

**T.C.
MUĞLA SITKI KOÇMAN ÜNİVERSİTESİ**

SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ

REKREASYON ANABİLİM DALI

**ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN REKREATİF FAALİYETLERE
KATILIM DÜZEYLERİ İLE SOSYAL UYUM BECERİLERİ VE
AKADEMİK BAŞARILARI ARASINDAKİ İLİŞKİLERİN İNCELENMESİ**

YÜKSEK LİSANS TEZİ

**HAZIRLAYAN
Sabri Can METİN**

**DANIŞMAN
Doç. Dr. Yusuf CAN**

**MAYIS, 2016
MUĞLA**

**T.C.
MUĞLA SITKI KOÇMAN ÜNİVERSİTESİ**

SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜ

REKREASYON ANABİLİM DALI

**ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN REKREATİF FAALİYETLERE
KATILIM DÜZEYLERİ İLE SOSYAL UYUM BECERİLERİ VE
AKADEMİK BAŞARILARI ARASINDAKİ İLİŞKİLERİN İNCELENMESİ**

YÜKSEK LİSANS TEZİ

**HAZIRLAYAN
Sabri Can METİN**

**DANIŞMAN
Doç. Dr. Yusuf CAN**

**MAYIS, 2016
MUĞLA**

T.C.

MUĞLA SITKI KOÇMAN ÜNİVERSİTESİ

SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ

REKREASYON ANABİLİM DALI

TEZ ADI

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN REKREATİF FAALİYETLERE KATILIM
DÜZEYLERİ İLE SOSYAL UYUM BECERİLERİ VE AKADEMİK BAŞARILARI
ARASINDAKİ İLİŞKİLERİN İNCELENMESİ

HAZIRLAYAN
SABRİ CAN METİN

Sosyal Bilimler Enstitüsünde
“Yüksek Lisans”
Diploması Verilmesi İçin Kabul Edilen Tezdir.

Tezin Enstitüye Verildiği Tarih: 17.06.2016
Tezin Sözlü Savunma Tarihi: 30.05.2016

Tez Danışmanı: Doç. Dr. Yusuf CAN
Jüri Üyesi: Doç. Dr. Mehmet BAYANSALDUZ
Jüri Üyesi: Doç. Dr. Erkut KONTER

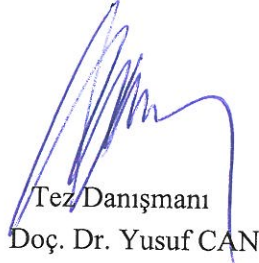
Enstitü Müdürü: Prof. Dr. Mehmet MARANGOZ

MAYIS, 2016
MUĞLA

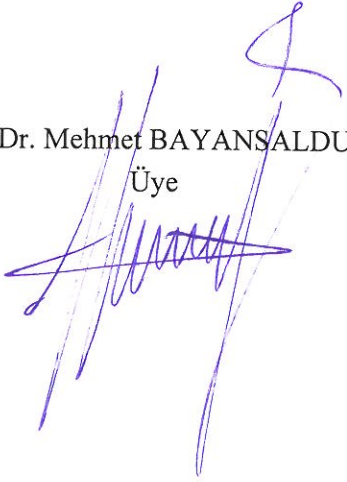
TUTANAK

Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü'nün .04./05./2016 tarih ve 731/8.. sayılı toplantısında oluşturulan jüri, Lisansüstü Eğitim-Öğretim Yönetmeliği'nin 24.. maddesine göre, Rekreasyon Anabilim Dalı Yüksek Lisans öğrencisi Sabri Can Metin'in "Üniversite Öğrencilerinin Rekreatif Faaliyetlere Katılım Düzeyleri İle Sosyal Uyum Becerileri Ve Akademik Başarıları Arasındaki İlişkilerin İncelenmesi" adlı tezini incelemiş ve aday 30/05/2016 tarihinde saat 14:00'da jüri önünde tez savunmasına alınmıştır.

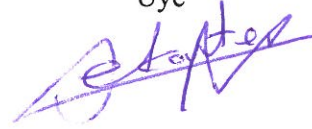
Adayın kişisel çalışmaya dayanan tezini savunmasından sonra 7.5... dakikalık süre içinde gerek tez konusu, gerekse tezin dayanağı olan anabilim dallarından sorulan sorulara verdiği cevaplar değerlendirilerek tezin .. kabul..... olduğuna ay.birliği ile karar verildi.

Tez/Danışmanı
Doç. Dr. Yusuf CAN

Doç. Dr. Mehmet BAYANSALDUZ
Üye

Doç. Dr. Erkut KONTER
Üye

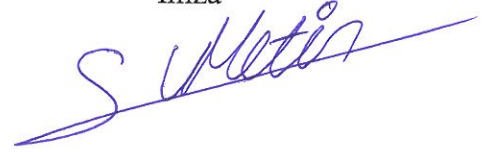

YEMİN

Yüksek lisans tezi olarak sunduğum “Üniversite Öğrencilerinin Rekreatif Faaliyetlere Katılım Düzeyleri İle Sosyal Uyum Becerileri Ve Akademik Başarıları Arasındaki İlişkilerin İncelenmesi” adlı çalışmanın, tarafımdan bilimsel ahlak ve geleneklere aykırı düşecek bir yardıma başvurulmaksızın yazıldığını ve yararlandığım eserlerin Kaynakçada gösterilenlerden oluştuğunu, bunlara atıf yapılarak yararlanmış olduğumu belirtir ve bunu onurumla doğrularım.

Sabri Can Metin

İmza

YÜKSEKÖĞRETİM KURULU DOKÜMANTASYON MERKEZİ
TEZ VERİ GİRİŞ FORMU

YAZARIN

Soyadı: Metin
Adı: Sabri Can

Kayıt No:10108916

TEZİN ADI

Türkçe: : Üniversite Öğrencilerinin Rekreatif Faaliyetlere Katılım Düzeyleri İle Sosyal Uyum Becerileri Ve Akademik Başarıları Arasındaki İlişkilerin İncelenmesi

Y. Dil:

TEZİN TÜRÜ: Yüksek Lisans
X

Doktora
O

TEZİN KABUL EDİLDİĞİ

Üniversite : Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi

Fakülte : Spor Bilimleri Fakültesi

Enstitü : Sosyal Bilimler Enstitüsü

Diğer Kuruluşlar:

Tarih :

TEZ YAYINLANMIŞSA

Yayımlayan :

Basım Yeri :

Basım Tarihi :

ISBN :

TEZ YÖNETİCİSİNİN

Soyadı, Adı : CAN, Yusuf

Unvanı : Doç. Dr.

TEZİN YAZILDIĞI DİL: Türkçe

TEZİN SAYFA SAYISI: 117

TEZİN KONUSU (KONULARI) :

1. Rekreatif Faaliyet
2. Sosyal Uyum Becerileri
3. Akademik Başarı

TÜRKÇE ANAHTAR KELİMELER:

1. Üniversite Öğrencisi
2. Rekreasyon
3. Sosyal Uyum
4. Akademik Başarı

İNGİLİZCE ANAHTAR KELİMELER:

1. University Student
2. Recreational Activities
3. Social Adaptation
4. Academic Achievement

1- Tezimden fotokopi yapılmasına izin vermiyorum	O
2- Tezimden dipnot gösterilmek şartıyla bir bölümünün fotokopisi alınabilir	X
3- Kaynak gösterilmek şartıyla tezimin tamamının fotokopisi alınabilir	X

Yazarın İmzası :

Tarih : 30.05.2016

ÖZET

Bu çalışmanın amacı, üniversite öğrencilerinin rekreatif faaliyetlere katılım düzeyleri ile sosyal uyum becerileri ve akademik başarıları arasındaki ilişkilerin incelenmesidir. Araştırmada ayrıca, üniversite öğrencilerinin rekreatif faaliyetlere katılım düzeyleri, sosyal uyum becerileri ve akademik başarı düzeylerinde yaş, cinsiyet, fakülte, akademik başarı, anne, baba eğitim durumu, mezun olunan orta öğretim kurumu, anne ve baba mesleği, barınma şekli, ebeveyn tutumu, bireyin kişilik tarzı, aktif yaşam biçimi ve sosyal ilişki tarzı gibi kişisel bilgiler açısından anlamlı farklılıkların bulunup bulunmadığı incelenmiştir.

Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi bünyesinde yapılan bu araştırmaya, öğrenci yoğunlukları dikkate alınarak önceden belirlenen 6 fakülte (Edebiyat Fakültesi, Eğitim Fakültesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Turizm Fakültesi ve Mühendislik Fakültesi) ve 5 yüksekokul (Dalaman Meslek Yüksekokulu, Köyceğiz Meslek Yüksekokulu, Ortaca Meslek Yüksekokulu, Muğla Meslek Yüksekokulu ve Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu) bünyesinde öğrenim gören öğrenciler arasından tesadüfi örnekleme yöntemi ile seçilmiş olan 316 erkek ve 245 kız öğrenci olmak üzere toplam 561 öğrenci gönüllü olarak katılmıştır.

Araştırmada veri toplamak amacıyla dört bölümden oluşan anket formu kullanılmıştır. Anket formunun birinci bölümünde, bu araştırmanın amacına uygun olarak hazırlanmış olan 17 soruluk kişisel bilgi formu, ikinci bölümde Üniversite Öğrencilerinin Rekreatif Faaliyetlere Katılım Düzeylerini belirlemek amacıyla geliştirilen Rekreatif Faaliyetlere Katılım Düzeyi ölçeği ve üçüncü bölümde ise Özgüven (1976) tarafından geliştirilen Hacettepe Kişilik Envanterinde yer alan sosyal uyum ölçeği kullanılmıştır.

araştırma verilerinin değerlendirilmesinde, tanımlayıcı istatistik tabloları, bağımlı değişkenler arasındaki ilişkilerin belirlenmesinde pearson korelasyon analizi ve bağımlı değişkenlerde bağımsız değişkenler açısından anlamlı farklılıkların bulunup bulunmadığının belirlenmesi amacıyla ikili gruplarda T test, ikiden çoklu gruplarda Anova analizi kullanılmıştır.

Araştırma verilerinden elde edilen sonuçlara göre, niversite ğrencilerinin sosyal uyum düzeyleri ile rekreatif faaliyetlere katılım düzeyleri arasında 0.001 anlamlılık düzeyinde pozitif yönlü ilişki bulunmuştur ($r=0.430^{**}$; $p=0.000$). Araştırmaya katılan niversite ğrencilerinin akademik başarı düzeyleri ile sosyal uyum ve rekreatif faaliyetlere katılım düzeyleri arasında anlamlı bir farklılık tespit edilmezken ($p>0.01$), akademik başarı düzeylerinde fakülte değişkeni açısından anlamlı bir fark bulunmuştur ($p<0.05$).

Anahtar Kelimeler: Üniversite ğrencileri, Rekreatif Faaliyet, Sosyal Uyum, Akademik Başarı

ABSTRACT

The purpose of the present research is investigating the relationships between levels of participation in recreational activities and social adaptation skills and academic achievement among university students. The research also studies whether university students' levels of participation in recreational activities, social adaptation skills and academic achievement skills vary by in terms of some demographic features, such as age, gender, faculty, academic achievement, educational levels of parents, high schools they graduated from, occupations of parents, way of accommodation, parental attitude, personality style, active life style, and social relationship style.

In the present research, which was conducted within the body of Mugla Sitki Kocman University, 316 male and 245 female, the total of 561 students, who were selected with random sampling method among students who studied at 6 faculties (Faculty of Letters, Faculty of Education, Faculty of Economic and Administrative Sciences, Faculty of Sport Sciences, Faculty of Tourism and Faculty of Engineering) and 5 vocational schools (Dalaman Vocational School, Koycegiz Vocational School, Ortaca Vocational School, Mugla Vocational School and Vocational School of Health Services) which were pre-determined based on student population, participated.

A questionnaire form consisting of four parts was used as the data collection tool of the present research. The first part of the questionnaire form was the personal information form including 17 questions prepared in accordance with the purpose of the present research, second part was Level of Participation in Recreational Activities Scale developed in order to define University Students' Levels of Participation in Recreational Activities, and the third part of the form was social adaptation scale in Hacettepe Personality Inventory developed by Ozguven (1976).

In order to analyse the collected data, descriptive statistics tables, Pearson Correlation Analysis to define the correlations between dependant variables were used, and in order to define whether there were significant differences between dependent variables, T-test was used on groups of two and Anova analysis was used on groups of three or more.

According to the findings obtained from the data collected in the present research, there is a positive correlation at 0.001 significance level between university students' social adaptation levels and levels of participation in recreational activities ($r=0.430^{**}$; $p=0.000$). There isn't a significant difference between academic achievement levels and levels of social adaptation and participation in recreational activities of university students who participated in the present research ($p>0.01$), there is a significant difference between academic achievement levels in terms of faculty variable ($p<0.05$).

Key Words: University Students, Recreational Activities, Social Adaptation, Academic Achievement

ÖNSÖZ

Üniversite Öğrencilerinin Rekreatif Faaliyetlere Katılım Düzeyleri İle Sosyal Uyum Becerileri Ve Akademik Başarıları Arasındaki İlişkilerin İncelenmesi amacıyla çalışmaya başladık.

Bu çalışmanın planlanmasında ve yürütülmesinde özveri ve yardımlarından dolayı danışmanım Sayın Doç. Dr. Yusuf CAN hocama, akademik hayatımın başlangıcından bugüne kadar hep yanımda olan, yol gösteren ve çalışmanın her aşamalarında desteğini esirgemeyen Doç. Dr. Mehmet BAYANSALDUZ hocama, lisans hayatımın başlangıcından bugünlere kadar gelmemde emeği çok olan Yrd. Doç. Dr. Hüseyin ÖZKAN, Yrd. Doç. Dr. Yakup Akif AFYON ve Okt. Erkan BİNGÖL' e sonsuz teşekkürlerimi sunuyorum.

Sadece bir arkadaş değil kardeş olarak gördüğüm, desteklerini hayatımın her alanında, her anında hissettiğim Erhan IŞIKDEMİR, İsa AYDEMİR ve Umuray TAŞKÖPRÜLÜ' ye teşekkürlerimi sunarım.

Sadece varlıklarıyla bile benim için büyük bir güç, destek ve yaşam kaynağı olan Aileme her zaman yanımda oldukları için sonsuz teşekkür ederim.

Sabri Can METİN

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ	I
TABLolar	iii
ÖZET	I
ABSTRACT	III
1. GİRİŞ	1
1.1. Problem Cümlesi	3
1.1.1. Alt Problemler	3
1.2. Araştırmanın Önemi ve Amacı	4
1.3. Sınırlılıklar.....	5
1.4. Varsayımlar	5
1.5. Araştırmanın Hipotezi	5
1.5.1. Alt Hipotezler	6
2. GENEL BİLGİLER	9
2.1. Rekreasyon Kavramı Ve Rekreasyon Faaliyetlerinin Sınıflandırılması	9
2.1.1. Rekreasyon Kavramı:.....	9
2.1.2. Rekreasyon Faaliyetlerinin Sınıflandırılması:	14
2.2. Rekreasyonun Özellikleri Ve Rekreasyona Duyulan İhtiyacın Nedenleri	21
2.2.1. Rekreasyonun Özellikleri:.....	21
2.2.2. Rekreasyona Duyulan İhtiyacın Nedenleri:	25
2.3. Rekreasyon İhtiyacı Ve Rekreasyonun Yararları.....	26
2.3.1. Rekreasyona Katılımın Faydaları:.....	26
2.4. Rekreasyon Faaliyetlerine Katılımı Etkileyen Faktörler.....	29
2.4.1. Rekreasyona Katılımın Önündeki Engeller:.....	29
2.5. Rekreasyon Etkinlikleri Ve Rekreasyon Etkinlik Alanları	31
2.5.1. Rekreasyon Etkinlikleri:.....	31
2.5.2. Rekreasyon Etkinlik Alanları:.....	32
2.6. Rekreasyon - Spor İlişkisi.....	33
2.7. Rekreasyon-Turizm İlişkisi	34
2.8. Uyum Kavramı Ve Uyum Süreci	34
2.8.1. Uyum Kavramı:.....	34
2.8.2. Uyum Süreci:	37

2.9. Uyumla İlgili Kuramsal Yaklaşımlar.....	37
2.10. Uyumsuzluğun Toplumsal Nedenleri	39
2.11. Uyumun Türleri	40
2.11.1. Kişisel Uyum:.....	40
2.11.2. Sosyal Uyum.....	41
2.12. Sosyal Uyum Etkileyen Faktörler	44
2.13. Başarı Kavramı, Akademi Başarı Kavramı Ve Özellikleri.....	44
2.13.1. Başarı Kavramı:	44
2.13.2. Akademik Başarı:.....	45
2.13.3. Başarılı Öğrencini Temel Özellikleri:.....	47
2.14. Akademik Başarısızlık.....	47
2.15. Akademik Başarıyı Etkileyen Faktörler	48
2.16. Akademik Başarıyı Belirleme Yöntemleri:.....	49
3. YÖNTEM.....	50
3.1. Araştırma Modeli.....	50
3.2. Araştırma Grubu	50
3.3. Veri Toplama Araçları.....	50
3.4. Veri Analizi	51
3.5. Akademik Başarı Ölçümü	52
3.6. Hacettepe Kişilik Envanteri	52
3.6.1. Kişisel Uyum Alt Ölçekleri:	52
3.6.2. Sosyal Uyum Alt Ölçekleri:.....	53
4. BULGULAR	55
5. TARTIŞMA VE SONUÇ.....	82
KAYNAKLAR	94
EKLER.....	114

TABLOLAR

Tablo 1. Üniversite Öğrencilerinin Cinsiyete Göre Dağılımı	55
Tablo 2. Üniversite Öğrencilerinin Öğrenim Gördükleri Bölüme Göre Dağılımı.....	55
Tablo 3. Üniversite Öğrencilerinin Öğrenim Gördükleri Sınıf Değişkenine Göre Dağılımı	56
Tablo 4. Üniversite Öğrencilerinin Anne Eğitim Durumuna Göre Dağılımı.....	56
Tablo 5. Üniversite Öğrencilerinin Baba Eğitim Durumuna Göre Dağılımı	57
Tablo 6. Üniversite Öğrencilerinin İkamet Durumlarına Göre Dağılımı.....	57
Tablo 7. Üniversite Öğrencilerinin Mezun Olduğu Okul Durumuna Göre Değerlendirilmesi.....	58
Tablo 8. Üniversite Öğrencilerinin Anne Mesleğine Göre Değerlendirilmesi	59
Tablo 9. Üniversite Öğrencilerinin Baba Meslek Durumuna Göre Dağılımı	60
Tablo 10. Üniversite Öğrencilerinin Barınma Değişkenine Göre Dağılımı	61
Tablo 11. Üniversite Öğrencilerinin Hobi Değişkenine Göre Dağılımı	61
Tablo 12. Üniversite Öğrencilerinin Aile Tutumlarına Göre Dağılımı.....	62
Tablo 13. Üniversite Öğrencilerinin Kişilik Türlerine Göre Dağılımı	62
Tablo 14. Üniversite Öğrencilerinin Aktif Yaşam Biçimine Göre Dağılımı	63
Tablo 15. Üniversite Öğrencilerinin Sosyal İlişkiler Açısı Bakımından Dağılımı	63
Tablo 16. Üniversite Öğrencilerinin Yaş Değişkenine Göre Dağılımı	64
Tablo 17. Üniversite Öğrencilerinin Cinsiyet Değişkenine Göre T Testi Tablosu....	65
Tablo 18. Üniversite Öğrencilerinin Kişilik Tiplerine Göre T Testi Tablosu.....	66
Tablo 19. Üniversite Öğrencilerinin Sosyal İlişki Değişkenine Göre Anova Tablosu	67
Tablo 20. Üniversite Öğrencilerinin Aktif Yaşam Değişkenine Göre Anova Tablosu	70
Tablo 21. Üniversite Öğrencilerinin Aile Tutum Değişkenine Göre Anova Tablosu	72
Tablo 22. Üniversite Öğrencilerinin İkamet Değişkenine Göre Anova Tablosu.....	73
Tablo 23. Üniversite Öğrencilerinin Okul Değişkenine Göre Anova Tablosu	74
Tablo 24. Üniversite Öğrencilerinin Fakülte Değişkenine Göre Anova Tablosu.....	76
Tablo 25. Üniversite Öğrencilerinin Anne Eğitim Değişkinine Göre Anova Tablosu	78
Tablo 26. Üniversite Öğrencilerinin Baba Eğitim Değişkenine Göre Anova Tablosu	79

Tablo 27. Üniversite Öğrencilerinin Aile Tutum Değişkenine Göre Anova Tablosu	80
Tablo 28. Üniversite Öğrencilerinin Rekreatif Faaliyetlere Katılma, Sosyal Uyum Ve Akademik Başarı Korelasyon Tablosu.....	81

1. GİRİŞ

Bireysel ve sosyal olgunlaşma dönemi olarak tanımlayabileceğimiz üniversite hayatı, kişilerde çeşitli mesleki, sosyal ve psikolojik etkiler yaratan bir dönemi ifade eder. Bu nedenle üniversite hayatının yalnızca akademik amaçlarla planlanması öğrencilerin bireysel ve sosyal hayatlarını düzenlenme becerileri kazanması açısından yeterli değildir. Üniversite hayatının düzenlenmesinde akademik ve mesleki amaçların yanında kişilere bireysel ve sosyal uyum becerileri kazandırmaya dönük amaçlarında dikkate alınmış olması önem arz etmektedir. Bu çerçevede üniversitede okuyan öğrencilerin bireysel ve sosyal yaşamlarını düzenleyici ortamların ve imkânların yaratılmış olması bir üniversitenin eğitim kalitesini belirleyen bir faktör olarak benimsenmelidir. Bu çerçevede, üniversitelerde öğrencilere yönelik olarak sosyal, kültürel, sanatsal, sportif ve rekreatif faaliyet alanlarının planlanması ve bu tür faaliyetlere imkân tanıyacak şartların yerine getirilmesi öğrencilerin akademik ve sosyal tatmin duygularını olumlu yönde geliştireceği unutulmamalıdır. Bu aynı zamanda öğrencilerin gelecekteki mesleki ve sosyal yaşam tatminlerini de olumlu yönde etkileyecektir. Son yıllarda yapılan bilimsel çalışmalar üniversite öğrencilerinin sosyal, kültürel, sanatsal, sportif ve rekreatif faaliyetlere katılım düzeyleri ile akademik başarı ve sosyal uyum becerileri arasında ilişki olduğunu göstermektedir.

Rekreatif etkinlikler aktif ya da pasif, tek başına ya da grupla, genç-yaşlı, erkek-kadın, kapalı veya açık alanlarda herhangi bir zamanda yapılabilecek etkinlikler olduğundan dolayı insanların dinlenme, eğlenme ve gelişmelerini sağlayan ve kapsam alanı sınırsız her bireye her zaman ve her yerde hitap edebilecek etkinliklerdir (Tamer, 1998).

Bu zaman dilimini değerlendirmek için bireylerin özgür iradeleriyle seçtikleri ve belirli kurallara bağlı olmadan katıldıkları etkinliklere rekreatif etkinlikler denir (Ragheb ve Tate, 1993).

Rekreasyon, yaratıcı etkinliklere katılarak kişilerin biriken isteklerinin açığa çıkarılmasıdır. Bireylerin kendilerini tatmin etmek veya eğlenmek için yaptığı etkinliklerdir (Koral, 1993). Ayrıca rekreatif etkinlikler, serbest zamanımızda mental ve fiziksel olarak yenilenmek amacıyla, gereksinimlerimizi karşılayan faaliyetlerdir (Tekin, 2009).

Rekreasyon, bireylerin yapmaktan zevk aldığı bir faaliyete katılması ile yaşam kavgasının sıkıcı havasından sıyrılarak bireylerin kendisini bulması ve kendi duygularına ortak olacak diğer bireylerle kaynaşarak sosyal bir kişilik kazanmasıdır (Karaküçük, 2005).

Rekreasyon, insanın monotonlaşan modern hayatın dışına çıkarak öz benliğine uygun ve yapmaktan zevk aldığı bir faaliyete katılması ile bireylerin eğlenmesi ve bu eğlence sayesinde mutlu olmasıdır (Mirzeoğlu, 2006).

Rekreasyon, bireyin tatmin olmasını sağlayan, kendine özgü kabiliyet ve becerilerini kullanılabildiği (Stebbins, 2005), yeni kazanımlar edindiği, hem düşünsel ve hem de fiziksel gelişimlerini sağladığı (Yörükoğlu, 1985) faaliyetler şeklinde tanımlanmıştır. Bireysel gelişim insanların yaşamlarında en önemli kozlarından biridir.

Uyum, bireyin psikolojik ve toplumsal açıdan çevresiyle ve kendisiyle ahenk içerisinde birlikte hareket etme durumu olarak ifade edilebilir (Şenduran, 2006). Başka bir tanımlamaya göre uyum; kişinin kendisine ve çevresine yönelik negatif uyaranlar sebebi ile bozulan dengesini yeniden düzeltmek için verdiği olumlu tepkilerdir. Değişik yaklaşımlara göre farklı şekillerde ifade edilmekte olan uyum kavramı, genel anlamda kişinin sahip olduğu niteliklerin kendi benliği ile içinde yaşadığı çevre arasında dengeli bir şekilde ilişki kurarak, bunu devam ettirmesi şeklinde tanımlanabilir (Kalyencioğlu, 2007).

Sosyal uyum, toplumun beklentilerine uygunluk gösteren, kazanılmış davranış kabiliyeti (Işık, 2007) olarak tanımlanmaktadır. Sosyal uyum, bireyin diğer kişilerle uyum göstererek bir grubun ya da toplumun içinde yer alması ve kendini diğer kişilere tanıtabilmesidir (Watts, 1979).

Sosyal uyum kişilerin ailesiyle ve etrafında bulunan diğer insanlarla ilişki kurabilme ve bu ilişkilerinin sürdürülebilir becerisi olarak ifade edilmektedir (Özgüven, 1992; Akt., Dündar, 2009). İnsanların sosyal uyum davranışları zamanla kazanılmaktadır, ama bu sosyal uyum davranışlarının temeli ergenlik döneminde yaşanan bazı deneyimler ile gelişmektedir (Yavuzer, 1995).

Başarı, insanın koyduğu hedefe ulaşması ve istenilen sonuçların elde edilmesi olarak ifade edilebilir. Eğitim açısından başarıya baktığımızda ise; yapılan bir

programın hedeflenen sonuçlar ile benzerlik göstermesidir (Demirtaş ve Çınar, 2004). Wolman (1973)'a göre başarı kıstası, hedeflere yönelik olarak gerçekleştirilen girişimler bütünüdür (Akt; Erdoğan, 2006).

Akademik başarı, öğrencilerin okul yaşamında amaçlanan davranışlara ulaşma düzeyi olarak tanımlanmaktadır. Öğrencilerin sergilemiş oldukları akademik başarı, istendik düzeyde davranışların oluşup oluşmadığının belirlenmesinde bir ölçüt olarak kullanıldığı gibi, üniversiteye giriş, iş başvurusu gibi alanlarda da dikkate alınmaktadır (Altınkurt, 2008). Akademik başarı genellikle, öğrencinin psikomotor ve duyuşsal gelişiminin dışında kalan, bütün program alanlarındaki davranış değişmelerini ifade eder (Erdoğan, 2006).

1.1. Problem Cümlesi

Üniversite öğrencilerinin rekreatif faaliyetlere katılım düzeyleri ile sosyal uyum ve akademik başarı düzeyleri arasında anlamlı düzeyde ilişki var mıdır?

1.1.1. Alt Problemler

- Üniversite öğrencilerinin rekreatif faaliyetlere katılım düzeyi ile sosyal uyum düzeyi arasında anlamlı düzeyde ilişki var mıdır?
- Üniversite öğrencilerinin akademik başarı düzeyi ile sosyal uyum düzeyi arasında anlamlı düzeyde ilişki var mıdır?
- Üniversite öğrencilerinin akademik başarı düzeyi ile rekreatif faaliyetlere katılım düzeyi arasında anlamlı düzeyde ilişki var mıdır?
- Üniversite öğrencilerinin akademik başarı düzeylerinde cinsiyet açısından anlamlı düzeyde farklılık var mıdır?
- Üniversite öğrencilerinin sosyal uyum düzeylerinde cinsiyet açısından anlamlı düzeyde ilişki var mıdır?
- Üniversite öğrencilerinin rekreatif faaliyetlere katılım düzeylerinde içe dönük kişilik ve dışa dönük kişilik tipi açısından anlamlı düzeyde ilişki var mıdır?
- Üniversite öğrencilerinin sosyal uyum düzeylerinde sosyal ilişki stili açısından anlamlı farklılık var mıdır?

- Üniversite öğrencilerinin sosyal uyum düzeylerinde aktif yaşam biçimi açısından anlamlı düzeyde farklılık var mıdır?
- Üniversite öğrencilerinin akademik başarı düzeylerinde aile tutum biçimi açısından anlamlı farklılık var mıdır?
- Üniversite öğrencilerinin sosyal uyum düzeylerinde aile tutum değişkeni açısından anlamlı düzeyde farklılık var mıdır?
- Üniversite öğrencilerinin rekreatif faaliyetlere katılım düzeylerinde mezun olunan orta öğretim kurumları açısından anlamlı farklılık var mıdır?
- Üniversite öğrencilerinin akademik başarı düzeylerinde fakülte değişkeni açısından anlamlı farklılık var mıdır?
- Üniversite öğrencilerinin sosyal uyum düzeylerinde anne eğitim düzeyi açısından anlamlı farklılık var mıdır?
- Üniversite öğrencilerinin rekreatif faaliyetlere katılım düzeylerinde baba eğitim değişkeni açısından anlamlı farklılık var mıdır?
- Üniversite öğrencilerinin rekreatif faaliyetlere katılım düzeylerinde barınma şekli açısından anlamlı bir farklılık var mıdır?
- Üniversite öğrencilerinin akademik başarı düzeylerinde barınma şekli açısından anlamlı bir farklılık var mıdır?
- Üniversite öğrencilerinin sosyal uyum düzeylerinde barınma şekli açısından anlamlı bir farklılık var mıdır?

1.2. Araştırmanın Önemi ve Amacı

Bu araştırmanın amacı üniversite öğrencilerinin rekreatif faaliyetlere katılım düzeyleri ile sosyal uyum becerileri ve akademik başarıları arasındaki ilişkilerin incelenmesidir.

Ayrıca araştırmada, üniversite öğrencilerinin rekreatif faaliyetlere katılım düzeylerinde, sosyal uyum düzeylerinde ve akademik başarı düzeylerinde yaş, cinsiyet, fakülte, meslek yüksekokulu, sınıf, anne eğitim durumu, baba eğitim durumu, aile ikamet yeri, mezun olunan orta öğretim kurumu, anne mesleği, baba mesleği,

barınma şekli, ilgi alanı, ailenin bireye karşı tutumu gibi kişisel değişkenler açısından anlamlı farklılıkların bulunup bulunmadığı test edilmiştir.

Bu araştırma, bireysel ve sosyal olgunlaşma dönemi olarak tanımlayabileceğimiz üniversite hayatının psikolojik ve sosyal etkilerinin farklı boyutlarıyla incelenmesi ve tanımlanması açısından önem arz etmektedir. Özellikle üniversite öğrencilerinin rekreatif faaliyetlere katılım düzeyinin akademik başarıda ve öğrencilerin sosyal uyum becerileri üzerinde ne gibi bir etkisinin bulunduğunu belirlemek, sürdürülebilir bir başarı ortamının yakalanmasında önemli ipuçlarının tespit edilmesi açısından katkı yaratacağı düşünülmektedir.

1.3. Sınırlılıklar

Araştırma, Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi; Edebiyat Fakültesi, Eğitim Fakültesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Turizm Fakültesi, Mühendislik Fakültesi, Dalaman Meslek Yüksekokulu, Köyceğiz Meslek Yüksekokulu, Ortaca Meslek Yüksekokulu, Muğla Meslek Yüksekokulu, Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu'n da öğrenim gören öğrenciler ile sınırlıdır.

1.4. Varsayımlar

Bu araştırmanın dayandığı temel varsayımlar şunlardır:

- Araştırmaya katılan tüm öğrenciler, araştırma sorularını dikkatlice okumuşlar, anlamışlar ve içtenlikle cevaplamışlardır.
- Araştırmada kullanılan ölçekler, ölçülmek istenilen nitelikleri ölçme yeterliliğine sahiptir.
- Araştırmaya katılan öğrencilerin, psikolojik olarak sağlıklı oldukları varsayılmaktadır.

1.5. Araştırmanın Hipotezi

H0: Üniversite öğrencilerinin rekreatif faaliyetlere katılım düzeyleri ile sosyal uyum ve akademik başarı düzeyleri arasında anlamlı düzeyde ilişki yoktur.

H1: Üniversite öğrencilerinin rekreatif faaliyetlere katılım düzeyleri ile sosyal uyum ve akademik başarı düzeyleri arasında anlamlı düzeyde ilişki vardır.

1.5.1. Alt Hipotezler

- H0: Üniversite öğrencilerinin rekreatif faaliyetlere katılım düzeyi ile sosyal uyum düzeyi arasında anlamlı düzeyde ilişki yoktur.
- H1: Üniversite öğrencilerinin rekreatif faaliyetlere katılım düzeyi ile sosyal uyum düzeyi arasında anlamlı düzeyde ilişki vardır.
- H0: Üniversite öğrencilerinin akademik başarı düzeyi ile sosyal uyum düzeyi arasında anlamlı düzeyde ilişki yoktur.
- H1: Üniversite öğrencilerinin akademik başarı düzeyi ile sosyal uyum düzeyi arasında anlamlı düzeyde ilişki vardır.
- H0: Üniversite öğrencilerinin akademik başarı düzeyi ile rekreatif faaliyetlere katılım düzeyi arasında anlamlı düzeyde ilişki yoktur.
- H1: Üniversite öğrencilerinin akademik başarı düzeyi ile rekreatif faaliyetlere katılım düzeyi arasında anlamlı düzeyde ilişki vardır.
- H0: Üniversite öğrencilerinin akademik başarı düzeylerinde cinsiyet açısından anlamlı düzeyde farklılık yoktur.
- H1: Üniversite öğrencilerinin akademik başarı düzeylerinde cinsiyet açısından anlamlı düzeyde farklılık vardır.
- H0: Üniversite öğrencilerinin sosyal uyum düzeylerinde cinsiyet açısından anlamlı düzeyde farklılık yoktur.
- H1: Üniversite öğrencilerinin sosyal uyum düzeylerinde cinsiyet açısından anlamlı düzeyde farklılık vardır.
- H0: Üniversite öğrencilerinin rekreatif faaliyetlere katılım düzeylerinde içe dönük kişilik ve dışa dönük kişilik tipi açısından anlamlı düzeyde farklılık yoktur.
- H1: Üniversite öğrencilerinin rekreatif faaliyetlere katılım düzeylerinde içe dönük kişilik ve dışa dönük kişilik tipi açısından anlamlı düzeyde farklılık vardır.

- H0: Üniversite öğrencilerinin sosyal uyum düzeylerinde sosyal ilişki stili açısından anlamlı farklılık yoktur.
- H1: Üniversite öğrencilerinin sosyal uyum düzeylerinde sosyal ilişki stili açısından anlamlı farklılık vardır.
- H0: Üniversite öğrencilerinin sosyal uyum düzeylerinde aktif yaşam biçimi açısından anlamlı düzeyde farklılık yoktur.
- H1: Üniversite öğrencilerinin sosyal uyum düzeylerinde aktif yaşam biçimi açısından anlamlı düzeyde farklılık vardır.
- H0: Üniversite öğrencilerinin akademik başarı düzeylerinde aile tutum biçimi açısından anlamlı bir farklılık yoktur.
- H1: Üniversite öğrencilerinin akademik başarı düzeylerinde aile tutum biçimi açısından anlamlı bir farklılık vardır.
- H0: Üniversite öğrencilerinin sosyal uyum düzeylerinde aile tutum değişkeni açısından anlamlı farklılık yoktur.
- H1: Üniversite öğrencilerinin sosyal uyum düzeylerinde aile tutum değişkeni açısından anlamlı farklılık vardır.
- H0: Üniversite öğrencilerinin rekreatif faaliyetlere katılım düzeylerinde mezun olunan orta öğretim kurumları açısından anlamlı farklılık yoktur.
- H1: Üniversite öğrencilerinin rekreatif faaliyetlere katılım düzeylerinde mezun olunan orta öğretim kurumları açısından anlamlı farklılık vardır.
- H0: Üniversite öğrencilerinin akademik başarı düzeylerinde fakülte değişkeni açısından anlamlı farklılık yoktur.
- H1: Üniversite öğrencilerinin akademik başarı düzeylerinde fakülte değişkeni açısından anlamlı farklılık vardır.
- H0: Üniversite öğrencilerinin sosyal uyum düzeylerinde anne eğitim düzeyi açısından anlamlı farklılık yoktur.
- H1: Üniversite öğrencilerinin sosyal uyum düzeylerinde anne eğitim düzeyi açısından anlamlı farklılık vardır.
- H0: Üniversite öğrencilerinin rekreatif faaliyetlere katılım düzeylerinde baba eğitim düzeyi açısından anlamlı farklılık yoktur.
- H1: Üniversite öğrencilerinin rekreatif faaliyetlere katılım düzeylerinde baba eğitim düzeyi açısından anlamlı farklılık vardır.

- H0: Üniversite öğrencilerinin rekreatif faaliyetlere katılım düzeylerinde barınma şekli açısından anlamlı bir farklılık yoktur.
- H1: Üniversite öğrencilerinin rekreatif faaliyetlere katılım düzeylerinde barınma şekli açısından anlamlı bir farklılık vardır.
- H0: Üniversite öğrencilerinin akademik başarı düzeylerinde barınma şekli açısından anlamlı bir farklılık yoktur.
- H1: Üniversite öğrencilerinin akademik başarı düzeylerinde barınma şekli açısından anlamlı bir farklılık vardır.
- Üniversite öğrencilerinin sosyal uyum düzeylerinde barınma şekli açısından anlamlı bir farklılık yoktur.
- Üniversite öğrencilerinin sosyal uyum düzeylerinde barınma şekli açısından anlamlı bir farklılık vardır.

2. GENEL BİLGİLER

2.1. Rekreasyon Kavramı Ve Rekreasyon Faaliyetlerinin Sınıflandırılması

2.1.1. Rekreasyon Kavramı:

Rekreasyon, yenilenme, yeniden yapılanma anlamına gelen latince *recreatio* kelimesinden gelmektedir. Rekreasyon kelimesinin Türkçe karşılığı da boş zamanları değerlendirme olarak kullanılmaktadır. Bu tanımlar, rekreasyonun boş zaman tanımı ile ilişkili bir kavram olduğunu göstermektedir. Rekreasyonun, her şeyden önce boş zamanı olan bireylerin gerçekleştirebilecekleri etkinlikleri kapsadığını söylemek mümkündür (Karaküçük, 1997). Rekreasyon kavramı aynı zamanda serbest zaman ve oyun arasındaki kaynaşmayı ifade eder (Tekin, 2009).

Rekreasyon, oluşturmak, yaratmak anlamına gelen İngilizce “create” fiilinin önüne; yeniden, tekrar anlamına gelen “re” ön ekinin gelmesiyle oluşan, “rekreasyon” (recreation), yıpranan, yorulan bireylerin yeniden canlanmaları anlamına gelmektedir (Axelsen, 2009). Bu anlamıyla ele alındığında rekreasyon, bireylerin daha iyi bir çalışma performansı için bireysel olarak ruh, düşünce ve bedeni yenileme amaçlı, aktif veya pasif bir deneyimdir. Ayrıca çalışma aktivitesi neticesinde tüketilen fiziksel ve mental kaynakların rekreatif faaliyetlere katılan bireylerin “yeniden yapılandırma ve yeniden yaratma” amacıyla gerçekleştirdikleri faaliyetlerdir (Mieczkowski, 1990).

Sosyoloji sözlüklerinde rekreasyon kavramı, serbest zaman içerisinde özgür ve keyifli, bireysel veya grup olarak, herhangi bir ödülün söz konusu olmadığı dolayısı ile zorlanılmayan etkinlik olarak tanımlanmıştır (Tekin, 2009). Yani rekreasyon, serbest zamanda bireysel veya toplu olarak yapılan ve etkilerinin hemen alındığı etkinliklerin ürünüdür (Torkildsen, 2005). Ayrıca rekreasyon çalışma ile tükenen zihinsel ve bedensel depoların yeniden doldurulması amacını taşır (Hacıoğlu ve ark., 2003).

McLean, Hurd ve Rogers (2005) genel bir tanımlamayla rekreasyonu ülkelerdeki; toplum merkezleri, spor alanları, su parkları, eğlence alanları, parklarda ve küresel ölçekteki doğal park, şehir, kasaba gerçekleştirilen etkinliklerin tümü” olarak tanımlamışlardır.

Rekreatif etkinlikler aktif ya da pasif, bireysel ya da toplu olarak, en alt yaş grubundan, en üst yaş grubuna kadar, erkek-kadın, kapalı ya da açık alanlarda serbest bir zaman diliminde yapılabilecek aktiviteler olduğu için insanların rahatlama, mutlu olma ve gelişmelerine fayda sağlayan mekân ve zaman sıkıntısı yaratmayan etkinliklerdir. Böylece, faaliyetlere katılım yoluyla insanlar kendilerini daha iyi ifade edebilme, bilmedikleri özelliklerini ortaya çıkarma ve bu özelliklerini geliştirme imkânına sahip olabilmektedirler (Tamer, 1998). Ayrıca bireyler rekreasyonu, yoğunluktan, baskıdan veya stresten uzaklaşmak için de kullanırlar (Toffler, 1981).

Koral'a göre rekreasyon, yaratıcı etkinliklere katılarak kişilerin biriken isteklerinin açığa çıkarılmasıdır. Bireylerin kendilerini tatmin etmek veya eğlenmek için yaptığı etkinliklerdir (Koral, 1993). Ayrıca rekreatif etkinlikler, serbest zamanımızda mental ve fiziksel olarak yenilenmek amacıyla, gereksinimlerimizi karşılayan faaliyetlerdir (Tekin, 2009).

Rekreasyon, bireylerin yapmaktan zevk aldığı bir faaliyete katılması ile yaşam kavgasının sıkıcı havasından sıyrılarak bireylerin kendisini bulması ve kendi duygularına ortak olacak diğer bireylerle kaynaşarak sosyal bir kişilik kazanmasıdır (Karaküçük, 2005).

Rekreasyon, insanın monotonlaşan modern hayatın dışına çıkarak öz benliğine uygun ve yapmaktan zevk aldığı bir faaliyete katılması ile bireylerin eğlenmesi ve bu eğlence sayesinde mutlu olmasıdır (Mirzeoğlu, 2006).

Baud-Bovy ve Lawson'a (2002) göre rekreasyon bireylerin serbest zaman içinde yapılmasının gerekli olduğu uğraşlardan farklı olarak katıldıkları etkinliklerin bilişsel, fiziksel, duygusal ve sosyal etmenleri kapsayan ve bireylerin serbest zamanlarında dâhil olmayı seçtiği aktivitelerdir (Akt; Sevil ve ark., 2012).

Rekreasyon, insanların zorunlu davranışlar dışında kalan diliminde doyum sağladıkları ve isteyerek katıldıkları etkinliklerdir (Hazar, 2009).

İnsanlar, çeşitli büyüklük ve zamanlarda ortaya çıkan serbest zamanlarında; uzaklaşmak, dinlenmek, hava değişimi, gezme, sağlık, beraber olma, heyecan duyma, farklı yaşantılar elde etme gibi pek çok amaçla, ev dışında veya ev içinde, açık veya

kapalı alanlarda, aktif ya da pasif bir şekilde, kent içinde veya kırsal alanlarda etkinliklere katılmaktadırlar (Yetim, 2000).

Rekreasyon; isteyerek katıldığımız, mutluluk verici, insanların doğal tutumlar ve özgür davranışlar sergilediği, eğlenceli etkinliklerdir (Tekin, 2009).

En geniş anlamıyla, insanın, yoğun çalışma yükü, rutin hayat tarzı veya olumsuz çevresel etkilerden tehlikeye giren veya olumsuz etkilenen bedeni ve ruhi sağlığını tekrar elde etmek veya korumak aynı zamanda zevk ve haz almak amacıyla, kişisel doyum sağlayacak, tamamen çalışma ve zorunlu ihtiyaçlar için ayrılan zaman dışında kalan bağımsız boş zaman içinde, isteğe bağlı ve gönüllü olarak ferdi veya grup içinde seçerek yaptığı etkinliklere rekreasyon denir (Karaküçük 1997; Karaküçük, 2008).

Rekreasyon, bireyin tatmin olmasını sağlayan, kendine özgü kabiliyet ve becerilerini kullanılabildiği (Stebbins, 2005), yeni kazanımlar edindiği, hem düşünsel ve hem de fiziksel gelişimlerini sağladığı (Yörükoğlu, 1985) faaliyetler şeklinde tanımlanmıştır. Bireysel gelişim insanların yaşamlarında en önemli kozlarından biridir.

Çalışma zamanı içerisinde yıpranan insan, farklı uğraşlarla yenilenmeye, güç tazelemeye çalışmış ve çalışma dışı zamanların değerlendirilmesine ayrı bir önem göstermiştir. Bu nedenle, boş zamanın değerlendirilmesinde rekreasyon kavramını ortaya koymuş ve zaman içerisinde zenginleştirmişlerdir (Mieczkowski, 1990; Soyer ve Can, 2003).

Rekreasyon insanların serbest zamanlarında yapmak zorunda oldukları mesleki, ailevi, bireysel ve toplumsal mesuliyetlerini yerine getirdikten sonra, bireylerin gönüllü olarak seçebileceği dinlenme, eğlence ve kabiliyetlerini artırma ve bireylerin kendilerini yenileme ve yeni uğraşlara katılması olarak açıklanabilir (Tunçel, 1999; Rossman ve Schlatter, 2000; Kır, 2007).

Rekreasyon etkinliklerine katılım biçimindeki değişimin temelinde psikolojik nedenler olduğu düşünülmektedir. Rekreasyon faaliyetleri sosyoloji, psikoloji, spor, turizm, sağlık, planlama ve ekonomi gibi oldukça geniş bir alanla ilişkilidir. Yani rekreasyon etkinlikleri multidisipliner bir yapıdadır. Bu sebeple rekreasyon etkinlikleri

incelenirken oldukça kapsamlı ve çok disiplinli bir çerçevede değerlendirilmesi gerekmektedir (Godbey ve ark., 2005).

Rekreasyon sağlıklı ve anlamlı bir yaşam için bir araçtır. Rekreasyon sağlıklı yaşamı kontrol etmenin önemli kurallarındandır (Raglin, 1990). İnsanların rekreasyon faaliyetlerinden elde ettikleri kazanımlar bütünleşir ve bireyin yaşamını etkileyen özgüven ve öz yetkinliğini sağlar. Bu yönüyle bireyin benlik gelişimi üzerinde büyük bir etkiye sahiptir. Paxton' un yapmış olduğu çalışmada, insanların rekreasyonel etkinliklere katılımları ile yaşam kaliteleri, özgüven, başarı ve akademik başarıları arasında pozitif ilişkiler bulunmuştur (Paxton, 1998).

Rekreasyonel etkinliklerde, galibiyet veya mağlubiyet endişesi ve faaliyetlere katılma zorunluluğu bulunmadığından bireyler mental açıdan kendilerini son derece rahat ve huzurlu hissederler (Hazar, 2003). Bu yönüyle fiziksel, ruhsal tedavileri gerçekleştirebilmek için bir tedavi merkezi ortamı olarak da algılanabilir (McLean ve ark., 2005). Rekreasyon bu şekilde resmi olmayan eğitime katılmayı (Hacıoğlu ve ark., 2003) ve bazı toplumsal amaçlara ulaşmayı hedefleyen bir teknik olarak kullanılabilmeyi de kapsamaktadır (Kılbaş, 2001).

Kısaca rekreasyon, insanların serbest zamanlarında faaliyetlerde bulunmak için seçtikleri etkinliklerdir ve bu etkinliklerin de fiziksel, ruhsal, ve sosyal içerikli yada bu içeriklerin tamamını bir arada barındırabileceğini belirtilmektedir (Broadhurst, 2001).

Rekreasyon bir ruh hali veya tutumdur, kişilerin aktiviteleri neden yaptığı ile değil, etkinlikler hakkında hissettikleri ile yani sonuçlar ile ilgilenir (Tekin, 2009). Rekreasyon sadece bireylerin ihtiyaçları için değil, toplum içinde gereklilik arz etmektedir (Zorba, 2007). Ayrıca insanların yaşam standartlarını artırmak için yaptığı etkinlikler, genel olarak rekreasyonun kapsamını oluşturmaktadır (Tütüncü ve ark., 2011).

Yaşamın önemli parçasını oluşturan üniversite çağı, ergenlik dönemi gibi bireyi etkileyen yaşam krizi anına veya hemen ardına denk gelmesi nedeniyle üzerinde özenle durulması gerekmektedir (Kaygusuz, 2002).

Üniversiteler, topluma faydalı ve alanlarında iyi yetişmiş kişiler yetiştirmeyi hedefleyen kurumlardır. Üniversite öğrencilerinin sadece mesleklerinde değil, sosyal ve mental açıdan da gerekli eğitimlerden geçirilmesi ülkemizin geleceği için de önem taşımaktadır (Mansuroğlu, 2002).

Üniversite eğitimleri için farklı şehirlere giden öğrenciler, kendilerini aniden daha önce hiç karşılaşmadıkları farklı akademik ve sosyal ortamlarda bulmaktadır. Kişilerin bu yeni hayatları, eğitim süreçleri, etrafları ile olan ilişkileri daha önceki hayatlarına göre farklılık göstermektedir. Bireyler bu yeni çevreye en kısa zamanda uyum göstermek zorundadır (Özkan ve Yılmaz, 2010). Eğitim kurumları içerisinde üniversiteler gençlerin en fazla olduğu alanlardır. Üniversiteler de eğitim gören gençler, eğitim ihtiyaçlarını karşıladıktan sonra diğer toplumsal gereksinimlerini karşılama isteği duymaktadırlar (Kılıç ve Öztürk, 2011).

Yıllar boyu devam edecek davranış biçimlerinin oluştuğu en önemli süreç üniversite döneminde kazanılmaktadır. Bu süreçte kazanılacak her olumlu davranış kişiyi mutluluğa götürecektir. Serbest zaman ve rekreasyon etkinlikleri üniversite öğrencileri için eğitimin parçası olarak yer almalıdır. Ayrıca öğrenciler serbest zamanı değerlendirme eğitiminin kendi yaşamlarındaki önemini kavramalıdır (Karaküçük, 1995).

Rekreasyon aktiviteleri okul yaşamının bütününe oluşturmaktadır. Zamanın büyük bir kısmını sınıflarda oturarak geçiren her öğrencinin rekreatif aktivitelere katılma gereksinimi vardır. Bunun için üniversitelerin etkinlik programları, rekreasyon aktiviteleri ile eğlenmek ve dinlenmek adına gerekli yapılanmalar ve planlamalarla fırsatlar oluşturmalı ve uygulanmalıdır (Kılbaş, 2001).

Üniversitelerde hazırlanan rekreasyon faaliyet programları, öğrencilerin aralarındaki iletişimi arttırmaktadır. Bunun için üniversiteler, öğrencilerin resmi eğitim dışında kalan zamanlarını en iyi bir şekilde değerlendirebilmeleri ve rekreatif faaliyetlere katılabilmeleri bakımından oldukça önemli yönlendirici rol üstlenmişlerdir (Tekin ve ark., 2007).

2.1.2. Rekreasyon Faaliyetlerinin Sınıflandırılması:

Rekreasyon faaliyetlerinin sınıflandırması, etkinliklerin hangi bireylere yönelik olduğunu ve hangi mekânlarda gerçekleşeceğini belirlemek açısından önemlidir. Toplumda yaygın olan tüketim sektörünün sonucu olarak; alışveriş yapmak ve alışveriş mekânlarında zaman geçirmek, sosyalleşme amacı taşıyan faaliyetlerin başında gelmektedir (Guiry ve ark., 2006; Hart ve ark., 2007; Kim ve Kim, 2008).

Mclean, Hurd ve Rogers (2005) rekreasyonu getirisi olan veya getirisi olmayan etkinlikler kapsamında değerlendirerek getirisi olan rekreasyonu ticari rekreasyon olarak belirtmiştir. Ticari rekreasyon faaliyetleri, insanların belirli miktarda ücret ödeyerek katılım gösterdikleri faaliyetlerdir. Ticari rekreasyon çeşitliliğinin de en çok kendisini gösterdiği sektör turizmdir.

Rekreasyon çeşitleri, tam olarak sınıflandırılmamakla birlikte; literatürün bir kısmında şekil olarak bazı kategorilere göre sınıflandırmalar yapmak mümkündür. Hazar (2003) fonksiyonel açıdan;

- **Ticari rekreasyon:** Bireylerin etkinlikleri gerçekleştirmek için belirli bir ücret kapsamında katıldıkları tüm rekreasyon etkinlikleridir.
- **Estetik rekreasyon:** Genellikle gelir seviyesi, eğitim ve kültür düzeyleri iyi olan bireylerin katıldıkları etkinliklerdir.
- **Sosyal rekreasyon:** İnsanlar ile güzel, samimi dostluklar kurmaya yönelik rekreasyon etkinlikleridir.
- **Sağlık rekreasyonu:** Bireylerin sağlığını koruyucu ve tedavisinde etkili olan rekreasyon etkinlikleridir.
- **Fiziksel rekreasyon:** Kapalı ya da açık mekanlarda aktif olarak katılımı gerektiren sportif rekreasyon etkinlikleridir.
- **Sanatsal rekreasyon:** Kişilerin sanatsal kabiliyetlerini geliştirici ve bu becerilerini arttırıcı etkinliklerdir.
- **Kültürel rekreasyon:** Katılımcıların bilgi ve becerilerini geliştirmeye yönelik rekreasyon etkinlikleridir.
- **Turistik rekreasyon:** Rekreasyon fonksiyonlarının turistik kapsamda kullanılmasıyla ortaya çıkan rekreasyon olarak sınıflandırmıştır.

Yazıcı (1998), farklı olarak aktivitenin gerçekleştirildiği alana göre açık alan ve kapalı alan rekreasyonu olarak sınıflandırılmıştır. Açık alan rekreasyonunda, aktiviteler için herhangi bir alan sınırlaması yoktur ve doğal çevrenin imkânlarından yararlanılmaktadır (Yazıcı, 1998).

Leither ve Leitner rekreasyonu, bir başka sınıflandırmada on üç kategoriye ayrılmışlardır.

- Temel Eğlence: Temel eğlence faaliyetlerini, spor programlarını seyretmek, film izlemek gibi etkinlikler oluşturmaktadır.
- Mental Etkinlik: Yaygın olarak okuma ve yazma etkinlikleri mental etkinlik kategorisine iyi bir örnek olarak gösterilebilir.
- Spor: Sportif aktivitelerin tamamı bu alanı kapsamaktadır.
- Müzik: Müzik dinlemek, söylemek ve bestelemek bu kategoriye dâhil edebiliriz.
- Sanat: Sanat alanına yağlı boya yapmayı, heykeltçilik ve birçok buna benzer etkinlikleri örnek gösterebiliriz.
- Dans: Dans etmek ya da izlemek veya dansçı olarak etkinliklerde yer almak bu kategoriye dâhil edilebilir.
- Hobi: Koleksiyon sergileme, el işi sanatları yapma hobi faaliyetlerinin oldukça çeşitlilik gösteren alanlardır.
- Oyun: Kapsamlı olarak çocuk oyunları olmak üzere daha birçok oyunu barındıran ve tamamen eğlence amaçlı olan oyun kategorisi oldukça kapsamlı ve yaygın alandır.
- Rahatlama: Masaj, buhar odası, sauna ve hamam gibi faaliyetler rahatlama alanına örnek gösterilebilir.
- Sosyal Etkinlik: Aile, arkadaş, vb. toplantıları, eğlenceler gibi sosyal faaliyetleri sosyal etkinlik alanı için örnek gösterebiliriz.
- Yardım (Hayır) Hizmetleri: Yardım (hayır) hizmetleri bireylerin tamamen kendi istekleri ile yani gönüllü hizmetleri ile idare edilen organizasyonları içermektedir.
- Doğa Etkinlikleri: Doğal kaynaklara yönelik yapılan çalışmalar doğa etkinlikleri alanını kapsamaktadır.

- Seyahat ve Turizm: Belki de en geniş alanı barındıran serbest zaman etkinliklerine seyahat ve turizm alanında yer verilebilir (Leither ve Leitner, 2004).

Karaküçük (2005) ise rekreasyon faaliyetlerini, amaçlarına, çeşitli kriterlere ve özel işlevlerine göre üç boyutta ele alarak bir sınıflandırma yapmış ve bu sınıflandırmaları şu şekilde açıklamıştır;

Amaçlarına göre;

- Dinlenme amaçlı (fiziksel ve ruhsal dinlenmek)
- Kültürel amaçlı (tarihi eser ve müze ziyaretleri vb.)
- Toplumsal amaçlı (toplumsal ilişkiler kurmak veya geliştirmek)
- Sportif amaçlı (seyirci olarak veya aktif spor yaparak)
- Turizm amaçlı (başka mekânlara seyahat etmek)
- Sanatsal amaçlı (sanatın birkaç veya tek bir dalıyla ilgilenmek)

Çeşitli kriterlere göre;

- Yaş faktörüne göre (genç, yetişkin vb.)
- Faaliyete katılanların sayısına göre (bireysel, grup veya aile)
- Zaman göre (yaz, kış, günlük veya haftalık vb.)
- Kullanılan mekâna göre (açık veya kapalı)
- Sosyolojik muhteviyata göre (lüks, geleneksel)

Özel işlevlerine göre;

- Ticari rekreasyon (para ile katıldığımız aktiviteler)
- Sosyal rekreasyon (bireylerin beraber yaptıkları aktiviteler)
- Uluslararası rekreasyon (uluslararası etkinliklere katılmak)
- Estetik rekreasyon (sanat olaylarını izlemek veya ünlü müzik yapıtlarını dinlemek)
- Fiziksel rekreasyon (açık veya kapalı alanlarda yapılan sportif aktiviteler)

- Orman rekreasyonu (piknik, avcılık veya trekking vb. arazi ve su kullanımını içeren etkinlikler)

Cushman ve arkadaşlarının yapmış oldukları çalışmada rekreasyonun tanımlamalarının ve özelliklerinin fazla olmasının, rekreasyonun sınıflandırılması sonucuna yöneltmiştir. Kültürel farklılıkların oluşması rekreasyonun sınıflandırılmasının çeşitliliklere sebep olabileceğini öngörmüştür (Cushman ve ark., 1996).

Benzer olarak rekreasyon, aktivitelerin doğası ve mekana göre altı farklı alanda ele alınmıştır (Baud-Bovy ve Lawson, 2002). Bunlar:

- Evde yapılan etkinlikler
- Sosyal içeriği yüksek olan etkinlikler
- Kültürel, eğitimsel ve sanatsal etkinlikler
- Katılımcı ve/veya izleyici olarak spor etkinlikleri
- Açık alan rekreasyonu
- Turizm

Hazar (2009)'a göre rekreasyon çeşitlerinin sınıflandırılmasında yer, amaç vb. kriterler gösterilmektedir. Bazı rekreasyon faaliyetleri birden çok gruba girmektedir. Golf, kayak gibi aktiviteler, rekreasyonun çok yönlü olmasından dolayı “açık alan rekreasyonu” veya “sportif rekreasyon” grubunda incelenebilir. Bu nedenle kesin bir sınıflandırma içine girmek oldukça zordur. Genel olarak rekreasyon çeşitleri, katılanların özellikleri (yaşı, sayısı, katılım şekli vb.), yer, fonksiyon vb. kriterleri göz önüne alarak altı başlıkta sınıflandırılarak incelenebilir.

1. Etkinliklere katılma şekline göre rekreasyon çeşitleri: Bireyin etkinliklere izleyici veya rol olarak katılmalarına göre rekreasyon; etken rekreasyon ve edilgen rekreasyon olarak ikiye ayrılır.

a) Etken Rekreasyon: İnsanların aktif rol aldıkları boş zaman değerlendirme etkinlikleridir. Örneğin; yüzme, bahçe düzenleme vb.

b) Edilgen Rekreasyon: İnsanların aktif rol almadıkları, izleyici (seyirci) olarak katıldıkları etkinliklerdir.

Örneğin; spor karşılaşmaları, sanatsal gösterileri izleme, müzik dinleme vb.

2. Mekânsal açıdan rekreasyon etkinlikleri: Boş zamanların değerlendirildiği mekan açısından rekreasyon çeşitleri açık alan rekreasyon, kapalı alan rekreasyon olarak iki grupta incelenir.

a) Açık Alan Rekreasyonu: Açık alanda gerçekleştirilen boş zaman değerlendirme etkinlikleridir.

b) Kapalı Alan Rekreasyonu: Toplumun kullanımına ayrılmış kapalı mekânlardaki ve evlerdeki boş zaman değerlendirme etkinlikleridir.

3. Katılımcıların Milletlerine Göre Rekreasyon Çeşitleri

Katılımcıların milletlerine göre rekreasyon; Ulusal ve uluslar arası olarak iki grupta incelenir.

a) Ulusal rekreasyon: Ülke sınırları içindeki kişi ve kuruluşların katıldıkları boş zaman değerlendirme etkinlikleridir. Örneğin ulusal festivallere ve sergilere katılma

b) Uluslar arası rekreasyon: Ülke içi ve ülke sınırları dışındaki kişi veya kuruluşların katıldıkları boş zaman değerlendirme etkinlikleridir. Uluslararası film festivallerine ve el sanatları sergilerine katılma bu etkinliklere örnek olabilir.

4. Katılımcı Yaşlarına Göre Rekreasyon Çeşitleri

Katılımcı veya izleyici yaşlarına göre rekreasyon etkinliklerini;

- a. Çocuk rekreasyonları
- b. Gençlik rekreasyonları
- c. Yetişkin rekreasyonları
- d. Üçüncü kuşak rekreasyonu şeklinde sınıflandırmak mümkündür.

5. Katılımcıların Sayısına Göre Rekreasyon Çeşitleri

Katılımcıların sayısına göre rekreasyon çeşitleri iki grupta incelenir.

a) **Bireysel rekreasyon:** İnsanların tek başına gerçekleştirdikleri boş zaman değerlendirme etkinlikleridir. Örneğin; bireyine evde tek başına müzik dinlemesi, spor yapması vb.

b) **Grup rekreasyonu:** İnsanların grup halinde gerçekleştirdikleri boş zaman değerlendirme etkinlikleridir.

6. Fonksiyonel Açından Rekreasyon Çeşitleri

Rekreasyon çeşitlerini fonksiyonları açısından sekiz ana grupta incelemek mümkündür

a) **Ticari rekreasyon:** İnsanların ücret karşılığında katıldıkları boş zaman etkinlikleridir. Diğer bir ifadeyle ticari amaçlı olarak organizatörlerin düzenledikleri ve katılımcıların ücret ödeyerek faydalandıkları etkinliklerdir.

b) **Estetik rekreasyon:** Genellikle yüksek gelir, eğitim ve kültür düzeyindeki insanların katıldıkları etkinliklerdir.

c) **Sosyal rekreasyon:** Beşeri (insanlar arası) ilişkiler kurma veya beşeri ilişkileri kuvvetlendirmeye yönelik etkinliklerdir.

d) **Sağlık rekreasyonu:** Sağlığı koruyucu tedavi edici boş zaman değerlendirme etkinlikleridir.

e) **Fiziksel rekreasyon:** Açık ev kapalı alanlarda aktif olarak katılım gerektiren sportif etkinliklerdir.

f) **Sanatsal rekreasyon:** İnsanların sanatsal becerilerini geliştirici ve arttırıcı etkinlikleridir.

g) **Kültürel rekreasyon;** Katılımcıların bilgi ve becerilerini arttırmaya yönelik her türlü boş zaman değerlendirme etkinlikleridir.

h) Turistik rekreasyon: İnsanların turizm olayına katılarak boş zamanlarını değerlendirmeleridir. Diğer bir deyişle turistik boş zaman diliminde gerçekleştirilen boş zaman değerlendirme etkinlikleridir (Hazar, 2009).

Hacıoğlu ve arkadaşları ise yapmış oldukları çalışmada rekreasyon çeşitlerinin sınıflandırılmasında yer, amaç ve fonksiyon vb. kriterlerin etkili olduğunu savunmuştur. Bazı rekreasyon faaliyetleri birçok gruba girmektedir. Bu durumun sebebi rekreasyonun çok yönlü olmasından kaynaklanmaktadır. Bu duruma göre rekreasyon farklı açılardan sınıflandırılmıştır.

- Mekânsal açıdan rekreasyon
- Açık alan rekreasyonu
- Kapalı alan rekreasyonu
- Katılımcıların Milliyetlerine göre rekreasyon
- Ulusal rekreasyon
- Uluslar arası rekreasyon
- Bireyin etkinliklere katılma şekline göre rekreasyon
- Etken (aktif) rekreasyon
- Edilgen (pasif) rekreasyon
- Katılımcıların yaşlarına göre rekreasyon
- Katılımcıların sayısına göre rekreasyon
- Ferdi (bireysel) rekreasyon
- Grup rekreasyonu
- Fonksiyonel açıdan rekreasyon
- Ticari rekreasyon
- Estetik rekreasyon
- Sosyal rekreasyon
- Sağlık rekreasyonu
- Fiziksel rekreasyon
- Sanatsal rekreasyon
- Kültürel rekreasyon
- Turistik rekreasyon (Hacıoğlu ve ark., 2003).

Yapılan tanımlamalar ve özelliklerden yola çıkarak rekreasyonun sınıflandırılmasında bireylerin etkinliklere katılmasına sebep olan amaçlar, arzular ve zevkler göz önüne alınmaktadır. Birey hangi amaç ve isteği doğrultusunda aktiviteye karar vermişse ona uygun olarak bir rekreasyon çeşidi ortaya çıkmaktadır. İnsanların çok çeşitli istek ve arzuları olmasından dolayı, kesin bir gruplandırma ve çeşitlendirme yapmak kolay değildir. Bu sınırlara göre rekreasyon, amaçlarına ve çeşitlerine göre sınıflandırılabilir (Karaküçük, 2005).

2.2. Rekreasyonun Özellikleri Ve Rekreasyona Duyulan İhtiyacın Nedenleri

2.2.1. Rekreasyonun Özellikleri:

Bu alanda yapılan çalışmalar, kişileri serbest zaman faaliyetlerine teşvik eden faktörlerin incelenerek, rekreasyona yönelik istek ve arzu seviyelerinin belirlenmesinin gerektiğini göstermektedir (Müftüler, 2008).

Uzmanların fikir birliğine vardıkları rekreasyonun temel özelliklerinin şunlardır.

- Rekreasyon zamanın boş geçmesine karşıdır.
- Rekreasyon aktiviteleri ruhsal, fiziksel, duygusal ya da her üçünün birleşimi olabilir.
- Rekreasyon zamanın serbest olduğu anlarda gerçekleşir.
- Rekreasyonun faaliyetinin belli bir zamanı yoktur, birey ne zaman isterse aktiviteye katılabilir.
- Rekreasyonda faaliyetlerin seçimi bireylerin tamamen özgür iradesine bağlıdır.
- Birey, rekreasyona tamamen kendi isteği ile katılır yani gönüllü olarak katılır. Sevdiği, hoşlandığı, ilgisini çeken faaliyetleri seçmekte özgürdür.
- Birey, dışarıdan gelen herhangi bir baskı sonucunda değil, sadece kendi seçimi doğrultusunda hareket eder.
- Rekreasyon mutluluk ve haz verir.
- Bireyler rekreasyondan mutluluk duyarlar.
- Rekreasyon etkinliklerinden elde edilen kazanımlar doğaldır.

- Rekreasyon etkinliklerinin ödülü, yani bu etkinliklerden elde edilecek doyum, bizzat etkinliğin yapılması sonucunda kendiliğinden ortaya çıkar.
- Rekreasyon etkinliklerinde, sürekli yeniden yaratıcılık söz konusudur.
- Rekreasyon, ruhun ve vücudun yenilenmesini ima eder.
- Rekreasyon değişikliği anlatır.
- Rekreasyon, bireyin sürekli canlı kalmasını sağlayarak, duygusal dengenin korunmasını sağlayan bir yol gösterir. Aynı etkinliğe farklı bakış açıları ile yaklaşılmasına da olanak sağlayabilir.
- Rekreasyonun içeriği çok geniştir. Rekreasyon, bireyin faaliyetlere karşı tutumlarına dayandığı için, çok sayıda faaliyet seçeneğini kapsamaktadır. Rekreasyonun çeşitleri kişilerin ilgi ve istekleri gibi çok fazladır. Rekreasyon, birçok farklı alanda sanat, müzik, spor ve buna benzer etkinlikleri tüm yaş grupları ve cinsiyetlerdeki insanların katılımına sunar.
- Rekreasyon faydalı, öğretici ve sosyal olarak bireyler tarafından kabul edilebilir olmalıdır (Tekin, 2009).

Rekreasyonun birçok alanı vardır. Bu alanlara kişilerin katılmadaki amaçları çerçevesinde rekreasyon bir amaç olmaktadır. Bu amaç doğrultusunda rekreasyonun özelliklerini belirlemek amacıyla birçok çalışmada görülen temel görüş kapsamında şu şekilde sıralanmıştır:

- Rekreasyon etkinliklerinde kişilere hiçbir şekilde baskı yapılmaz. Etkinliklere katılım bireyin özgür iradesi ile gerçekleşir ve birey, kendisi için en iyi seçimi yapar.
- Rekreasyon etkinliği, serbest zamanda yapılır ve her yaş ve cinsiyetteki bireylerin bu etkinliklere katılmalarına imkân verir.
- Rekreasyon etkinlikleri, açık ve kapalı alanlarda, mevsim ve iklim şartı gözetmeksizin uygulanabilmektedir.
- Rekreasyon, çok çeşitli aktiviteleri içermektedir ve bu aktivitelere katılan bireylere büyük mutluluk ve doyum sağlar.
- Rekreasyon, bir aktiviteyi gerektirir. Bu aktiviteler fiziksel, mental, duygusal olabilir.

- Rekreasyon faaliyeti uygulanır iken, bir başka faaliyete haz duyma ve bu hazzı gerçekleştirme imkânını sağlar.
- Rekreasyon, sosyal değerlerle yani toplumun örf, adet, gelenek ve görenekleri ile ters düşmemelidir.
- Rekreasyon etkinlikleri, insanların psikolojik düzenlerini, sosyal, fiziksel ve sağlık durumlarını geliştirici özellik taşımaktadır.
- Rekreasyon etkinliklerinin bir bedeli vardır. Yapılan etkinlikler ne olursa olsun kişinin bir bedel ödemesi, yani bireysel gelirlerden belirli bir harcama yapması söz konusudur (Bozatay, 1998).

Rekreasyonun, birçok araştırmacı ve diğerleri tarafından kabul edilebilen bazı temel özelliklerinden bahsetmek mümkündür. Bunlar rekreasyonu, diğer faaliyetlerden ve kavramlardan ayıran temel özelliklerdir.

Rekreasyonun temel özelliklerini şunlar oluşturmaktadır.

- Rekreasyon faaliyetlerinin seçimi gönüllü olmalıdır.
- Faaliyetlere devam ve iştirak zorunluluğu bulunmamalıdır.
- Rekreasyon, boş zamanda yapılır.
- Her yaştaki ve cinsteki insanların faaliyetlere katılımlarına imkân verir.
- Rekreasyon faaliyetlerinde “öncelik” kişinin kendisine bırakılmalıdır.
- Rekreasyonel faaliyetler, her türlü açık ve kapalı alanlar ile her mevsim ve iklim şartlarında uygulanabilmektedir.
- Rekreasyon bir faaliyeti gerektirir.
- Rekreasyon çok çeşitli faaliyetler içerir.
- Rekreasyon haz ve neşe sağlayan bir faaliyettir.
- Rekreasyon evrensel olarak uygulanmaktadır.
- Rekreasyon, kişinin kendisini ifade edebilme ve yaratıcı olabilmesine imkân sağlayıcı faaliyetler içermelidir.
- Rekreasyonun her kişiye göre bir amacı vardır.
- Rekreasyonel faaliyetlerin katılımcıya kişisel ve toplumsal özellikler kazandırması beklenir.

- Rekreasyon toplumun geleneklerine, törelerine, ahlaki ve manevi değerlerine uygun olmalı ve sosyal değerlere ters düşmemelidir.
- Rekreasyon bir faaliyet yapılırken ikinci veya daha fazla faaliyetlere de ilgi duyma veya gerçekleştirme imkânı verir.
- Rekreasyon etkinlikleri rekreasyonistler tarafından üstlenilir.
- Rekreasyon eylemi, planlı veya plansız beceri sahibi kişilerle veya beceri sahibi olmayan kişilerle ya da organize veya organize olmamış mekânlarda yapılabilmektedir.
- Rekreasyon, rekreatif etkinliklere katılma sonucu ortaya çıkan bir deneyimdir (Karaküçük,1995).

Literatüre baktığımızda, rekreasyonun diğer etkinliklerden ayrılan birçok temel özelliğini görmekteyiz. Bu özellikler, birçok araştırmacı tarafından ifade edilmiştir. Torkildsen rekreasyonun özelliklerini:

- Rekreasyon kişiseldir ve aktivitelerde bireysel tatmin olmalıdır.
- Aktivitelere katılımda gönüllülük esastır. Bireyin tatmin olabileceği ve özgürce seçebileceği aktiviteler sunulmalıdır.
- Fiziksel, sosyal, zihinsel ve ruhsal aktivitenin içinde yer alabilir.
- Rekreasyon canlandırıcıdır ve neşe vericidir.
- Genellikle bir oyun ile ortaya çıkar.
- Tüm rekreatif deneyimler birbirinden farklıdır ve kendine has özellikleri vardır.

Luetkens'e göre, rekreasyon, kişilerin çok yönlü olumlu gelişimlerini hedefler. Rekreasyon etkinlikleri, gönüllü katılımı içerir. İlgi, özgürlük ve verimlilik esastır (Luetkens, 2004).

Rekreasyon etkinliklerine katılım toplumdan topluma değişiklik gösterebileceği gibi kişiden kişiye de farklılık gösterebilir. Bir etkinlik, bir kültürde rekreasyon faaliyeti olabilirken bir diğerinde iş olabilmektedir. İçinde bulunulan ortam ve şartlar, etkinliğin bir rekreasyon biçimi olup olmadığı konusunda etkin faktörlerdir (Hacıoğlu ve ark., 2009). Zevk için akşam yemekten sonra yürüyüş yapmak bir

rekreasyon şekli olabilirken, üniversiteye derse gidip gelirken yürümek bir ulaşım şeklidir.

2.2.2. Rekreasyona Duyulan İhtiyacın Nedenleri:

Serbest zaman özgürlük zamanı olarak düşünüldüğünde bireyleri rekreasyona katılmaya motive eden ya da bireyin bu tür etkinliklere katılmasına etki eden temel gereksinimlerin belirlenmesi gerekmektedir (Gürbüz, 2006).

Kılbaş (2001) bireyin rekreasyona katılımında etkili olan temel ihtiyaçlarını şu şekilde sıralamıştır:

- Kendini yenileme ihtiyacı
- Ödülleme ihtiyacı
- Eğitim ihtiyacı
- Gözlem ihtiyacı
- İletişim ihtiyacı
- Bütünleşme ihtiyacı
- Gruplaşma ihtiyacı
- Kültürel etkileşim ihtiyacı.

Karaküçük (1999) ise rekreasyona duyulan ihtiyacın, rekreasyon etkinliklerinin kişisel ve toplumsal yönden sağladığı faydalardan ileri geldiğini savunmuştur. Buna göre rekreasyona duyulan ihtiyacın nedenleri şu şekilde sıralanmıştır:

a) Kişisel yönden rekreasyona duyulan ihtiyacın nedenleri

- Fiziki sağlık gelişimini yaratır
- Ruh sağlığı kazandırır
- İnsanı sosyalleştirir
- Kişisel beceri ve yeteneğin gelişmesini sağlar
- Yaratıcı gücü geliştirir
- Çalışma başarısı ve iş verimini artırır
- Ekonomik hareketi geliştirir

- İnsanı mutlu eder

b) Toplumsal yönden rekreasyona duyulan ihtiyacın nedenleri

- Toplumsal dayanışma ve bütünleşmeyi sağlar
- Demokratik toplumun yaratılmasına imkân verir.

2.3. Rekreasyon İhtiyacı Ve Rekreasyonun Yararları

2.3.1. Rekreasyona Katılımın Faydaları:

Rekreasyona duyulan ihtiyaç, rekreasyon etkinliklerinin bireysel ve toplumsal olarak sağladığı faydalardan kaynaklanmaktadır. Rekreasyon ihtiyaçları, insan davranışlarına temel olabilecek birçok nedenden dolayı analiz edilmesi gerekmektedir (Karaküçük, 2005).

Rekreasyon ihtiyacı kavramını açıklamadan önce “ihtiyaç” kavramının tanımlanması önemlidir. İhtiyaç, bir şeyi özleme veya yokluk durumu olarak tanımlanabilir (Torkildsen, 2005).

Rekreasyona etkinliklerine katılımda amaç belli bir faydanın elde edilmesidir. Rekreasyon, fiziksel, zihinsel (mental) ve duygusal, sağlık, bilgi gelişimi, karakter gelişimi, sosyal uyum, estetik, maneviyat ve macera gibi değişkenlerde bireye faydalar sağlar.

Fiziksel Sağlık: Rekreasyonun en açık faydası fiziksel sağlığa yaptığı katkıdır. Fiziksel rekreasyon aktiviteleri bireyin postürünü, kuvvetini, koordinasyonunu ve becerilerini olumlu yönde etkilemektedir.

Zihinsel (Mental) ve Duygusal Sağlık: Rekreasyon, denge ve kaçış sağladığı için zihinsel ve duygusal sağlığa önemli katkıda bulunur. Bireyi olumsuz yönde etkileyen duyguların boşaltılmasına olanak sağlar. Bireyin ilgisini çeken herhangi bir rekreasyon etkinliği, önemsiz sorunların ve gereksiz kaygıların unutulmasına olanak sağlar.

Bilgi gelişimi: Rekreasyonun temelinde eğitim vardır. Bireyler rekreasyon etkinlikleri ile bilgi gelişimine ulaşırlar. Rekreasyon etkinlikleri “yaparak öğrenme” bakımından bireye birçok olanak yaratır. Öğrenme süreci, deneme yoluyla daha hızlı başlar ve devam eder. Böylece öğrenme daha kısa sürede tamamlanmış olur.

Karakter Gelişimi (Kişilik): Rekreasyon özsaygı, özgüven, hır, istek, azim ve cesaret gibi özelliklerle karakter gelişimine katkı sağlayabilir. Karakter gelişimini için rekreasyon etkinlikleri önemli bir araçtır. Birey, rekreasyon etkinlikleri sırasında sorumluluk almayı ve bu sorumlulukların gereğini yapmayı öğrenir.

Sosyal Uyum: Rekreasyon etkinlikleri sırasında bireyler küçük veya büyük topluluklar ile etkileşim kurduklarından dolayı bireylerin sosyal ilişkilerinin geliştirilebilmesi sağlanmış olur. Sosyal ilişkileri iyi kuran bireyler sosyal uyum konusunda da sıkıntı yaşamazlar.

Estetik ve Maneviyat: Estetik ve maneviyat duygusu, rekreasyonun en yüksek değerlerinden olan serbest zamanı yaratıcı olarak kullanma olanağı, içsel kaynakların gelişimi sonucunda ortaya çıkan mutluluk duygusu bireye olumlu katkılar sunmaktadır.

Macera: Teknolojik gelişmeler hızlı bir şekilde insanların yaşam kalitesini yükseltmiş ve çevremizde güvenlik unsurları adeta mükemmel duruma gelerek, bireylerin risk faktörleri azalmıştır. Ancak hep daha farklı istekler peşinde olan bireyler, daima arayış içinde oldukları macera duygusunu rekreasyonun içinde bulabilmektedirler (Tekin, 2009).

Rekreatif eğitimler bireylerin çocukluk döneminden başlayarak, postürel gelişimini olumlu şekilde yönlendirmeyi, bireyin yaşamındaki doğru değerleri yaşam felsefesi olarak benimseme özelliklerini geliştirmeyi hedefler. Ayrıca, rekreatif etkinlikler bireye sigara, alkol, madde bağımlılığı gibi zararlı alışkanlıklardan uzak durmalarını da sağlamış olur (Zorba ve ark., 2003).

Kılbaş' a (2010) göre rekreasyon etkinlikleri bireylerin eğitilmesi ve davranışlarının şekillenmesi kapsamında büyük öneme sahiptir. Currel (2005) toplum

için yaşanan sorunların aşılması ve toplumun daha sağlıklı bir ruh haline dönüştürülmesinde rekreasyon faaliyetlerinin önemini vurgulamıştır.

Rekreasyon aktivitelerine katılarak, kendimizi daha iyi anlatma, yaşamışlıklarımızı diğer bireylere güzel bir şekilde ifade ederek paylaşma ve başkalarıyla arkadaşlık kurma gibi olumlu sonuçlara ulaşabiliriz (Kılbaş, 2004).

Rekreasyon aktivitelerinin bireylere sağladığı faydalar şunlardır: (Önal, 2007).

- Dinlenme ve eğlenme gereksinimi; insanların serbest zaman etkinliklerine katılımı ile karşılanarak onların hayata olan bağları güçlendirilir ve mutlu olurlar.
- Kendini ifade etme gereksinimi; bireylerde sağlıklı bir kişilik özelliği geliştirilir.
- Keşfetme ihtiyacına cevap verir; yeni bir roman, şiir yazmak, resim yapmak gibi.
- Macera ve yeni tecrübeler edinme, arkadaşlık gereksinimi; insanların birlikte zaman geçirmelerine, dostluklar kurmalarına yönelik gereksinimlerini karşılar. Özellikle rekreasyonel faaliyetlerdeki takım oyunları insanlar arasında birlik ruhunu geliştirir.
- Fiziksel sağlamlık; serbest zaman aktiviteleri bireylerin fiziksel gelişimleri ve daha iyi koordinasyon gelişimleri için fırsat sağlar.
- Zihinsel güçleri kullanma; münazara, doğa incelemeleri, beste yapmak, şarkı söylemek, satranç oynamak teknikle beraber aynı zamanda bireylerin zekâ kullanımlarını geliştirmektedir.
- Hizmet duygusu; bir bahçıvanın emek verip, yetiştirdiği çiçeklerin güzel bir şekilde açtığını görerek mutlu olması hizmet duygusuna örnek gösterilebilir.
- Dinlenme; bireylerin sıkıntılarla, zorluklarla geçmiş bir günün sonunda mutlu olduğu, keyif aldığı rekreatif faaliyetleri (televizyon izlemek, kitap okumak, spor yapmak vb.) gerçekleştirmesi kişiyi dinlendirir. Bireylerin dinlenmesi fiziksel, mental ve ruhsal yönde olabilir.

- Güzellikten hoşlanma; rekreatif faaliyet eğitimi, kişinin güzelliklerden etkilenmesini öğrenmeyi sağlar. Örneğin bireylerin, manzaranın güzelliğinden, bahçelerden, el sanatlarından, mimari eserlerden etkilenmesi gibi.

Rekreatif faaliyetler bireylerin yaşam kalitesini arttırmaktadır. Rekreatif faaliyetlere tam olarak katılan bireylerle, bu faaliyetlere tam olarak katılmayan bireyler arasında sağlık açısından, çevreye karşı tutum bakımından önemli farklılıklar görülmektedir (Sevil ve ark., 2012).

Rekreatif faaliyetler, bireyde toplumsal uyum ve bütünleşmeye önemli katkılar sunmaktadır. Rekreatif faaliyetlere katılan insanlar, kendilerini topluma karşı daha iyi ifade etme imkânı bulurlar. Ayrıca rekreatif faaliyetler, bireyde fiziksel ve ruhsal olarak katkıda bulunan sosyal bir davranıştır (Demir, 2003).

Rekreatif faaliyetler, bireylerin birlikte zaman geçirmekten hoşlandığı ve ortak ilgilerinin aynı olduğu diğer bireyler ile tanışmasına yardımcı olur. Rekreatif faaliyetlerin bireylerin sosyalleşme sürecinde çok önemli bir yerinin olduğunu söyleyebiliriz (Anhalt, 1994).

Rekreatif faaliyetler ile insanlar, bir yandan kendi potansiyellerini gerçekleştirme, bir yandan da kendini keşfetme ihtiyaçlarını giderirken, diğer yandan ise dinlenme ve eğlenme ihtiyaçlarını giderme şansını da elde etmektedirler. Dolayısıyla, rekreatif faaliyetleri ile kendini gerçekleştirmek için yeterli özgürlüğü bulamayan insanlar her şeyden önce mutsuz olmaktadır (Karaküçük, 1997).

2.4. Rekreatif Faaliyetlerine Katılımı Etkileyen Faktörler

2.4.1. Rekreatif Faaliyete Katılımın Önündeki Engeller:

Crawford ve Godbey'in rekreatif faaliyete katılımın önündeki engelleri üç ana kategoriye ayıran modele göre; insanların serbest zaman etkinliklerine katılımı (a) bireysel, (b) bireylerarası ve (c) yapısal faktörlerce engellenir. Bireysel faktörler bireyin beceri kapasitelerini algılaması, etkinliklere ilişkin tutumu ve etkinlik uygunluğunun algılanmasıdır. Bireylerarası faktörler ise etkinliğe katılmak için eş veya arkadaş bulmak, para ve zaman harcamak gibi faktörler olarak nitelendirilebilir.

Yapısal faktörlere bakacak olursak; ulaşım ağı, tesislerin kalitesi ve ulaşılabilirliği bireyin karşılaşılabileceği yapısal engeller olarak karşımıza çıkmaktadır (Crawford ve Godbey, 1987).

Hall ve arkadaşlarının (2006) yılında yapmış oldukları çalışmada rekreasyon etkinliklerine katılmayı engelleyen faktörleri dört ana başlık altında toplamaktadır (Hall ve ark., 2006). Bu faktörler;

- Sezonluk engeller
- Finansal kaynaklar ve rekreasyon alanlarının ulaşılabilir olması
- Cinsiyet ve sosyal sınırlama
- Fiziksel kaynaklar ve moda, şeklinde sıralanabilir.

Sezonluk Engeller: Rekreasyonunun etkinliklerinin gerçekleştirileceği mevsim, havanın güneşli yada yağmurlu olması, gündüzlerin uzunluğu veya kısalığı, gibi faktörler rekreasyon faaliyetlerine katılımı etkileyen sezonluk engellerdendir (Hall ve ark., 2006).

Finansal Kaynaklar ve Rekreasyon Alanlarının Ulaşılabilir Olması: Finansal kaynaklar ve rekreasyon alanlarının ulaşılabilir olması rekreasyon faaliyetlerine katılım açısından önemlidir. Çünkü insanlar öncelikle yakın çevresindeki tesis ve alanları keşfederek, buralarda yapabileceği etkinliklere katılmayı tercih ederler. Bunun için rekreasyon etkinlik alanlarının yakınlık ve güvenlik derecesi gibi nedenlerin göze alınarak tercih edildiği söylenebilir (Hall ve ark., 2006).

Cinsiyet ve Sosyal Sınırlamalar: Cinsiyet ve sosyal sınırlamalar konusunda çalışan bayanların, çalışan erkeklere göre daha az serbest zamana sahip oldukları söylenebilir. Bayanlar çalışma saatlerinden arta kalan zamanlarını çoğunlukla ev işleriyle uğraşarak geçirmektedir. Toplumda bu görevlerin kadının yükümlülüğünde olduğuna dair bir görüşün hâkim olması bu durumun en büyük sebebi olarak gösterilmektedir (Broadhurst, 2001).

Kaynaklar ve Moda: Kaynaklar ve moda, rekreasyon etkinliklerini yaşamın önemli bir noktası haline getirmiştir. Günümüzde değişen yaşam koşullarıyla bireylerin ihtiyaç, mutluluk ve zevkleri de değişmiştir. Bireyler sadece yeme, içme, barınma gibi temel gereksinimler ile değil, bunların yanında fiziksel ve mental ihtiyaçlarını da karşılama arayışı içerisine girmişlerdir. Bu nedenle rekreasyon alanlarına ve rekreasyon etkinliklerine olan ilgi giderek artmaktadır (Broadhurst, 2001; Hall ve ark., 2006).

2.5. Rekreasyon Etkinlikleri Ve Rekreasyon Etkinlik Alanları

2.5.1. Rekreasyon Etkinlikleri:

Bireylerin serbest zamanlarında yapmak istediği rekreasyon faaliyetleri tamamen kendi iradesine bağlıdır. Her bireyin kendine özgü bir seçimi bulunmaktadır. Bireylerin kişisel tercihleri birbirinden farklıdır ve bunu sebepten dolayı rekreasyon etkinliklerinin çok çeşitli olduğunu söylemek mümkündür (Cushman, ve ark., 1996).

1967 ve 1988 yılları arasında Fransa’da yürütülen “Leisure Behaviour of The French” başlıklı rapora göre;

- Akşam yapılan serbest zaman etkinlikleri,
- Medyayı içeren serbest zaman etkinlikleri,
- Sanatsal içeriği olan serbest zaman etkinlikleri,
- Sosyal içeriği olan serbest zaman etkinlikleri,
- Spor etkinlikleri ve
- Uygulamalı serbest zaman etkinlikleri olmak üzere toplam altı gruba yer verilmiştir (Samuel, 1996).

İngiltere’de yaklaşık 20.000 yetişkin birey üzerinde uygulanan çalışmada ise serbest zaman etkinlikleri;

- Evde yapılan etkinlikler,
- Kültürel etkinlikler ve
- Spor ve fiziksel rekreasyon etkinlikleri olmak üzere üç gruba ayrılmıştır (Gratton, 1996).

Rekreasyon aktiviteleri toplumdaki bireylerin ihtiyaçlarına göre sürekli bir yenilenme içerisinde. Ayrıca bireyin rekreasyon aktivitelerine katılımı toplumsal değerlerden de etkilenmektedir (Kılıbaş, 2001).

Her an farklı değişimlerin yaşandığı günümüzde rekreatif aktiviteler gündeme gelmektedir. Rekreatif aktiviteler bazı temel etkinlik alanları altında toplanabilir. Karaküçük (2001) rekreatif aktiviteleri şu şekilde gruplandırmıştır (Karaküçük, 2001).

- Sanatsal (sinema, edebiyat, tiyatro, müzik, resim, fotoğraf, vb.),
- Entelektüel (kitap, konferanslar, radyo, tv, vb.),
- Sosyal (aile, partiler, toplantılar, vb.),
- Pratik (bahçecilik, el sanatları, el işleri, vb.)
- Fiziki (spor, yürüyüş, avcılık, balıkçılık, vb.) etkinlikler.

Rekreasyon aktivitelerine katılımın temelinde, bireylerin, istek, arzu, haz, mutluluk, fiziksel ve ruhsal nedenler olduğu düşünülmektedir. Bununla birlikte rekreasyon aktivitelerini sosyo-psikolojik bir yaklaşımla değerlendirmek gerekmektedir (Godbey ve ark., 2005).

2.5.2. Rekreasyon Etkinlik Alanları:

Rekreasyon etkinlik alanları, çok çeşitli etkinliklerle gruplandırılarak açıklanmaktadır. Bucher, rekreatif etkinlik alanlarını şöyle belirtmektedir:

- Müzik uğraşları
- Dans faaliyetleri
- Sanat ve küçük el becerileri
- Spor ve oyun
- Sahne çalışmaları
- Açık hava etkinlikleri
- Çeşitli etkinlikler (Akt; Karaküçük, 2001).

2.6. Rekreasyon - Spor İlişkisi

Rekreasyon faaliyetleri içinde temeli fiziksel egzersize veya spor branşlarının rekreatif amaçlı uygulanmasına dayanan ve rekreasyon faaliyetlerinin büyük bir bölümünü kapsayan türüne sportif rekreasyon denmektedir (Chase, 1996). Fiziksel etkinlikler sportif rekreasyonun temelini oluşturmaktadır (Zorba ve Bakır, 2004).

Sportif rekreasyon; bireylerin herhangi bir spor merkezinde yâda açık alanlarda maddi karşılık ödeyerek veya ödemediği sağlıklı olmak, fiziksel, ruhsal ve sosyal fayda sağlamak amacıyla yaptıkları sportif etkinlikleri gerçekleştirmeleridir (Biçer, 2008).

Spor kavramı ile rekreasyonel etkinlikler birbirleriyle yakından ilişkilidir. Bu bağlamda sportif rekreasyon etkinlikleri ile bu etkinliklere katılan bireylerin en temel özellikleri aşağıda sıralanmaktadır:

- Sportif rekreasyonun en önemli amaçlarından biri 'sağlıklı yaşam' ile kişinin fiziksel ve ruhsal sağlığının korunmasıdır.
- Sportif rekreasyon, evrensel olarak uygulanmakta ve yaş, din, dil ırk, cinsiyet ayrımı gözetmeksizin tüm insanlar için ortak lisan oluşturmaktadır (Sevil ve ark., 2012).

Yetim'(2000) e göre sportif rekreasyon;

- İnsanların kendini ifade etmesine imkân verir,
- Bireylerin yaratıcılığını artırır,
- Bireylere yeni tecrübeler kazandırır,
- İnsanlar arasındaki arkadaşlık ilişkilerinin kurulmasını sağlar,
- Bireylerin sosyal çevresinin çapını artırır,
- Mutlu ve sağlıklı bireyler yetişmesine imkân tanır
- Bireyin üretkenliği, verimliliğini artırır (Yetim, 2000).

Sportif rekreasyon etkinlikleri bireylerin yaşam kalitesinin artmasına olumlu yönde katkı sağlar, bireylerin daha başarılı olmalarında önemli bir etkiye sahiptir (Kuter, 1998).

Sportif rekreasyon etkinlikleri, farklı özelliklere sahip her türlü bireyin ihtiyaçlarına cevap verebilecek yetkinliğe sahiptir. Dünya genelinde birçok insanın boş vakitlerinde katıldığı bir uğraş olmakla beraber toplumların gelişmesinde de önemli bir rol oynamaktadır (Koçan, 2007).

2.7. Rekreasyon-Turizm İlişkisi

Mclean, Hurd ve Rogers (2005) rekreasyon ve turizm arasındaki ilişkinin boyutlarını gösterebilmek için turizm etkinliklerini oluşturan alanları ve içeriklerini ortaya koymuşlardır. Bu ilişki; temalı parklar ve su parkları, diğer eğlence merkezleri, kurvaziyer gemileri, kültürel ve tarihi çekicilikler, spor, sağlık ve din turizmi alanları, macera ve eko turizm seyahatleri turizm türlerini içeren alanlar ve bu alanlarda düzenlenen faaliyetler üzerinden gerçekleşmektedir.

Turizmde esas amaç pazarlamadır. Yani amaç, turisti otele, yöreye veya ülkeye davet etme tekniği olduğuna göre, turiste sunulacak hizmetler ve kaynaklar önemlidir. Dolayısıyla destinasyondaki rekreasyonel yapılar ve faaliyetler tek başına bir ürün (Taşmektepligil ve ark., 2009) olabileceği gibi destekleyici ürün de olabilecektir.

Kızılırmak'a (2006) göre insanların farklı, turizm öğelerinin yoğunlaştığı yerleri tercih etmelerinin sebebi, doğa koruma bilinci ile doğal, kültürel ve geleneksel normlara ilişkin bilgilenmeleri ve turizm - rekreasyon etkinliklerine katılarak tatillerini bu şekilde geçirmek istemeleridir.

2.8. Uyum Kavramı Ve Uyum Süreci

2.8.1. Uyum Kavramı:

Uyum, bireyin psikolojik ve toplumsal açıdan çevresiyle ve kendisiyle ahenk içerisinde birlikte hareket etme durumu olarak ifade edilebilir (Şenduran, 2006). Başka bir tanımlamaya göre uyum; kişinin kendisine ve çevresine yönelik negatif uyaranlar sebebi ile bozulan dengesini yeniden düzeltmek için verdiği olumlu tepkilerdir. Değişik yaklaşımlara göre farklı şekillerde ifade edilmekte olan uyum kavramı, genel anlamda kişinin sahip olduğu niteliklerin kendi benliği ile içinde yaşadığı çevre

arasında dengeli bir şekilde ilişki kurarak, bunu devam ettirmesi şeklinde tanımlanabilir (Kalyencioğlu, 2007).

Toy (2006) uyumu; hayat boyunca sürekli bir değişme ve gelişme içerisinde olan kişinin kendisinde ortaya çıkan biyolojik, zihinsel, sosyal ve ruhsal değişiklikleri kabullenerek, buna uygun davranış ve tutumlar göstermesi ve çevresiyle pozitif ilişkiler kurabilmesi olarak tanımlamaktadır.

Uyum; “Kişinin, içinde yaşadığı toplumla arasındaki çatışmaların olumlu iç ve dış tepkilerle dengeli hale gelme yetisidir (Tomanbay, 1999). Napoli ve diğerleri (1996) uyumu insanın kendisinden, başkalarından veya çevresinden gelen talepler karşısında vermiş olduğu reaksiyon olarak ifade etmektedirler (Akt; Gençöz, 1998). Dirim ise (2003) uyumu, kişinin yeni durumlara dengeli tutum ve davranışlar geliştirerek çevreden gelen uyaranlara uygun tepkiler vermesi şeklinde tanımlamıştır.

Tomanbay (1999) uyumu, “Bireyin içinde yaşadığı toplumun onayladığı amaç ve araçları, davranış kalıplarını elinden geldiğince benimsemesi olarak tanımlamaktadır. Dönmezer ise (1990) uyumu, (adaptation) canlının hayatının devamlılığını sağlamak için dış şartlarla uyum sağlayarak çevre ile bağdaşması şeklinde ifade etmektedir.

Napoli ve arkadaşlarına (1996) göre uyum, bireyin kendisinden ve başkalarından kaynaklanan çevresindeki taleplere karşı vermiş olduğu reaksiyondur. Kişilerin fiziksel, ruhsal ve toplumsal açıdan içinde bulunduğu çevrenin isteklerini, gereksinimlerine ve yeteneklerine uygun biçimde karşılaması uyum olarak tanımlanmıştır (Oğuzkan, 2003). Uyum kavramı genel olarak, "bireyin kendisi ve çevresiyle iyi ilişkiler kurabilmesi ve bu iyi ilişkileri devam ettirebilme derecesi" şeklinde (Özguven, 1992) tanımlanan uyum, insanın doğumuyla birlikte başlamakta ve yaşamın sonuna kadar gelişim göstermektedir (Köksal, 2000).

Uyum, “bireyin kendisiyle ve çevresinde bulunan bireylerle dengeli ve etkili bir ilişki kurabilmesi ve bu ilişkileri geliştirebilmesi” şeklinde tanımlanmaktadır (Akıncı, 2007). Uyum; doğumdan ölüme kadar gündelik olaylarla karşılaşan her bireyin yaşadığı doğal bir süreç olarak düşünülebilir (Gençöz, 1998).

Kişinin uyumlu olması ise karşılaştığı sorunlarla baş edebilmesi; karşısına çıkan engelleri hoşgörü ile karşılaması; amaca ulaşabilmek için akla uygun bir yol belirlemesi; başkaları ile iyi ilişkiler kurması demektir. Kişinin uyumlu hali kendine ve çevresine haz vererek onu verimliliğe yöneltir; başarılı yapar ve kendini değerli hissetmesini sağlar. Uyumsuzluk durumunda ise sorunlarına çözüm bulamaz, başarısızlığa uğrar ve daha büyük hayal kırıklıklarına ve çatışmalara neden olur (Başaran, 1991). Uyumlu bireyin özellikleri araştırmacı, olumlu-olumsuz duygularını rahatça ifade edebilen, sorunları kabul edip çözümler arayan, başkalarından yardım isteyebilen, kendine güvenen, stresle baş etme stratejilerini bilen ve uygulayan bireydir (Tutkun, 2006).

Başarılı ve mutlu bir yaşam sürdürmenin ön koşulu uyumdur (Şahin, 2001). Uyma davranışı en genel anlamı ile diğer kişilerin bizi etkileyerek, davranışlarımıza yön vermesi şeklinde açıklanmaktadır (Tolan ve ark., 1991).

Öğrencilerin lisedeki eğitimlerini tamamlayıp, üniversite yaşamına geçiş süreci bireysel, akademik ve sosyal uyum düzeyleri yönünden önemli görülmektedir (Oswald ve Clark, 2003). Üniversite yaşamına uyum sürecinde bireysel, sosyal, akademik ve çevresel bazı stres faktörlerinden söz edilebilir (Pancer ve ark., 2004).

Üniversiteye yaşamına uyum gösterebilme bireylerin akademik başarıları, kabiliyetlerinin geliştirilmesi ve yeni kazanımlar açısından önemlidir, ayrıca bireylerin mutluluğu ve sağlığı açısından da etkili bir değişkendir (Karahan ve ark., 2005a). Akademik ve sosyal açıdan üniversite ortamına uyum sağlayabilen öğrenci ya da üniversitenin öğrenciye kolay uyum sağlayabileceği bir ortamda bireylerin üniversite yaşamına daha kolay uyum sağlayacak olmaları akademik olarak başarılı olma olasılıklarını da arttıracaktır. Böylelikle öğrencilerin üniversitelere olan bağlılığı artacak, geleceğe yönelik kariyer hedefleri de önemli ölçüde olumlu yönde değişecektir (Tinto, 1975, 1987, 1993).

Üniversitelerin, gençlerin eğitim alanı olduğunu düşünürsek burada yapılan sosyal aktivitelerin ne kadar önemli bir yere sahip olduğunu görebiliriz. Buradan da anlaşılacağı gibi bireylerin toplumsal uyumlarının sağlanmasında üniversitelerin

önemli görevler üstlendikleri kabul edilen bir gerçek olarak görülmektedir (Adem, 1989).

2.8.2. Uyum Süreci:

Kişi, kendi ihtiyaçları ile çevresinden gelen istekler arasında bir denge kurmaya çalışmaktadır. Kişinin bu ihtiyaçları ve istekleri ruhsal, fizyolojik ve sosyal olabilir. Bireylerin hissettiği psikolojik güçler ile yaşadığı toplumdaki çevresel şartlar arasında dalgalanmalar söz konusudur. Onun içindir ki fizyolojik ve psiko sosyal anlamda eşitliği sağlama bize “uyum sürecini” göstermektedir (Özden, 2006).

Uyum süreci genel olarak bireyin karakterine, kültüre, zamana, yere göre değişmektedir. Ancak, yapılan çalışmalar ile ortaya koyulan uyum süreci ile ilgili beş ölçütten söz edilebilir. Bunlar;

- **Hayata Bakış Açısı:** Uyum sorunu olmayan kişiler davranışlarına odaklanmasına yardımcı olacak bazı değerlere sahiptir. Bu değerler araba, ev gibi maddi hedefleri, manevi hedefleri, sosyal hedefleri, çeşitli tutumları ve hayata anlam veren ve davranışları organize eden diğer bir takım motivasyon güçlerini içermektedir.
- **Gerçekçi Kendini Algılama:** Uyum sorunu yaşamayan bireylerin yaşamdan sadece beklentileri olmamalıdır. Bireyler, belirledikleri hedeflere ulaşabilmek için gerçekçi, akıllı planlar yapabilmeli, aynı zamanda yeteneklerinin farkında olarak ve gerçeklik çerçevesinden bakarak uzak hedefler koyabilmelidir. Bu hedefler koyulurken bireyler zayıf, eksik yönlerini de göz ardı etmemelidir (Özden, 2006).
- **Duygusal Olgunluk:** Duygusal olgunluk toplumsal açıdan kabul görmüş duygusal ifade ve tepkilerin düzenlenmesini gerektirir. Uyum sorunu yaşamayan birey duygularını düzenleyebilir ve bu sayede birey duygularının açığa çıkmasından mahrum kalmaz. Duygusal olgunluğa erişen bireylerde olayların gerekliliğine göre açığa çıkan duygusal ifadeler değişebilir (Özden, 2006).
- **Sosyal Duyarlılık:** Uyum sorunu yaşamayan kişiler diğer insanlarla sağlıklı ilişkiler kurabilirler. Bireyler diğer insanların karşısında kendilerini rahat

hissederler ve insanları kendi beklenti ve çıkarları için kullanmazlar. Sosyal duyarlılığı fazla olan bireylerin hayata bakış açıları bireysellikten çok toplum odaklıdır (Özden, 2006).

- **Dinamik Dengeleme:** Dinamik dengeleme ise, bireylerin davranışlarının içsel güçler ile çevrenin dışsal güçleri arasında sağladığı dengedir (Özden, 2006).

Birey uyum sürecinde içinde karar verirken üç ölçütü kullanır. Bunlar;

1. Çevre hakkında yeterli bilgi toplamak,
2. Bilgi süreci ve eylem için gerekli içsel koşulları sürdürmek,
3. Hareket özgürlüğünü sağlamaktır (Özden, 2006).

2.9. Uyumla İlgili Kuramsal Yaklaşımlar

Bedenin fiziksel ve fizyolojik yapısının bilinmesinden dolayı, fiziksel hastalıkların belirlenmesi ve tanımlanması oldukça kolaydır gerçekleştirilebilir. Ancak, psikolojide kesin tanı koyabilmek için belirlenmiş bir yöntem modeli yoktur. Bu bağlamda uyum ve uyumsuzlukta gerekli görülen açıklamaların yapılması ve uyum kriterlerinin ortaya çıkartılmasında istifade edilen yaklaşım modelleri şunlardır;

İstatistiksel Yaklaşım: İstatistiksel yaklaşımda uyum, ortalama ile eş anlamlı olarak ele alınmaktadır. Davranışların normallik dereceleri, normal dağılım eğrisinin matematik ilkelerine göre değerlendirilmektedir. Bu yaklaşıma göre, “istatistiksel olarak çoğunluğa uyan ve çan eğrisinin iki aşırı ucunda kalmayan kişi normaldir.” Anormal davranış istatistiksel normlardan sapan, görülme sıklığı az olan davranıştır. Ama bu kıstasa göre, çok karamsar kişi ile çok zeki olan kişi birlikte anormal sınıfa dâhil olabilmektedir” (Avcı, 2003).

Tıbbi Yaklaşım: “Anormal davranışların ve ruhsal bozuklukların, altta yatan fiziksel biyolojik bir nedenin (hastalığın) semptomları olduğu ve tıbbi yöntemlerle tedavi edilmesi gerektiğini, bu tür davranışları sergileyen kişileri “hasta” olarak gören bu yaklaşım, “fazla bir acısı, rahatsızlığı ya da sakatlığı olmayan” kişiyi ise sağlıklı olarak betimlemektedir. Yani, bir insanda normal dışı davranışların görülmemesi onun

normal olduğu anlamına gelmektedir.” Ancak anormal davranış gösteren herkes ruh hastası değildir (Avcı, 2003).

Toplumsal Normlardan Sapma Yaklaşımı: Her toplumda bireylerin davranışlarını düzenleyen normlar söz konusudur. Bu normlar bireyler arası ilişkileri düzenlemenin yanı sıra toplumu, bozulmaya çözülmeye karşı koruma işlevini de yerine getirirler. Bireysel toplumsal yaşamı düzenleyen bu normları toplumsallaşma sürecinde öğrenirler (Avcı, 2003).

2.10. Uyumsuzluğun Toplumsal Nedenleri

Kişilerin gerek bireysel gerekse de toplumsal uyumları içinde buldukları çevreyle ilişkilidir. Bundan dolayı bireyin aile ya da içinde bulunduğu çevresi kişinin toplumsal uyumunda etkili olan yapılardır (Avcı, 2003).

- **Aile Yapısı**

“Aile, biyolojik ilişkiler sonucu insan türünün devamını sağlayan, toplumsallaşma sürecinin ilk ortaya çıktığı, karşılıklı ilişkilerin belirli kurallara bağlandığı, o güne kadar toplumda oluşturulmuş özdeksel ve tinsel zenginlikleri kuşaktan kuşağa aktaran, biyolojik, psikolojik, ekonomik, toplumsal, hukuksal vb. yönleri bulunan toplumsal bir birimdir.” Aile, evrensel bir nitelik taşıyan, aynı zamanda ortak amaçlar çerçevesinde bir araya gelmiş insanlardan oluşan toplumun temel bir kurumudur (Avcı, 2003).

- **Ailenin Sosyo-Ekonomik Durumu**

Ailenin sahip olduğu ekonomik düzey, anne–babanın ruh sağlığını etkilediği gibi aile içi ilişkileri ve dolayısıyla ergenlerin kişiliğini de etkileme özelliğine sahiptir (Avcı, 2003). Bazı araştırmacılara göre, sosyo–ekonomik açıdan düşük ailelere ait ergenlerin sağlık durumlarının kötü, toplumsal açıdan arkadaşlarının az, psikolojik açıdan ise içe dönük ve aşağılık duygusuna sahip olabileceklerini vurgulamaktadırlar.

- **Arkadaş Çevresi**

Arkadaş grubu, kişinin toplumun bir parçası olmasına katkıda bulunurken, onun toplumda eşitlikçi toplumsal ilişkiler kurmasına, cesaret ve sadakat gibi duygularının gelişmesine yardımcı olur. Ayrıca arkadaş çevresi bireyin, kendine güven duymasına yardımcı olur ve diğer kişilerle işbirliği yapmayı öğrenmesine katkı sağlar (Avcı, 2003).

Kişinin, uyumu kişinin kendisiyle olan uyumunu ifade eden kişisel uyum ve çevresiyle uyumunu ifade eden sosyal uyumundan oluşmaktadır. Kişisel uyum, insanın davranışlarında kararlarını özgürce alabilme becerisini, davranış ve uygulamalarındaki kararlılığını ifade etmektedir. Sosyal uyum ise, kişinin ailesiyle ve etrafında bulunan diğer insanlarla ilişki kurabilme ve bu ilişkilerini sürdürebilme kabiliyetini ifade etmektedir (Özgüven, 1992).

2.11. Uyumun Türleri

Uyum, kişisel uyum ve sosyal uyum olmak üzere ikiye ayrılır.

2.11.1. Kişisel Uyum:

Kişilik, bireylerin ilgilerinin, tutumlarının ve yeteneklerinin bir arada bulunarak davranış biçimleriyle bütünleşmesidir. Duygu, algı, konuşma, anlatım, düşünce, zekâ, hareketler, giyim, ahlak ve inanç biçimleri bir insandan başka bir insana az çok değişen yargılardır. Bu yargıların birbirleriyle bütünleşmesiyle de o bireyin kişiliği ortaya çıkmaktadır (Toy, 2006).

Bireylerin uyumu, kendisiyle ve çevresiyle ahenkli bir ilişki kurabildiği oranda sağlıklı ve güçlüdür. Bireylerin hayattan zevk alıp, doyum sağlaması uyum yollarını öğrenmesine bağlıdır. Uyumsuzluk, birey açısından yaşamdan doyum sağlayamama, mutsuzluk gibi nedenlere sebep olurken, toplum açısından ise üretkenliğin azalmasına ve insan gücü kaynağının gereksiz yere kullanılması anlamına gelmektedir (Toy, 2006).

Üniversiteye Uyum: Üniversiteye uyum, okul yaşantısının gerektirdiği akademik yeterlilikleri yerine getirmek, öğretim elemanlarıyla ve okuldaki arkadaş çevresi ile sosyal ilişkiler kurabilmek, üniversite ve üniversitenin etrafında bulunan yerleşke

hayatına katılmak ve üniversiteyle yaşantısı ile bağ kurmak olarak tanımlanmaktadır (Baker ve Siryk, 1984).

Yükseköğretim Yaşamına Uyum: İnsanların yaşamları boyunca hedeflerinin büyük çoğunluğunu çevresine uyum sağlama çabası oluşturmaktadır. İnsanların bu uyum çabası doğumdan başlayarak insanoğlu ile birlikte sürekli gelişim göstermektedir (Yavuzer, 1997). Üniversite zamanları bireylerin erişkinliğe geçiş yılları olduğundan bu dönemde bireylerin ilişkileri çok hızlı bir şekilde değişim göstermektedir. Üniversiteyi kazanmış ve eğitim faaliyetlerini sürdürebilmek için ailesinden ayrılarak yepyeni bir şehirde, farklı ortamlardaki yeni arkadaş grupları gibi, birçok sorunla da yüz yüze kalırlar (Özdel ve ark., 2002).

Akademik Uyum: Akademik uyum, akademik işlerin, akademik amaçlara yönelik olarak olumlu tutumlar sergilenmesidir. Öğrenmeye açık olan bireylerin akademik çevreden doyum sağlaması olarak da tanımlanmaktadır (Baker ve Siryk, 1984). Öğrencilerin üniversite hayatının gerektirdiği akademik yükümlülükleri yerine getirmedeki başarıları ve bu sürece yönelik algıları akademik uyumu içermektedir (Sevinç, 2010).

2.11.2.Sosyal Uyum

Kişinin uyumu, kendisi ve içinde bulunduğu çevresi arasında koordineli bir ilişki gerçekleştirebildiği oranda sağlıklıdır. Bireyin hayattan doyum sağlaması uyum yollarını öğrenmesine bağlıdır (Kurç, 1990). Uyum, bireyin kişisel bağımsızlık ve sosyal sorumluluklarını yerine getirebilme derecesi olarak tanımlanmaktadır. Birey hayatındaki bu dereceleri arttırmak için yaşantılarına bağlı olarak daha etkili davranışlar geliştirir (Yavuzer, 1995).

Sosyal uyum, toplumun beklentilerine uygunluk gösteren, kazanılmış davranış kabiliyeti (Işık, 2007) olarak tanımlanmaktadır. Sosyal uyum, bireyin diğer kişilerle uyum göstererek bir grubun ya da toplumun içinde yer alması ve kendini diğer kişilere tanıtabilmesidir (Watts, 1979).

Sosyal uyum, bireylerin mesleki yeterliliklere sahip olmasını ve toplumun standartlarına uyum göstermesini açıklamaktadır (Eripek, 1996).

Sosyal uyum, kişinin sosyal aktivitelerde, çevresindeki diğer bireylerle ilişkilerinde başarılı olabilmesi, aile ortamındaki kişilerden uzaklaşarak, sosyal yer değiştirme ile başa çıkabilmesi ve yeni girdiği üniversite yaşantısının sosyal çevresinden doyum alabilmesi olarak tanımlanabilir (Baker ve Siryk, 1984).

Sosyal uyum kişilerin ailesiyle ve etrafında bulunan diğer insanlarla ilişki kurabilme ve bu ilişkilerinin sürdürülebilir becerisi olarak ifade edilmektedir (Özgüven, 1992; Akt., Dündar, 2009). İnsanların sosyal uyum davranışları zamanla kazanılmaktadır, ama bu sosyal uyum davranışlarının temeli ergenlik döneminde yaşanan bazı deneyimler ile gelişmektedir (Yavuzer, 1995).

Bireyin diğer insanlarla uyumlu bir şekilde yaşayabilme başarısı gösterebilme, bulunduğu ortamda kendini rahatlık içinde tanıtabilmesidir. Sosyal uyumu anlamak için bazı ölçütlere başvurulabilir. Bu ölçütler aşağıda belirtildiği gibidir (Kılıçgil, 1998);

Farklı gruplara uyum gösterme: Farklı grupların içinde bulunan bireyler buldukları ortama uygun bir şekilde davranan, onlarla sağlıklı iletişim kuran, sosyal açıdan uyumlu bir birey olarak kabul edilir.

Sosyal tutumlar: Toplumun kabul gördüğü tutumları ve tavırları diğer insanlara yönelten ve sosyal hayata bu tavırlarla katılan bireyler, sosyal açıdan uyumlu sayılırlar.

Kişisel doyum: Kişisel doyum, bireyin sosyal çevrede aldığı rolle, yine sosyal çevrede kurduğu ilişkiden yeterince doyum sağlayan birey, sosyal bakımdan uyumlu sayılır (Akıncı, 2007).

Yapılan çalışmalarda sosyal uyum davranışının aşağıda belirtildiği gibi üç şekilde görüleceğinden bahsedilmiştir (Dobson ve ark., 1995). Bu davranışlar;

- **Normatif uyumluluk:** Grubun kişi üzerinde uyguladığı baskı sonucunda birey belli bir şekilde davranmaya kendini zorlar. Birey bu davranışa sözel olarak uymaktadır fakat kendi özel görüşünü de saklamaktadır.

- **İnformal uyumluluk:** Birey alışılmışın dışında, nasıl davranacağını belli olmadığı anlarda informal olmayan uyum göstermektedir. Bu zamanlarda birey genellikle başkalarının davranışlarını kendine örnek olarak alır.
- **İsteyerek uyma:** Bireyin diğer kişilerin kabullerini kazandığı zaman ortaya çıkar (Özden, 2006).

Ergenlik döneminde bireyin en zor gelişim gösterdiği alan sosyal uyum görevindedir. Sosyalleşme sürecinde birey, etrafında bulunan yetişkin davranışlarına ulaşmak için birçok gözlemediği duruma uyum göstermeye çalışmaktadır (Hurlock, 1980). İnsanların yaşamı sosyal grup ortamında başlar ve sosyal grup ortamı içinde sona erer. Bireyler yalnız başına yaşayamaz ve soylarını devam ettiremezler. Bunun içindir ki bireyler kendi gereksinimlerini karşılamak ve hayatını devam ettirebilmek adına başkalarının, desteğine ve yardımına gereksinim duyarlar. Buradan da anlaşılacağı gibi her birey daima birçok sosyal grupla dolaylı ya da dolaysız olarak ilişki içerisinde (Kızılcılık ve Erjem, 1996).

İnsan yaşamında sağlam ve dengeli bir sosyal uyuma kavuşmak en büyük başarılarından bir tanesidir (Yavuzer, 1980). İnsanın etrafında bulunan bireyler ile her zaman uyumlu bir şekilde yaşaması elbette mümkün değildir. Bireyin çevresindeki insanlardan farklı düşüncelere sahip olması ve farklı davranışlarda bulunması doğaldır. Kişinin kendi psikolojik bütünlüğünü bozmadan ve gereksinimlerini saf dışı etmeden yaşayabilmesi önemlidir (Kılıççı, 2006).

Yardım etme, herhangi bir konuşmanın başlatılmasında öncü olma, sorulara cevap verme, kendini rahatlıkla tanıtmaya, başkaları ile işbirliği içinde olma, özür dileme, eleştirilere açık olma gibi sosyal kabiliyetler bireyin toplumla uyumunu ve toplumla bütünleşmesini sağlar. Aynı zamanda akademik başarının gelişimini destekler ve bireylerin bu gelişimi başarının artmasını kolaylaştırır. Sosyal becerileri ve yetenekleri yeterli olan bireyler çevresi ile daha uyumlu ve sağlıklı etkileşim kurabilmektedirler (Tapmaz, 2012).

Sosyal bir varlık olan insan hayatı süresince çevresiyle çeşitli ilişkiler kurar ve bu ilişkileri sürdürebilmek için yaşadığı topluma uyum sağlar (Ersanlı, 2005). Sosyal uyum düzeyi yüksek olan bireyin aidiyet duygusu fazladır. Toplumun parçası

olduğunu kabullenen birey yalnızlık duygusundan kurtulmuş ve toplumun bir parçası haline gelmiştir. Bireyin diğer kişilerle olumlu ilişkiler kurarak, onlarla ilişkilerinde uyumu sağlayabilmesi sosyal uyumunu göstermektedir (Watts, 1979).

Baker, McNeil ve Siryk de (1985; Akt; Tuna, 2003) üniversite yaşamında sosyal uyum ile ilgili olan değişkenleri;

- Ev veya yurt arkadaşları ile ilişkiler,
- Birlikte etkinliklere katıldığı ve günlük yaşantısını paylaştığı arkadaş grubu ile kurulan ilişkiler,
- Yöneticilerle ve memurlarla (fakülte personeli) kurulan ilişkiler
- Öğretim elemanları ile kurulan ilişkiler ve yaşantılar olarak sıralamaktadır.

2.12. Sosyal Uyumu Etkileyen Faktörler

Bireyin yaşamında sosyal uyumu etkileyen en önemli sosyalleşme aracı ailedir. Aile yaşantısı içinde bireyler, etkileşimle, iletişimle, kendileri ve aile fertleriyle olan temel tutumları geliştirirler (Koç, 2001).

Uyumlu, özgür bir ailede, tutarlı ve sağlıklı ilişkiler içinde büyüyen birey, yetişkin yaşamına daha kolay ulaşabilir. Ebeveynlerin, çocuklarına karşı sergiledikleri tutumların sağlıklı olması, bireylerin kendileri ile barışık, dengeli bireyler olmalarına ve diğer insanlara karşı sevgi ve saygılı olmalarını etkilemektedir (Öğüt, 2001).

2.13. Başarı Kavramı, Akademi Başarı Kavramı Ve Özellikleri

2.13.1. Başarı Kavramı:

Başarı, insanın koyduğu hedefe ulaşması ve istenilen sonuçların elde edilmesi olarak ifade edilebilir. Eğitim açısından başarıya baktığımızda ise; yapılan bir programın hedeflenen sonuçlar ile benzerlik göstermesidir (Demirtaş ve Çınar, 2004). Wolman (1973)'a göre başarı kıstası, hedeflere yönelik olarak gerçekleştirilen girişimler bütünüdür (Akt; Erdoğan, 2006).

Başarı, bir düşüncenin, yapılması planlanan bir işin, belirlenen kriterlere göre yapılması ve belirlenen süre içerisinde bitirilmesidir (Akça, 2002).

Kişinin bilerek ve isteyerek, bir işi gerçekleştirebileceğine olan inancının yanı sıra planlı bir şekilde hareket etmesi ve bunun sonucunda istediği noktaya varması başarı unsurunu açıklamaktadır (Başar, 2001). Senechal' e göre ise başarı; “zenginlik, erdem, mükemmellik, bilgelik, kişisel memnuniyet ve bunların herhangi bir karmasıdır” anlamına gelmektedir (Senechal, 2012).

Eğitimin en temel unsuru olan öğrenci, öğretmen, veli ve okul yöneticilerinin “başarı” kelimesinden ne anladıklarını bilmek, eğitimde karşılaşılan birçok problemin çözüme ulaştırılmasında kolaylık sağlayabilir. Bu süreçte yer alan öğelerin başarı kavramına yükledikleri anlamın ortak olması, en azından iletişim problemlerini ortadan kaldırırken, bu ifadeye farklı anlamlar yükleme, farklı biçimlerde algılama ve hedeflere ulaşmama sorunu oluşturmaktadır (Demirtaş ve Çınar, 2004).

Başarının temelini öğrenci ve eğitim kalitesi oluştururken, bununla beraber çevre koşulları, ailenin ekonomik yeterliliği, sağlık durumları, annenin ve babanın eğitim düzeyleri başarı üzerinde etkin rol oynayan faktörler olarak ifade edilmektedir (Özer ve Sarı, 2009).

İnsanların başarıya ulaşması karşısında kendilerine olan özgüveni ve mutluluğu artarken, herhangi bir başarısızlık karşısında ise mutsuzluk, üzüntü, hayal kırıklığı gibi duygusal tepkiler geliştirmektedir (Keskin ve Sezgin, 2009).

2.13.2. Akademik Başarı:

Akademik başarı, bir eğitim kurumunda verilen derslerle geliştirilen ve öğrencilerin notları ya da her ikisi ile belirlenen beceriler veya kazanılan bilgilerdir (Carter ve Good, 1973). Silah'a (2003) göre akademik başarı, amaçlanan davranışlara ulaşma düzeyidir.

Akademik başarı, öğrencilerin okul yaşamında amaçlanan davranışlara ulaşma düzeyi olarak tanımlanmaktadır. Öğrencilerin sergilemiş oldukları akademik başarı, istendik düzeyde davranışların oluşup oluşmadığının belirlenmesinde bir ölçüt olarak

kullanıldığı gibi, üniversiteye giriş, iş başvurusu gibi alanlarda da dikkate alınmaktadır (Altınkurt, 2008). Akademik başarı genellikle, öğrencinin psikomotor ve duyuşsal gelişiminin dışında kalan, bütün program alanlarındaki davranış değişmelerini ifade eder (Erdoğan, 2006).

Bu durumda akademik başarı, eğitim kurumlarında belirli bir programın sonucunda öğrencinin program hedeflerine ilişkin gösterdiği yeterlik düzeyidir.

Eğitimde başarı ile kast edilen; derslerde geliştirilen ve öğretmenlerce takdir edilen notlarla, test puanlarıyla ya da her ikisi ile belirlenen beceriler veya kazanılan bilgilerin ifadesi olan "Akademik Başarı" dır (Koç, 1981).

Öğrenci başarısını, “bulunduğu okul, sınıf ve derse göre belirlenmiş sonuçlara ulaşmada göstermiş olduğu ilerleme” ve başarısızlığını da “gerçek yeteneği ile okuldaki başarısı arasında görülen farklılık olarak” tarif edebiliriz. Öğrenci başarısı; “birtakım bilgi ve beceri kazanmayı gerektiren konularda istenilen düzeyde yeterlilik göstermesi ya da ölçme araçları ile tespit edilen olumlu sonuç” olarak da tarif edilebilir (Demirtaş ve Çınar, 2004; Arıcı, 2007).

Eğitim sisteminin görevi, öğrencilerin akademik başarılarını ölçmek, elde edilen sonuçlara göre öğrenci hakkında karar vermek, öğrenciyi ilgi ve yeteneklerine göre başarılı olacakları alanlara doğru yönlendirmektir.

Okul başarısı, akademik açıdan gösterilen üstünlüğe göre saptanan bir göstergedir. Okul, bilişsel gelişimin sağlandığı, bilginin kazanıldığı, akademik üstünlüğe ulaşmak için gerekli ortamın hazırlandığı bir yerdir (Keskin ve Yapıcı, 2008).

Okul başarısı, okulun, derslerin ve ders konularının amaçlarına ulaşılması ve bu yönde gösterilen ilerlemeler olarak tanımlandığında, öğrencinin, bilgi ve zihinsel yetenekler, beceriler, değerler, tutumlar, ilgiler ve kişilik özellikleri yönünden istenilen seviyeye gelmesi beklenmektedir (Eroğlu, 1999).

Diplomanın insan yaşamında belirleyici olduğu bir zamanda yaşadığımız için hoşlanmasak da hoşlanmasak da akademik başarı insanların hayatında önemli bir

noktadadır (Tarhan, 2009). Uzman'a (2001) göre akademik başarı beklenen ve istenen bir durumdur. Bir o kadarda önemlidir. Değişen ve gelişen toplum farklı niteliklere sahip, donanımlı, sağlıklı, kendine yetebilen, kendini geliştirebilen, çevresiyle ve kendisiyle uyum içinde olan bireylere ihtiyaç duymaktadır. Eğitimin temel amacı da, kendisi ve çevresiyle uyum içinde olan, kendini tanıyan ve geliştirebilen, üretken bireyler yetiştirmektir (Karadağ, 2007). Birey için başarı, önce, akademik başarı (öğrencinin bulunduğu okul, sınıf ve derse göre belirlenmiş sonuçlara ulaşmada göstermiş olduğu ilerlemedir) sonra, hayat başarısı (aile hayatı başarısı, sosyal hayat başarısı ve iş hayatı başarısı) olarak ele alınmaktadır (Elmacıoğlu, 1998). Akademik başarı, eğitim sürecindeki öğrenim yaşantılarından ve bireyin bazı özelliklerinden etkilenebilmektedir. Bu özellikler zekâ, yaş ve genel uyarılmışlık halidir (Öz, 1998).

Öğrencinin akademik başarısı ya da başarısızlığı öğrencinin kendisi, ailesi ve içinde yaşadığı toplum bakımından da oldukça önemlidir. Akademik yönden başarılı, nitelikli insan gücü potansiyelinin, bir toplumun kalkınmasında en temel güç olduğu kabul edilmektedir (Yıldırım, 2000).

Akademik bilgilere sahip olup olunmadığının değerlendirilmesinde akademik başarı önem kazanmaktadır. Öğrencinin etiketlenmesinde bu kadar önemli rol oynayan, onun kendine güvenini sorgulatan, toplum tarafından kabul görülmesine kadar giden bir boyuta ulaşan akademik başarı kavramı, eğitim sisteminde önemli bir yer taşımaktadır (Bahçetepe, 2012).

2.13.3. Başarılı Öğrencinin Temel Özellikleri:

Başarılı öğrenci; idealist, azimli, kararlı, çalışkan, sabırlı, iyi bir okuyucu, genel kültürü iyi, ileri görüşlü, dengeli, ahlaklı, iradeli, fedakar, düşünmeye zaman ayırmalı, iyi iletişim kurmalı, düşünerek konuşmalı, hitabeti iyi olmalı, ikna kabiliyeti iyi olmalı, zamanını iyi değerlendirmeli, sosyal, araştırmacı ve görev bilinci olmalıdır (Karaçam ve ark., 2006).

Bunun yanında Atmaca (2007), başarılı öğrencinin sahip olması gereken özellikleri teknik ve ahlaki bakımdan olmak üzere iki kısımda ele almıştır. Teknik özellikler olarak, amacın ne olduğunu belirlemek, hedefi erken belirlemek, eleştiriye açık olmak, tecrübelerden faydalanmak, yılgınlık göstermemek, dikkati geliştirmek,

boş vakit geçirmemek, ekip çalışması yapabilmek, güzel konuşma ve imkânları kendi oluşturma olarak sıralamıştır. Başarı için gerekli olan ahlaki özellikleri ise; sorumluluk sahibi olmak, sabırlı olmak, güçlü bir kişiliğe sahip olmak, bayağılıktan kaçınma, olumlu düşünme, güvenilir olma, insani ilişkileri geliştirme, kendini yeterli görme, hoşgörülü olma, aklın komutanının vicdan olması olarak sıralamıştır (Atmaca, 2007).

2.14. Akademik Başarısızlık

Akademik başarısızlık, ders ortalamalarının düşük olmasından dolayı aynı sınıfı tekrar eden veya öğrenimin faaliyetini yarıda kesen öğrencilerle sınırlı değildir. Sınıf tekrarı yapmadan öğrenimlerini tamamlayabilen öğrencilerinde bazı akademik sorunları olduğu söylenebilir (Can, 1992). Adolesan çağın en büyük iki probleminden biri de akademik başarısızlık olarak gösterilebilir (Joseph ve ark., 1997).

2.15. Akademik Başarıyı Etkileyen Faktörler

Üniversite çağına gelmiş öğrenci tam olarak yetişkin ya da çocuk sayılmamakla birlikte, birey olarak kendine özgü ya da çevresel sorunları olan bir kişidir. Üniversite öğrencileri çocuk ve gençlik döneminden, yetişkinlik dönemine geçmenin sıkıntılarını yaşayabilmektedir. Bu dönemde bireyler kendi kimliğini bulma, toplumun bir takım değerlerine uyum gösterme ve sosyal olgunluğa ulaşma durumundadır. Bireyin bu dönemde yaşadığı problemler; sosyal uyum, akademik, mesleki, ailevi, depresyon ve benzeri türde ortaya çıkabilmektedir (Koç ve ark., 2004).

Üniversite öğrencisi, daha önce yaşadığı ev ve aile hayatından çıkarak kararlarını kendi alıp, sonuçlarına da kendinin katlanacağı her türlü sorumluluğu almaya başlamaktadır. Öğrenim süresince ev kurma, beslenme, okul başarısı, arkadaş ilişkileri, ekonomik destek, sağlık gibi birçok sorunları en uygun tarzda çözümlenme ile yükümlüdür (Uzman, 2001). Birçok farklı kültürel, ekonomik ve bunun gibi özellikler taşıyan üniversite öğrencilerinin okul yaşantılarında sosyal ilişkilerini yeniden yapılandırması, girdiği yeni ortama uyum göstermesi gerekmektedir (Kozaklı, 2006).

Klausmeier ve Ripple, öğrencilerin akademik başarı düzeyleri üzerinde etkin rol oynayan ve öğrenciler arasındaki başarı farklılığına neden olan birçok unsurun olduğunu ifade etmiştir.

Bunlar;

- Bilişsel (zihinsel) yetenekler ve ilgili özellikler,
- Psikomotor yetenekler ve ilgili özellikler,
- Duyuşsal özellikler,
- Aile ve sosyo - ekonomik durum ve ilgili özellikler,
- Cinsiyet ve ilgili özellikler.

Bu sınıflandırmalar, birbirinden farklı yapı ve özelliklere sahip olan bireylerin, okuldaki akademik başarı açısından da bir farklılaşma ortaya koymaları doğaldır (Akt; Koç, 1981).

2.16. Akademik Başarıyı Belirleme Yöntemleri:

Öğrencilerin, dersin öngördüğü gerekleri ne ölçüde elde edebildiklerinin, hangi öğrencilerin yetenekleri düzeyinde başarı gösterdiklerinin ve her bir öğrenciye hangi başarı notunun verilmesine dayanak teşkil edecek bilgilerin toplanması ve değerlendirilmesi kullanılan klasik yazılı sınavlar ile sözlü sınavların yanı sıra, test ve gözlem yöntemleri adı altında sınıflandırılabilen ölçme ve değerlendirme teknikleriyle belirlenir (Koç, 1981).

Öğrencileri değerlendirirken ölçme sonuçları ile birlikte, öğrencilerin sınıf içi etkinliklere katılımı, bilimsel tutum ve davranışları, gözlem yapma, araştırma-inceleme, bilimsel düşünme, sahip oldukları ve sergiledikleri fikir zenginlikleri, sorumluluk alma, ekip çalışmalarına yatkınlıkları, edindiği bilgi ve bulguları paylaşabilme ve benzeri birçok gözleme dayalı öğrenci etkinliğine de değerlendirmede yer verilir (Koç, 1981).

3. YÖNTEM

3.1. Araştırmanın Modeli

Araştırmada mevcut durumu tespit etmeye yönelik ilişkisel tarama yöntemi kullanılmıştır. Tarama modelleri, geçmişte ya da halen var olan bir durumu var olduğu şekliyle betimlemeyi amaçlayan araştırma modelleridir. Araştırmaya konu olan olay, birey ya da nesne kendi koşulları içinde ve olduğu gibi tanımlanmaya çalışılır. Onları herhangi bir şekilde değiştirme ve etkileme çabası gösterilmez. Önemli olan, bilinmek istenen olguyu uygun bir biçimde gözleyip belirleyebilmektir. Tarama modellerinden ilişkisel tarama modelleri ise iki ya da daha çok sayıda değişken arasında birlikte değişim varlığını ya da derecesini belirlemeyi amaçlayan araştırma modelleridir (Karasar, 2005).

3.2. Araştırma Grubu

Bu araştırmada Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi bünyesinde bulunan toplam 6 fakülte, 5 meslek yüksekokulunda devam eden toplam 41.805 öğrenci arasından fakülte ve meslek yüksekokullarının öğrenci sayıları ve kız, erkek öğrenci dağılımı dikkate alınarak oransal örnekleme yöntemi ile her bir fakülte ve meslek yüksekokuldan belirlenmiş sayıda anket formu ilgili fakültelere ve meslek yüksekokullarına gidilerek rastgele seçilen öğrencilere araştırmacının kontrolünde elden dağıtılarak uygulanmış ve toplanmış olup uygulama sonunda toplam 600 anket formundan 561 tanesi veri analizinde değerlendirilmiştir. Toplanan 59 anket formu eksik işlem nedeni ile değerlendirme dışı bırakılmıştır.

3.3. Veri Toplama Araçları

“Üniversite Öğrencilerinin Rekreatif Faaliyetlere Katılım Düzeyleri İle Sosyal Uyum Becerileri ve Akademik Başarıları Arasındaki İlişkilerin İncelenmesi” amacıyla ele alınan bu çalışmada uygulanan anket formu üç bölümden oluşmaktadır. Anket formunun birinci bölümünde bu araştırmanın amacına uygun olarak hazırlanmış olan 17 soruluk kişisel bilgi formu kullanılmıştır.

Anket formunun ikinci bölümünde Üniversite Öğrencilerinin Rekreatif Faaliyetlere Katılım Düzeylerini belirlemek amacıyla geliştirilen ve 5'li likert derecelendirme sistemine göre düzenlenen ve toplam 7 sorudan oluşan soru formu kullanılmış

Anket formunun üçüncü bölümünde, Özgüven (1976) tarafından geliştirilen Hacettepe Kişilik Envanterindeki sosyal uyum ölçeğinin sosyal ilişkiler alt boyutunda yer alan 20 soru 5'li likert derecelendirmesine uygun olarak düzenlenmiş ve hiçbir zaman (1), nadiren (2), zaman zaman (3), çoğu zaman (4), her zaman (5) derecelendirmesi ile yer almıştır.

3.4. Veri Analizi

Bu araştırmada anket formu ile elde edilen veriler bilgisayar ortamında istatistik analiz programları kullanılarak araştırmanın amacına uygun veri setlerine dönüştürülmüş ve öncelikle kişisel bilgi formunda yer alan sorulara ilişkin frekans dağılım tabloları oluşturulmuştur. Araştırmanın amacına uygun olarak hazırlanan soru gruplarının faktör yükleri ve alfa kat sayıları hesaplanmıştır.

Araştırmanın ana temasını oluşturan rekreasyon faaliyetlerine katılım düzeyi, sosyal uyum beceri düzeyleri ve akademik başarı düzeyleri arasındaki ilişkileri belirlemek üzere pearson korelasyon analizi uygulanmıştır. Ayrıca öğrencilerin rekreasyon faaliyetlerine katılım, sosyal uyum düzeyleri ve akademik başarı düzeylerinde yaş grupları, cinsiyet dağılımı, fakülte ve yüksekokul, sınıf, anne eğitim durumu, baba eğitim durumu, ailenin ikamet ettiği yer, mezun olunan orta öğretim kurumu, anne mesleği, baba mesleği, öğrencinin barınma şekli, öğrencinin hobi ilgi alanı, aile tutumu, içe dönük – dışa dönük kişilik algısı ve aktif yaşam biçimi gibi kişisel nitelikler açısından anlamlı farklılıkların bulunup bulunmadığını test etmek amacıyla ikili gruplandırmalarda t test analizi, ikiden çok gruplarda Anova analizi uygulanmış ve Anova analizlerinde anlamlı farklılıkların kaynağını belirlemek amacıyla Tukey HSD analizine müracaat edilmiştir.

3.5. Akademik Başarı Ölçümü

Öğrencilerin akademik başarısının tespiti edilmesinde objektif (sayısal) veriler esas alınmıştır. Bu kapsamda, araştırmanın yapıldığı dönemden önceki akademik dönemlerde alınan dönem sonu ağırlıklı kredi ortalamaları, okul kayıtlarından elde edilmiştir. Kredi ortalamaları, analizlerde sorun yaratmaması için, dörtlü not sistemine dönüştürülerek sürekli değişken şekline getirilmiştir.

3.6. Hacettepe Kişilik Envanteri

Hacettepe Kişilik Envanteri, orijinal olarak Özgüven (1976) tarafından tek bir takım halinde hazırlanmıştır. Daha sonra 1985 yılında bir de "Kısa Form" Takım B geliştirilmiştir. HKE, Takım A ile ilgili bilgiler aşağıda kısaca özetlenmiştir. Hacettepe Kişilik Envanteri, bireyin kişisel ve sosyal uyum düzeylerini ölçen ve "Kişisel" ve "Sosyal Uyum" olmak üzere iki temel bölüm ile sekiz alt ölçekten ve toplam 168 maddeden meydana gelmiştir.

3.6.1. Kişisel Uyum Alt Ölçekleri: Kişisel uyum dört alt ölçekten oluşmuştur:

a) Kendini Gerçekleştirme: Kendini Gerçekleştirme puanı, kendini gerçekleştiren kişinin davranış özelliklerinden kendine güvenme, kendi yeteneklerinin farkında olma, kendi kendine kararlar verebilme, doğru bildiğini söyleme, kabul edildiği ve bir işe yaradığı duygusu içinde olma gibi niteliklerle ilişkilidir. Puanın yüksek ve düşük olması, bireyin bu nitelikteki davranışlarını değerlendirme olanağı sağlamaktadır.

b) Duygusal Kararlılık: Duygusal kararlılık puanı yüksek olan bireylerin duygusal yönden kararlı olduğunu belirtir. Duygusal kararlılığı yüksek olan bireyler genellikle kendine güvenen, a z üzülen, alıngan olmama özellikleri gösteren kişilerdir. Çoğu kez sakin ve huzurlu bireyler izlenimi verirler. Pek az başkalarından tavsiye isterler, kendi kararlarını kendileri verme eğilimindedirler. Ortaya çıkan yeni ve kendilerine yabancı duygulardan çekinmezler. Acil durumlarda etkili davranış gösterirler. Duygusal kararlılık puanı düşük olan bireyler, sıklıkla mutsuzluğa düşerler, alıngandırlar, çabuk kızarlar. Bu tür kişiler genellikle gergin, kaygılı olurlar. Sıkıntılı durumlarda gözyaşlarını tutamazlar. Karşılaştıkları yeni durumlarda ise, ya korkak ya da aşırı düzeyde kavgacı ve atak olurlar.

c) Nevrotik Eğilimler: Nevrotik belirtileri olan kişiler, kronik yoğunluk, baş ağrısı, uyuyamama, görme güçlükleri, iştahsızlık gibi çeşitli psikosomatik belirtilerin birinden ya da bir kaçından şikayetcidirler. Nevrotik belirtilere sahip olan kişiler, duygusal çatışmalarını genellikle fiziksel yollardan ifade etmektedirler. Nevrotik eğilimleri ayrıca benliğini olduğu gibi kabul edememe, mükemmeliyetçi olma, eleştiriye açık olmama, gibi davranışları da içerir. Nevrotik eğilimler puanının yüksek bulunması, bu tür belirtilerin azlığını gösterir.

d) Psikotik Belirtiler: Psikotik belirtiler puanı düşük olan bireylerde, insanlardan uzaklaşma ve yalnız kalmayı yeğleme eğilimi, dikkatini bir noktada toplama güçlüğü ve hayal kurma eğilimi gözlenir. Bu bireyler alıngan ve aşırı duygusaldır. Kendilerine yönelik düşünceler fazladır. Psikotik belirtiler puanının yüksek olduğu normal bir uyum tarzında birey, bağımsız olarak yaşamını sürdürür.

3.6.2. Sosyal Uyum Alt Ölçekleri: Sosyal uyum alt ölçekleri dört alt ölçekten oluşmaktadır:

a) Aile İlişkileri: Bu alt ölçekten elde edilen puan, bireyin ailesiyle olan ilişkilerini yansıtır. Puanın yüksek bulunması, kişinin anne, baba ve kardeşleriyle dostça, sağlıklı ilişkiler içinde olduğunu gösterir. Bu tür bireyler, aile üyelerinin normal ölçüler içinde kendilerinden istekte bulunan, ancak belli bir düzeyde bağımsız olma hakkının onlara tanıyan kişiler olarak görürler. Zamanlarının çoğunu aileleriyle birlikte geçirirler ve birlikte etkinlik gösterirler. Aile ilişkileri puanının düşük bulunması ise, bireyin ailesiyle olan ilişkilerinde karışıklık ve uyumsuzluk bulunduğu işaret eder.

b) Sosyal İlişkiler: Sosyal ilişkiler puanı, bireyin diğer insanlarla olan ilişkilerinin niteliğini belirtir. Puanın yüksek oluşu, sosyal olgunluk yönünden bireyin uyumlu ve sosyal becerilerinin yüksek düzeyde arkadaşları ve diğer yetişkin grupları içinde mutlu ve rahat bir görünüm verirler. Konuşmaktan hoşlanırlar ve başkalarının söylediklerine ilgi gösterirler. Başkalarını sever ve başkaları tarafından da sevilirler. Mutluluk içinde esnek bir tutumu benimserler, kabul gören davranışlar sergilerler. Kendilerini sosyal durumlara uygun şekilde idare etmesini bilirler. Sosyal ilişkiler puanının düşük olması ise, bireyin sosyal beceriler ve sosyalleşme bakımından durgun olduğu anlamına gelir.

c) Sosyal Normlar: Sosyal normlar puanı, uyulması zorunlu yasal durumlarda olduğu kadar, dikkate alınması gereken sosyal kural ve toplum değerlerine ve başkalarının haklarına saygılı olma, bunun yanı sıra kendi istek ve gereksinimlerini de toplumla uzlaşarak, belli ölçülerde bağımsız olarak karşılama gibi davranışları biçer. Sosyal normlar puanının yüksek olması, bireyin başkalarının haklarını anlayışla karşıladığını, kişisel isteklerini, grubun gereksinimlerine göre erteleyebildiğini ya da değiştirebildiğini gösterir. Bu kişiler toplumda neyin doğru, neyin yanlış olarak kabul edildiğinin farkındadırlar.

d) Antisosyal Eğilimler: Antisosyal eğilimler puanının düşük olması, bireyin antisosyal eğilimlere sahip olduğunu gösterir. Bu tür eğilimler gösteren kişiler, genellikle sert ve öfkeyle dolu, kavgacı, incitme isteği duyan, zor kullanmaya eğilimli, öç alma duyguları içinde olan saygısız bireylerdir. Eşyalara, özellikle başkalarının eşyalarına zarar vermekten, bilinçli olarak toplumsal normlara ters düşen davranışlarda bulmakta hoşlanırlar ve bu şekilde doyum sağlamaya çalışırlar. Antisosyal eğilimler puanının yüksek olması bireyin belli ölçütler içinde bu tür eğilimleri olmadığına işaret eder.

4. BULGULAR

Tablo 1. Üniversite Öğrencilerinin Cinsiyete Göre Dağılımı

Cinsiyet	N	%	Kümülatif%
Erkek	316	56.3	56.3
Kadın	245	43.7	100.0
Toplam	561	100.0	

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin % 56,3' ü erkek, % 43,7' si kadındır.

Tablo 2. Üniversite Öğrencilerinin Öğrenim Gördükleri Bölüme Göre Dağılımı

Bölüm	N	%	Kümülatif %
Edebiyat fak.	49	8.7	8.7
Eğitim fak.	37	6.6	15.3
İktisadi ve İdari Bil fak.	41	7.3	22.6
Spor Bil. fak.	84	15.0	37.6
Turizm fak.	69	12.3	49.9
Mühendislik fak.	38	6.8	56.7
Meslek yüksekokulu	243	43.3	100.0
Toplam	561	100.0	

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin % 8,7' si edebiyat fakültesinde, % 6,6 'ı eğitim fakültesinde, % 7,3 'ü iktisadi ve idari bilimler fakültesinde, % 15,0 'ı spor bilimleri fakültesinde, % 12,3 'ü turizm fakültesinde, % 6,8 'i mühendislik

fakültesinde, %43,3 ‘ü meslek yüksekokullarında öğrenim görmektedir.

Tablo 3. Üniversite Öğrencilerinin Öğrenim Gördükleri Sınıf Değişkenine Göre Dağılımı

Sınıf	N	%	Kümülatif %
1	176	31.4	31.4
2	244	43.5	74.9
3	75	13.4	88.2
4	66	11.8	100.0
Toplam	561	100.0	

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin % 31,4 ‘ ü birinci sınıf, % 43,5 ‘i ikinci sınıf, % 13,4’ü üçüncü sınıf, % 11,8 ‘i dördüncü sınıfta öğrenim görmektedir.

Tablo 4. Üniversite Öğrencilerinin Anne Eğitim Durumuna Göre Dağılımı

Eğitim Düzeyi	N	%	Kümülatif %
İlköğretim	267	47.6	47.6
Ortaöğretim	109	19.4	67.0
Lise	96	17.1	84.1
Üniversite	82	14.6	98.8
Yüksek lisans	7	1.2	100.0
Toplam	561	100.0	

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin % 47, 6 ‘ı ilköğretim, %19,4 ‘ü ortaöğretim, %17,1’i lise, % 14,6’ı üniversite, % 1,2’i yüksek lisans eğitim düzeyindedir.

Tablo 5. Üniversite Öğrencilerinin Baba Eğitim Durumuna Göre Dağılımı

Eğitim Düzeyi	N	%	Kümülatif %
İlköğretim	189	33.7	33.7
Ortaöğretim	122	21.7	55.4
Lise	144	25.7	81.1
Üniversite	95	16.9	98.0
Yüksek lisans	11	2.0	100.0
Toplam	561	100.0	

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin % 33,7 'i ilköğretim, %21,7 'i ortaöğretim, %25,7'i lise, % 16,9'u üniversite, % 2,0'i yüksek lisans eğitim düzeyindedir.

Tablo 6. Üniversite Öğrencilerinin İkamet Durumlarına Göre Dağılımı

İkamet Durumu	N	%	Kümülatif %
Köy	73	13.0	13.0
Kasaba	27	4.8	17.8
İlçe	181	32.3	50.1
İl	109	19.4	69.5
Büyük şehir	171	30.5	100.0
Total	561	100.0	

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin % 13,0' ü köy, % 4,8 'i kasaba, % 32,3 'ü ilçe, % 19,4 'ü il, % 30,5 'i büyük şehirde ikamet etmektedirler.

Tablo 7. Üniversite Öğrencilerinin Mezun Olduğu Okul Durumuna Göre Değerlendirilmesi

Lise Türü	N	%	Kümülatif %
Öğretmen lisesi	16	2.9	2.9
Genel lise	247	44.0	46.9
Fen lisesi	3	.5	47.4
İmam hatip lisesi	16	2.9	50.3
Meslek lisesi	184	32.8	83.1
Diğer liseler	95	16.9	100.0
Toplam	561	100.0	

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin % 2,9 ‘u öğretmen lisesi, % 44,0 ‘ü genel lise, % ,5 ‘i fen lisesi, % 2,9 ‘u imam hatip lisesi, % 32,8 ‘i meslek lisesi, % 16,9 ‘u diğer lise mezunudur.

Tablo 8. Üniversite Öğrencilerinin Anne Mesleğine Göre Değerlendirilmesi

Meslek Türü	N	%	Kümülatif %
Ev hanım	449	80.0	80.0
İşçi	27	4.8	84.8
Memur	45	8.0	92.9
Emekli	19	3.4	96.3
Özel sektör	13	2.3	98.6
Diğer	8	1.4	100.0
Toplam	561	100.0	

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin % 80,0 'i ev hanımı, % 4,8 'i işçi, % 8,0 'i memur, % 3,4 'ü emekli, % 2,3 'ü özel sektör, % 1,4 'ü ise diğer meslek grubundadır.

Tablo 9. Üniversite Öğrencilerinin Baba Meslek Durumuna Göre Dağılımı

Meslek Türü	N	%	Kümülatif %
Çiftçi	62	11.1	11.1
İşçi	130	23.2	34.2
Memur	103	18.4	52.6
Emekli	108	19.3	71.8
Özel sektör	73	13.0	84.8
Esnaf	80	14.3	85.7
Diğer	5	.9	100.0
Toplam	561	100.0	

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin % 11,1 'i çiftçi, % 23,2 'i işçi, %18,4 'ü memur, % 19,3 'ü emekli, % 13,0 'ü özel sektör, % 14,3 'ü esnaf, %,9 'u diğer meslek grubundadır.

Tablo 10. Üniversite Öğrencilerinin Barınma Değişkenine Göre Dağılımı

Barınma Yeri		N	%	Kümülatif %
Değer	Devlet yurdu	126	22.5	22.5
	Ev	338	60.2	82.7
	Özel yurt	68	12.1	94.8
	Aile	29	5.2	100.0
	Total	561	100.0	84.8

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin % 22,5 'i devlet yurdunda, % 60,2 'i evde, % 12,1 'i özel yurttta, %5,2 'i aileleri ile yaşamaktadırlar.

Tablo 11. Üniversite Öğrencilerinin Hobi Değişkenine Göre Dağılımı

Hobi		N	%	Kümülatif %
Değer	Kitap	95	16.9	16.9
	Müzik	160	28.5	45.5
	Bilgisayar	51	9.1	54.5
	Spor	233	41.5	96.1
	Sinema	16	2.9	98.9
	Tiyatro	6	1.1	100.0
	Toplam	561	100.0	

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin % 16,9 'u kitap, % 28,5'i müzik, % 9,1 'i bilgisayar, % 41,5 'i spor, %2,9 'u sinema, %1,1 'i tiyatro faaliyetlerine katıldıkları tespit edilmiştir.

Tablo 12. Üniversite Öğrencilerinin Aile Tutumlarına Göre Dağılımı

Aile Tutumu	N	%	Kümülatif %
Aşırı serbest	31	5.5	5.5
Normal	434	77.4	82.9
Aşırı koruyucu	59	10.5	93.4
Otoriter	29	5.2	98.6
İlgisiz	8	1.4	100.0
Toplam	561	100.0	

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin % 5,5 ‘i aşırı serbest, % 77,4 ‘ü normal, % 10,5 ‘i aşırı koruyucu, % 5,2 ‘i otoriter, % 1,4 ‘ü ilgisiz ebeveynlere sahip oldukları tespit edilmiştir.

Tablo 13. Üniversite Öğrencilerinin Kişilik Türlerine Göre Dağılımı

Kişilik Türü	N	%	Kümülatif %
İçe dönük	197	35.1	35.1
Dışa dönük	364	64.9	100.0
Toplam	561	100.0	

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin % 35,1 ‘i içe dönük, % 64,9 ‘ü dışa dönük olduğu belirlenmiştir.

Tablo 14. Üniversite Öğrencilerinin Aktif Yaşam Biçimine Göre Dağılımı

Aktif Yaşam	N	%	Kümülatif %
Hareketsiz	15	2.7	2.7
Yarı aktif	180	32.1	34.8
Hareketli	289	51.5	86.3
Sportmen	77	13.7	100.0
Toplam	561	100.0	

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin % 2,7 'i hareketsiz (sedanter) ve durağan, % 32,1 'i yarı aktif, %51,5'i hareketli ve aktif, % 13, 7'i sportmen (atletik) olarak aktif yaşam tarzları belirlenmiştir.

Tablo 15. Üniversite Öğrencilerinin Sosyal İlişkiler Açısı Bakımından Dağılımı

Sosyal İlişki	N	%	Kümülatif %
Aktif girişken	234	41.7	41.7
Sıkılğan mahcup	15	2.7	44.4
Stresli gergin	38	6.8	51.2
Bazen giriş bazen sıkılğan	222	39.6	90.7
Hiperaktif	52	9.3	100.0
Toplam	561	100.0	

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin % 41,7 'i aktif ve girişken, % 2,7 'i sıkılğan ve mahcup, % 6,8 'i stresli ve gergin, % 39,6 'ı bazen girişken bazen sıkılğan, % 9,3 'ü hiperaktif ve çok tanınan (popüler) kişi olarak sosyal ilişkiler açısından tespit edilmiştir.

Tablo 16. Üniversite Öğrencilerinin Yaş Değişkenine Göre Dağılımı

Yaş	N	%	Kümülatif %
18-22	323	57.6	57.6
23-27	228	40.6	98.2
28-32	10	1.8	100.0
Toplam	561	100.0	

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin % 57,6 'ı 18-22, %40,6'ı 23-27, %1,8 'i 28-32 yaş aralığında oldukları tespit edilmiştir.

Tablo 17. Üniversite Öğrencilerinin Cinsiyet Değişkenine Göre T Testi Tablosu

	Cinsiyet	N	X	SS	SD	p
Akademik başarı	Erkek	316	2.54	.58	559	.50
	Kadın	245	2.75	.53		
Sosyal uyum	Erkek	316	3.42	.44	559	.54
	Kadın	245	3.42	.45		
Rekreasyon	Erkek	316	3.38	.69	559	.66
	Kadın	245	3.15	.74		

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin akademik başarı düzeylerinde cinsiyet açısından anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p>0.05$). Bu sonuca göre, akademik başarıda cinsiyet değişkeninin ilişkili bir faktör olmadığı anlaşılmaktadır.

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin sosyal uyum düzeylerinde cinsiyet açısından anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p>0.05$). Bu sonuca göre sosyal uyum becerisinde cinsiyet değişkeninin ilişkili bir faktör olmadığı anlaşılmaktadır.

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin rekreatif faaliyetlere katılım düzeylerinde cinsiyet açısından anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p>0.05$). Bu sonuca göre rekreatif faaliyetlere katılımında cinsiyet değişkeninin ilişkili bir faktör olmadığı anlaşılmaktadır.

Tablo 18. Üniversite Öğrencilerinin Kişilik Tiplerine Göre T Testi Tablosu

	Kişilik tipi	N	X	SS	SD	p
Akademik başarı	İçe dönük	197	2.68	.56	559	.60
	Dışa dönük	364	2.61	.58		
Sosyal uyum	İçe dönük	197	3.30	.45	559	.12
	Dışa dönük	364	3.48	.42		
Rekreasyon	İçe dönük	197	3.16	.69	559	.23
	Dışa dönük	364	3.35	.73		

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin akademik başarı düzeylerinde kişilik tipi açısından anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p>0.05$). Bu sonuca göre akademik başarının kişilik tipi faktöründe ilişkili olmadığı anlaşılmaktadır.

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin sosyal uyum düzeylerinde kişilik tipi açısından anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p>0.05$). Bu sonuca göre sosyal uyumun kişilik tipi faktöründe ilişkili olmadığı anlaşılmaktadır.

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin rekreatif faaliyetlere katılım düzeylerinde kişilik tipi açısından anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p>0.05$). Bu sonuca göre rekreatif faaliyetlere katılımın kişilik tipi faktöründe ilişkili olmadığı anlaşılmaktadır.

Tablo 19. Üniversite Öğrencilerinin Sosyal İlişki Değişkenine Göre Anova Tablosu

Varyansın Kaynağı		Kareler Toplamı	sd	Kareler Ortalaması	F	p	Tukey HSD
Akademik başarı	Gruplar arası	1.045	4	.261	.802	.524	
	Grup içi	180.94 1	556	.325			
	Toplam	181.98 6	560				
Sosyal uyum	Gruplar arası	5.004	4	1.251	6.694	.000	1-4
	Grup içi	103.91 5	556	.187			2-5
	Toplam	108.91 9	560				4-5
Rekreasyon	Gruplar arası	14.626	4	3.656	7.371	.000	1-4
	Grup içi	275.80 1	556	.496			4-5
	Toplam	290.42 7	560				

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin akademik başarı düzeylerinde sosyal ilişki değişkeni açısından anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p>0.05$). Bu sonuca göre üniversite öğrencilerinin akademik başarı düzeylerinde sosyal ilişki biçiminin anlamlı bir faktör olmadığı anlaşılmaktadır.

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin sosyal uyum düzeylerinde sosyal ilişki biçimi açısından anlamlı fark bulunmuştur ($p<0.05$). Bu farklılığın kaynağını belirlemek amacıyla yapılan Tukey HSD sonuçlarına göre (Tablo 19) 1. Grupta yer alan aktif ve girişken kişilik ile 4. Grupta yer alan bazen girişken bazen sıkılgan kişilik tipleri arasındaki sosyal ilişki farklılığından kaynaklandığı anlaşılmaktadır. Tablo 19'

a göre aktif ve girişken kişilerin bazen girişken bazen sıkılgan kişilere göre sosyal uyum düzeylerinin daha yüksek olduğu anlaşılmaktadır.

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin sosyal uyum düzeylerinde sosyal ilişki biçimi açısından anlamlı fark bulunmuştur ($p<0.05$). Bu farklılığın kaynağını belirlemek amacıyla yapılan Tukey HSD sonuçlarına göre (Tablo 19) 2. Grupta yer alan sıkılgan ve mahcup kişilik tipleri ile 5. Grupta yer alan hiperaktif ve çok tanınan (popüler) kişilik tipleri arasındaki sosyal ilişki farklılığından kaynaklandığı anlaşılmaktadır. Tablo 19' a göre hiperaktif ve çok tanınan (popüler) kişilerin sıkılgan ve mahcup kişilere göre sosyal uyum düzeylerinin daha yüksek olduğu anlaşılmaktadır.

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin sosyal uyum düzeylerinde sosyal ilişki biçimi açısından anlamlı fark bulunmuştur ($p<0.05$). Bu sonuca göre üniversite öğrencilerinin sosyal ilişkileri sosyal uyum düzeylerini belirlemektedir. Bu farklılığın kaynağını belirlemek amacıyla yapılan Tukey HSD sonuçlarına göre (Tablo 19) 4. Grupta yer alan bazen girişken bazen sıkılgan kişilerin, 5. Grupta yer alan hiperaktif ve çok tanınan (popüler) kişilerin sosyal ilişki farklılığından kaynaklandığı anlaşılmaktadır. Tablo 19' a göre hiperaktif ve çok tanınan (popüler) kişilerin, bazen girişken bazen sıkılgan kişilere göre sosyal uyum düzeylerinin daha yüksek olduğu anlaşılmaktadır.

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin rekreatif faaliyetlere katılım düzeylerinde sosyal ilişki biçimi açısından anlamlı fark bulunmuştur ($p<0.05$). Bu sonuca göre üniversite öğrencilerinin, sosyal ilişkilerini rekreatif katılım düzeyleri belirlemektedir. Bu farklılığın kaynağını belirlemek amacıyla yapılan Tukey HSD sonuçlarına göre (Tablo 19) 1. Grupta yer alan aktif ve girişken kişilerin, 4. Grupta yer alan bazen girişken bazen sıkılgan kişilerin rekreatif katılım farklılığından kaynaklandığı anlaşılmaktadır. Tablo 19' a göre aktif ve girişken kişilerin, bazen girişken bazen sıkılgan kişilere göre rekreatif katılım düzeylerinin daha yüksek olduğu anlaşılmaktadır.

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin rekreatif faaliyetlere katılım düzeylerinde sosyal ilişki biçimi açısından anlamlı fark bulunmuştur ($p<0.05$). Bu sonuca göre üniversite öğrencilerinin sosyal ilişkilerini rekreatif katılım düzeyleri

belirlemektedir. Bu farklılığın kaynağını belirlemek amacıyla yapılan Tukey HSD sonuçlarına göre (Tablo 19) 4. Grupta yer alan bazen girişken bazen sıkılgan kişilerin, 5. Grupta yer alan hiperaktif ve çok tanınan (popüler) kişilerin rekreatif katılım farklılığından kaynaklandığı anlaşılmaktadır. Tablo 19' a göre hiperaktif ve çok tanınan (popüler) kişilerin, bazen girişken bazen sıkılgan kişilere göre rekreatif katılım düzeylerinin daha yüksek olduğu anlaşılmaktadır.

Tablo 20. Üniversite Öğrencilerinin Aktif Yaşam Değişkenine Göre Anova Tablosu

Varyansın Kaynağı		Kareler Toplamı	sd	Kareler Ortalaması	F	p	
Akademik başarı	Gruplar arası	.634	3	.211	.649	.584	
	Grup içi	181.352	557	.326			
	Toplam	181.986	560				
Sosyal uyum	Gruplar arası	3.981	3	1.327	7.044	.000	1-3
	Grup içi	104.938	557	.188			1-4
	Toplam	108.919	560				2-3
Rekreasyon	Gruplar arası	19.689	3	6.563	13.502	.000	2-4
	Grup içi	270.738	557	.486			1-4
	Toplam	290.427	560				2-3

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin akademik başarı düzeylerinde aktif yaşam değişkeni açısından anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p>0.05$). Bu sonuca göre üniversite öğrencilerinin akademik başarı değişkeninin aktif yaşam tarzları üzerinde etkili faktör olmadığı anlaşılmaktadır.

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin sosyal uyum düzeylerinde aktif yaşam değişkeni açısından anlamlı fark bulunmuştur ($p<0.05$). Bu sonuca göre üniversite öğrencilerinin aktif yaşam tarzlarını sosyal uyum düzeyleri belirlemektedir. Bu farklılığın kaynağını belirlemek amacıyla yapılan Tukey HSD sonuçlarına göre (Tablo 20) 1. Grupta yer alan hareketsiz (sedanter) ve durağan kişilerin 3. Grupta yer alan hareketli ve aktif kişilerin ve 4. Grupta yer alan sportmen (atletik) kişilerin arasındaki aktif yaşam tarzı farklılığından kaynaklandığı anlaşılmaktadır. Tablo 20 'ye

göre hareketli ve aktif kişiler ile sportmen (atletik) kişilerin hareketsiz (sedanter) ve durağan kişilere göre sosyal uyum düzeylerinin daha yüksek olduğu anlaşılmaktadır.

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin sosyal uyum düzeylerinde aktif yaşam değişkeni açısından anlamlı fark bulunmuştur ($p<0.05$). Bu sonuca göre üniversite öğrencilerinin aktif yaşam tarzlarını sosyal uyum düzeyleri belirlemektedir. Bu farklılığın kaynağını belirlemek amacıyla yapılan Tukey HSD sonuçlarına göre (Tablo 20) 2. Grupta yer alan yarı aktif kişilerin 3. Grupta yer alan hareketli ve aktif kişilerin ve 4. Grupta yer alan sportmen (atletik) kişilerin arasındaki aktif yaşam tarzı farklılığından kaynaklandığı anlaşılmaktadır. Tablo 20 'ye göre hareketli ve aktif kişiler ile sportmen (atletik) kişilerin yarı aktif kişilere göre sosyal uyum düzeylerinin daha yüksek olduğu anlaşılmaktadır.

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin rekreatif faaliyetlere katılım düzeylerinde aktif yaşam değişkeni açısından anlamlı fark bulunmuştur ($p<0.05$). Bu sonuca göre üniversite öğrencilerinin aktif yaşam tarzlarını rekreatif faaliyetlere katılım düzeyleri belirlemektedir. Bu farklılığın kaynağını belirlemek amacıyla yapılan Tukey HSD sonuçlarına göre (Tablo 20) 1. Grupta yer alan hareketsiz (sedanter) durağan kişilerin 4. Grupta yer alan sportmen (atletik) kişilerin arasındaki aktif yaşam tarzı farklılığından kaynaklandığı anlaşılmaktadır. Tablo 20 'ye göre sportmen (atletik) kişilerin hareketsiz (sedanter) durağan kişilere göre rekreatif katılım düzeylerinin daha yüksek olduğu anlaşılmaktadır.

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin rekreatif faaliyetlere katılım düzeylerinde aktif yaşam değişkeni açısından anlamlı fark bulunmuştur ($p<0.05$). Bu sonuca göre üniversite öğrencilerinin aktif yaşam tarzlarını rekreatif faaliyetlere katılım düzeyleri belirlemektedir. Bu farklılığın kaynağını belirlemek amacıyla yapılan Tukey HSD sonuçlarına göre (Tablo 20) 2. Grupta yer alan yarı aktif kişilerin 3. Grupta yer alan hareketli ve aktif kişilerin ve 4. Grupta yer alan sportmen (atletik) kişilerin arasındaki aktif yaşam tarzı farklılığından kaynaklandığı anlaşılmaktadır. Tablo 20 'ye göre hareketli ve aktif kişiler ile sportmen (atletik) kişilerin yarı aktif kişilere göre rekreatif katılım düzeylerinin daha yüksek olduğu anlaşılmaktadır.

Tablo 21. Üniversite Öğrencilerinin Aile Tutum Değişkenine Göre Anova Tablosu

Varyansın Kaynağı	Kareler Toplamı	sd	Kareler Ortalaması	F	p	
Akademik başarı	Gruplar arası	2.877	4	.719	2.233	.064
	Grup içi	179.109	556	.322		
	Toplam	181.986	560			
Sosyal uyum	Gruplar arası	1.014	4	.254	1.307	.266
	Grup içi	107.905	556	.194		
	Toplam	108.919	560			
Rekreasyon	Gruplar arası	.476	4	.119	.228	.923
	Grup içi	289.950	556	.521		
	Toplam	290.427	560			

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin akademik başarı düzeylerinde aile tutum değişkeni açısından anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p>0.05$). Bu sonuca göre üniversite öğrencilerinin akademik başarı değişkeninin aile tutum tarzları üzerinde ilişkili bir faktör olmadığı anlaşılmaktadır.

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin sosyal uyum düzeylerinde aile tutum değişkeni açısından anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p>0.05$). Bu sonuca göre üniversite öğrencilerinin sosyal uyum değişkeninin aile tutum tarzları üzerinde ilişkili bir faktör olmadığı anlaşılmaktadır.

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin rekreatif faaliyetlere katılım düzeylerinde aile tutum değişkeni açısından anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p>0.05$). Bu sonuca göre üniversite öğrencilerinin rekreatif katılım değişkeninin aile tutum tarzları üzerinde ilişkili bir faktör olmadığı anlaşılmaktadır.

Tablo 22. Üniversite Öğrencilerinin İkamet Değişkenine Göre Anova Tablosu

Varyansın Kaynağı		Kareler Toplamı	sd	Kareler Ortalaması	F	p
Akademik başarı	Gruplar arası	.850	3	.283	.871	.456
	Grup içi	181.136	557	.325		
	Toplam	181.986	560			
Sosyal uyum	Gruplar arası	.068	3	.023	.116	.951
	Grup içi	108.852	557	.195		
	Toplam	108.919	560			
Rekreasyon	Gruplar arası	.944	3	.315	.606	.612
	Grup içi	289.482	557	.520		
	Toplam	290.427	560			

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin akademik başarı düzeylerinde ikamet değişkeni açısından anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p>0.05$). Bu sonuca göre üniversite öğrencilerinin akademik başarı değişkeninin ikamet tarzları üzerinde ilişkili bir faktör olmadığı anlaşılmaktadır.

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin sosyal uyum düzeylerinde ikamet değişkeni açısından anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p>0.05$). Bu sonuca göre üniversite öğrencilerinin sosyal uyum değişkeninin ikamet tarzları üzerinde ilişkili bir faktör olmadığı anlaşılmaktadır.

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin rekreatif faaliyetlere katılım düzeylerinde ikamet değişkeni açısından anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p>0.05$). Bu sonuca göre üniversite öğrencilerinin rekreatif katılım değişkeninin ikamet tarzları üzerinde ilişkili bir faktör olmadığı anlaşılmaktadır.

Tablo 23. Üniversite Öğrencilerinin Okul Değişkenine Göre Anova Tablosu

Varyansın Kaynağı		Kareler Toplamı	sd	Kareler Ortalaması	F	p
Akademik başarı	Gruplar arası	2.914	5	.583	1.806	.110
	Grup içi	179.072	555	.323		
	Toplam	181.986	560			
Sosyal uyum	Gruplar arası	2.709	5	.542	2.831	.016
	Grup içi	106.211	555	.191		
	Toplam	108.919	560			
Rekreasyon	Gruplar arası	2.975	5	.595	1.149	.333
	Grup içi	287.451	555	.518		
	Toplam	290.427	560			

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin akademik başarı düzeylerinde mezun olunan okul değişkeni açısından anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p > 0.05$). Bu sonuca göre üniversite öğrencilerinin mezun oldukları okul değişkeninin akademik başarıda ilişkili bir faktör olmadığı anlaşılmaktadır.

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin sosyal uyum düzeylerinde mezun olunan okul değişkeni açısından anlamlı fark bulunmuştur ($p < 0.05$). Bu sonuca göre üniversite öğrencilerinin mezun oldukları okullar sosyal uyum düzeylerini belirlemektedir. Bu farklılığın kaynağını belirlemek amacıyla yapılan Tukey HSD sonuçlarına göre (Tablo 23) 4. grupta yer alan imam hatip lisesi öğrencileri ile 6. grupta yer alan diğer okul mezunu öğrencileri arasındaki sosyal uyum farklılığından kaynaklandığı anlaşılmaktadır. Tablo 23' e göre diğer okul mezunu öğrencilerinin sosyal uyum düzeylerinin imam hatip lisesi öğrencilerine göre daha yüksek olduğu anlaşılmaktadır.

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin rekreatif faaliyetlere katılım düzeylerinde mezun olunan okul değişkeni açısından anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p > 0.05$). Bu sonuca göre üniversite öğrencilerinin mezun oldukları okul değişkeninin rekreatif faaliyetlere katılımında ilişkili bir faktör olmadığı anlaşılmaktadır.

Tablo 24. Üniversite Öğrencilerinin Fakülte Değişkenine Göre Anova Tablosu

Varyansın Kaynağı		Kareler Toplamı	sd	Kareler Ortalaması	F	p
Akademik başarı	Gruplar arası	4.916	6	.819	2.563	.02
	Grup içi	177.070	554	.320		4-5
	Toplam	181.986	560			
Sosyal uyum	Gruplar arası	2.419	6	.403	2.097	.05
	Grup içi	106.500	554	.192		1-4
	Toplam	108.919	560			
Rekreasyon	Gruplar arası	5.147	6	.858	1.666	.13
	Grup içi	285.279	554	.515		
	Toplam	290.427	560			

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin akademik başarı düzeylerinde fakülte değişkeni açısından anlamlı fark bulunmuştur ($p < 0.05$). Bu sonuca göre üniversite öğrencilerinin okudukları fakülteler akademik başarı düzeylerini belirlemektedir. Bu farklılığın kaynağını belirlemek amacıyla yapılan Tukey HSD sonuçlarına göre (Tablo 24) 4. grupta yer alan spor bilimleri fakültesi öğrencileri ile 5. grupta yer alan turizm fakültesi öğrencileri arasındaki akademik başarı farklılığından kaynaklandığı anlaşılmaktadır. Tablo 24' e göre spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin akademik başarı düzeylerinin turizm fakültesi öğrencilerine göre daha yüksek olduğu anlaşılmaktadır.

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin sosyal uyum düzeylerinde fakülte değişkeni açısından anlamlı fark bulunmuştur ($p < 0.05$). Bu sonuca göre üniversite öğrencilerinin okudukları fakülteler sosyal uyum düzeylerini belirlemektedir. Bu farklılığın kaynağını belirlemek amacıyla yapılan Tukey HSD sonuçlarına göre (Tablo 24) 4. grupta yer alan spor bilimleri fakültesi öğrencileri ile 1. grupta yer alan edebiyat fakültesi öğrencileri arasındaki sosyal uyum farklılığından kaynaklandığı

anlaşılmaktadır. Tablo 24' e göre spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin sosyal uyum düzeylerinin edebiyat fakültesi öğrencilerine göre daha yüksek olduğu anlaşılmaktadır.

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin rekreatif faaliyetlere katılım düzeylerinde fakülte değişkeni açısından anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p > 0.05$). Bu sonuca göre üniversite öğrencilerinin fakülte değişkeninin rekreatif faaliyetlere katılımında ilişkili bir faktör olmadığı anlaşılmaktadır.

Tablo 25. Üniversite Öğrencilerinin Anne Eğitim Değişkinine Göre Anova Tablosu

Varyansın Kaynağı		Kareler Toplamı	sd	Kareler Ortalaması	F	p
Akademik başarı	Gruplar arası	1.594	4	.399	1.228	.298
	Grup içi	180.392	556	.324		
	Toplam	181.986	560			
Sosyal uyum	Gruplar arası	1.096	4	.274	1.412	.228
	Grup içi	107.824	556	.194		
	Toplam	108.919	560			
Rekreasyon	Gruplar arası	1.199	4	.300	.576	.680
	Grup içi	289.228	556	.520		
	Toplam	290.427	560			

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin akademik başarı düzeylerinde anne eğitim değişkeni açısından anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p > 0.05$). Bu sonuca göre üniversite öğrencilerinin anne eğitim değişkeninin akademik başarıda ilişkili bir faktör olmadığı anlaşılmaktadır.

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin sosyal uyum düzeylerinde anne eğitim değişkeni açısından anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p > 0.05$). Bu sonuca göre üniversite öğrencilerinin anne eğitim değişkeninin sosyal uyumda ilişkili bir faktör olmadığı anlaşılmaktadır.

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin rekreatif katılım düzeylerinde anne eğitim değişkeni açısından anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p > 0.05$). Bu sonuca göre üniversite öğrencilerinin anne eğitim değişkeninin rekreatif katılımı ilişkili bir faktör olmadığı anlaşılmaktadır.

Tablo 26. Üniversite Öğrencilerinin Baba Eğitim Değişkenine Göre Anova Tablosu

Varyansın Kaynağı	Kareler Toplamı	sd	Kareler Ortalaması	F	p	
Akademik başarı	Gruplar arası	.530	4	.132	.406	.805
	Grup içi	181.456	556	.326		
	Toplam	181.986	560			
Sosyal uyum	Gruplar arası	.448	4	.112	.574	.681
	Grup içi	108.471	556	.195		
	Toplam	108.919	560			
Rekreasyon	Gruplar arası	.986	4	.246	.473	.755
	Grup içi	289.441	556	.521		
	Toplam	290.427	560			

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin akademik başarı düzeylerinde baba eğitim değişkeni açısından anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p > 0.05$). Bu sonuca göre üniversite öğrencilerinin baba eğitim değişkeninin akademik başarıda ilişkili bir faktör olmadığı anlaşılmaktadır.

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin sosyal uyum düzeylerinde baba eğitim değişkeni açısından anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p > 0.05$). Bu sonuca göre üniversite öğrencilerinin baba eğitim değişkeninin sosyal uyumda ilişkili bir faktör olmadığı anlaşılmaktadır.

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin rekreatif faaliyetlere katılım düzeylerinde baba eğitim değişkeni açısından anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p > 0.05$). Bu sonuca göre üniversite öğrencilerinin baba eğitim değişkeninin rekreatif katılımı ilişkili bir faktör olmadığı anlaşılmaktadır.

Tablo 27. Üniversite Öğrencilerinin Aile Tutum Değişkenine Göre Anova Tablosu

Varyansın Kaynağı		Kareler Toplamı	sd	Kareler Ortalaması	F	p
Akademik başarı	Gruplar arası	2.877	4	.719	2.233	.06
	Grup içi	179.109	556	.322		
	Toplam	181.986	560			
Sosyal uyum	Gruplar arası	1.014	4	.254	1.307	.27
	Grup içi	107.905	556	.194		
	Toplam	108.919	560			
Rekreasyon	Gruplar arası	.476	4	.119	.228	.92
	Grup içi	289.950	556	.521		
	Toplam	290.427	560			

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin akademik başarı düzeylerinde aile tutum değişkeni açısından anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p > 0.05$). Bu sonuca göre üniversite öğrencilerinin aile tutum değişkeninin akademik başarıda ilişkili bir faktör olmadığı anlaşılmaktadır.

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin sosyal uyum düzeylerinde aile tutum değişkeni açısından anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p > 0.05$). Bu sonuca göre üniversite öğrencilerinin aile tutum değişkeninin sosyal uyumda ilişkili bir faktör olmadığı anlaşılmaktadır.

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin rekreatif katılım düzeylerinde aile tutum değişkeni açısından anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p > 0.05$). Bu sonuca göre üniversite öğrencilerinin aile tutum değişkeninin rekreatif katılımı ilişkili bir faktör olmadığı anlaşılmaktadır.

Tablo 28. Üniversite Öğrencilerinin Rekreatif Faaliyetlere Katılma, Sosyal Uyum Ve Akademik Başarı Korelasyon Tablosu

		Sosyal uyum	Akademik başarı	Yaş
Rekreasyon	r	.430**	.081	-.018
	p	.000	.056	.675
	N	561	561	561
Sosyal uyum	r		-.044	.047
	p		.300	.265
	N		561	561
Akademik başarı	r			-.044
	p			.299
	N			561

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin sosyal uyum düzeyleri ile rekreatif faaliyetlere katılım düzeyleri arasında 0.001 anlamlılık düzeyinde pozitif yönlü ilişki bulunmuştur ($r=0.430^{**}$; $p=0.000$).

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin akademik başarı düzeyleri ile sosyal uyum düzeyleri arasında anlamlı farklılık tespit edilememiştir ($p>0.01$).

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin akademik başarı düzeyleri ile rekreatif faaliyetlere katılım düzeyleri arasında anlamlı bir ilişki bulunmamıştır ($r=0.81$; $p=0.56$).

5. TARTIŞMA VE SONUÇ

Üniversite öğrencilerinin rekreatif faaliyetlere katılım düzeyleri ile sosyal uyum becerileri ve akademik başarıları arasındaki ilişkilerin incelenmesi amacıyla ele alınan bu araştırma, bireysel ve sosyal olgunlaşma dönemi olarak tanımlayabileceğimiz üniversite hayatının psikolojik ve sosyal etkilerinin farklı boyutlarıyla incelenmesi ve tanımlanması açısından önem arz etmektedir. Özellikle üniversite öğrencilerinin rekreatif faaliyetlere katılım düzeylerinin akademik başarıda ve öğrencilerin sosyal uyum becerileri üzerinde ne gibi bir etkisinin bulunduğunu belirlemek sürdürülebilir bir başarı ortamının oluşturulmasında önemli ipuçları verecektir. Bu çerçevede, üniversite öğrencilerinin öğrenim hayatlarını etkileyen psiko-sosyal faktörlere ilişkin yapılan bilimsel çalışmalar, öğrencilerin içinde buldukları psiko-sosyal şartları aydınlatmaktadır. Diğer taraftan yapılan bu çalışmalar, eğitim öğretim ortamını düzenleyen yöneticilere ve öğretim elemanlarına eğitim öğretim faaliyetlerinin etkinliğine yönelik önemli ipuçları vermektedir. Nitekim son yıllarda yapılan bilimsel çalışmalarda, üniversiteler bünyesinde yürütülen rekreatif etkinliklerin eğitim öğretim faaliyetlerinin etkinliğinde önemli katkılarının olduğunu tespit edilmiştir. Bu nedenle rekreasyon etkinlikleri temel eğitimin bir parçası olarak desteklenmeli ve eğitimin ana unsuru olarak kabul edilmelidir (Karaküçük, 1997).

Üniversiteler, her açıdan topluma yararlı ve mesleklerinde iyi yetişmiş bireyler yetiştirmeyi hedefleyen kurumlardır. Üniversite öğrencileri, aldıkları eğitim sonucunda elde ettikleri donanım ve ileride bulunacakları konumlar itibarıyla mensubu oldukları toplumların geleceklerini belirleyen kişiler olmaya adaydır. Bu nedenle üniversite öğrencilerinin yalnız mesleki değil aynı zamanda psiko-sosyal bakımdan çok yönlü eğitim programlarından geçirilmesi büyük önem taşımaktadır (Mansuroğlu, 2002).

Rekreasyonun eğlendirme ve dinlendirme işlevinin yanında toplumsal değişmeyi ve kalkınmayı destekleyen eğitim işlevi de bulunmaktadır. Özellikle toplumsallaştırma ve kişilik gelişimini sağlama açısından gençlerin yetiştirilmesinde kurumsal bir nitelik taşıdığı söylenebilir (Kılbaş, 2001). Rekreasyon yaşamın her döneminde, insana fiziksel ve psiko-sosyal faydalar ve deneyimler yükleyecektir (Karaküçük, 1995). Üniversite öğrenimi, ömür boyu devam edecek davranış

biçimlerinin oluştuğu bir süreçtir. Bu süreçte elde edilecek her bir pozitif davranış bireyi sağlık ve mutluluğa taşıyacaktır. Üniversite öğrencileri de rekreasyon etkinliklerine katılımlarının kendilerine neler kazandırdığının farkında olmalı ve bunun kıymetini bilmelidir. Bu nedenlerle, rekreasyon etkinlikleri üniversite öğrencileri için akademik eğitimin önemli bir parçası olarak yer almalıdır.

Bu araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin akademik başarı düzeylerinde cinsiyet açısından anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p>0.05$). Bu sonuca göre akademik başarının cinsiyet faktöründe etkili olmadığı anlaşılmaktadır. Nitekim, Keskin ve Sezgin (2009)' in çalışmasında ve diğer bazı çalışmalarda, akademik başarıda cinsiyet değişkeninin önemli bir etkisinin olmadığı belirtilmektedir (Kılıç ve Karadeniz, 2004; Keskin ve Sezgin, 2009; Akandere ve ark., 2010). Ancak, cinsiyet ile akademik başarı durum ilişkisini inceleyen bazı çalışmalarda, kadınların akademik başarı durumlarının erkeklere göre daha iyi olduğu tespit edilmiştir (Garber, 1996; Taşdemir ve Tay, 2007). Bu çalışmalar arasındaki farklılıkların araştırmalardaki örneklem seçimi ve örneklem gruplarının niteliklerine ilişkin farklılıklardan kaynaklandığı düşünülmektedir.

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin sosyal uyum düzeylerinde cinsiyet açısından anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p>0.05$). Bu sonuca göre sosyal uyum becerisinde cinsiyet değişkeninin etkili faktör olmadığı anlaşılmaktadır. Bazı araştırmalarda ise üniversite öğrencilerinin yükseköğretim yaşamına uyum düzeylerinin cinsiyete göre farklılaşmadığı tespit edilmiştir (Aktaş, 1997; Sun Seleşik, 2009; Mercan ve Yıldız, 2011; Bayrak Aladağ ve Bülbül, 2013). Üniversite öğrencileri üzerinde cinsiyet ve sosyal uyum konularında yapılan bilimsel araştırma sonuçlarına göre, kadın ve erkek öğrencilerin cinsiyetlerinin uyma davranışları açısından anlamlı bir fark olmadığı saptamıştır (Bilgen, 1989; Azmaz, 1995; Karaoğlu, 2007; Annaberdiyev, 2006). Ancak cinsiyet ile sosyal uyum durum ilişkisini inceleyen bazı çalışmalarda kadınların sosyal uyum durumlarının erkeklere göre daha iyi olduğu tespit edilmiştir (Kızıltan, 1994; Aktaş, 1997; Allaberdiyev, 2007; Özçetin, 2013). Cinsiyet ile sosyal uyum durum ilişkisini inceleyen bazı çalışmalarda ise erkeklerin uyum durumlarının kadınlara göre daha iyi olduğu tespit edilmiştir (Kızıltan, 1994; Şahin ve Tuncel, 2008; Sümer, 2009; Aypay ve ark., 2009; Öztemel, 2010). Bu

çalışmalar arasındaki farklılıkların araştırmalardaki örneklem seçimi ve örneklem gruplarının niteliklerine ilişkin farklılıklardan kaynaklandığı düşünülmektedir.

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin rekreasyon faaliyetlerine katılım düzeylerinde cinsiyet açısından anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p>0.05$). Bu sonuca göre rekreasyon faaliyetlerine katılımında cinsiyet faktöründe etkili olmadığı anlaşılmaktadır. Ancak cinsiyet ile rekreasyon faaliyetlerine katılım ilişkisini inceleyen bazı çalışmalarda cinsiyetin, serbest zaman faaliyetlerini tercih etmede önemli bir rol oynadığı belirtilmektedir (Altergoot ve McCreedy, 1993; Henderson ve ark., 1996; Moccia, 2000). Ayrıca, Hudson (2000) yapmış olduğu çalışmada, serbest zaman faaliyetlerine katılmada bay ve bayanlar arasında önemli farklılıklar olduğunu tespit etmiştir. Serbest zaman faaliyetlerine katılmada bayanlar erkeklere oranla daha fazla engelle karşılaşmaktadırlar (Henderson ve Bialeschki 1991; Shaw 1994) ve birçok kadın, serbest zaman faaliyetlerine katılabilmek için kendilerine yeteri kadar fırsat verilmediğine inanmaktadırlar (Henderson ve Bialeschki, 1991). Ancak cinsiyet ile rekreatif faaliyetlere katılma ile ilgili yapılan bilimsel çalışmalarda erkeklerin kadınlara göre fiziksel olarak daha aktif olduklarını tespit etmişlerdir (Vaizoğlu ve ark., 2004; Haase ve ark., 2004). Bu çalışmalar arasındaki farklılıkların araştırmalardaki örneklem seçimi ve örneklem gruplarının niteliklerine ilişkin farklılıklardan kaynaklandığı düşünülmektedir.

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin akademik başarı, sosyal uyum ve rekreatif faaliyetlere katılım düzeylerinde kişilik tipi açısından anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p>0.05$). Bu sonuca göre akademik başarı, sosyal uyum ve rekreatif faaliyetlere katılımın kişilik tipi faktöründe etkili olmadığı anlaşılmaktadır.

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin akademik başarı düzeylerinde sosyal ilişki değişkeni açısından anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p>0.05$). Bu sonuca göre üniversite öğrencilerinin akademik başarı düzeylerinde sosyal ilişki biçiminin etkili bir faktör olmadığı söylenebilir. Ancak, Watson ve Kuh (1996) yapmış oldukları araştırmada arkadaş grubu, fakülte personeli ve yöneticilerle kurulan ilişkilerin, akademik uyumu etkilediğini saptamıştır (Akt. Karahan ve ark., 2005). Bu çalışmalar arasındaki farklılıkların araştırmalardaki örneklem seçimi ve örneklem gruplarının niteliklerine ilişkin farklılıklardan kaynaklandığı düşünülmektedir.

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin sosyal uyum düzeylerinde sosyal ilişki biçimi açısından anlamlı farklılıklar bulunmuştur ($p < 0.05$). Bu farklılıkların, Tukey HSD sonuçlarına göre (Tablo 19); 1. grupta yer alan aktif ve girişken kişilik ile 4. grupta yer alan bazen girişken bazen sıkılgan kişilik tipleri arasındaki sosyal ilişki; 2. Grupta yer alan sıkılgan ve mahcup kişilik tipleri ile 5. grupta yer alan hiperaktif ve çok tanınan (popüler) kişilik tipleri arasındaki sosyal ilişki ve 4. grupta yer alan bazen girişken bazen sıkılgan kişilerin, 5. grupta yer alan hiperaktif ve çok tanınan (popüler) kişilerin sosyal ilişki farklılıklarından kaynaklandığı anlaşılmaktadır.

Buna sonuçlara göre; aktif ve girişken kişilerin, bazen girişken bazen sıkılgan kişilere göre sosyal uyum düzeylerinin daha yüksek olduğu, hiperaktif ve çok tanınan (popüler) kişilerin sıkılgan ve mahcup kişilere göre sosyal uyum düzeylerinin daha yüksek olduğu ve hiperaktif ve çok tanınan (popüler) kişilerin, bazen girişken bazen sıkılgan kişilere göre sosyal uyum düzeylerinin daha yüksek olduğu söylenebilir.

Yapılan bilimsel araştırma sonuçlarına göre, yakın arkadaşlık ilişkisi içerisinde bulunan yabancı uyruklu öğrencilerin, toplumu benimsemeleri, sosyalleşmeleri ve sosyal uyumlarının daha kolay olduğu söylenebilir (Enhoş, 1994; Allaberdiyev, 2007; Pritchard, 2008; Çöllü ve Öztürk, 2010; Özçetin, 2013).

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin rekreatif faaliyetlere katılım düzeylerinde sosyal ilişki biçimi açısından anlamlı farklılıklar bulunmuştur ($p < 0.05$). Bu farklılıkların Tukey HSD sonuçlarına göre (Tablo 19); 1. grupta yer alan aktif ve girişken kişilerin, 4. grupta yer alan bazen girişken bazen sıkılgan kişilerin rekreatif katılım farklılığından ve 4. grupta yer alan bazen girişken bazen sıkılgan kişilerin, 5. grupta yer alan hiperaktif ve çok tanınan (popüler) kişilerin rekreatif katılım farklılıklarından kaynaklandığı anlaşılmaktadır.

Bu sonuçlara göre, hiperaktif ve çok tanınan (popüler) kişilerin, bazen girişken bazen sıkılgan kişilere göre rekreatif katılım düzeylerinin daha yüksek olduğu; aktif ve girişken kişilerin, bazen girişken bazen sıkılgan kişilere göre rekreatif katılım düzeylerinin daha yüksek olduğu söylenebilir.

McMahon (1998), yaptığı araştırmada rekreatif etkinliklerin engelli bireylerde çevreyle ve toplumla bütünleşme, arkadaşlık kurabilme ve sosyal kabulün

oluşturulması bakımından önemini ortaya koymuştur (McMahon, 1998). Chiang (2003), yaptığı çalışmada otistik çocuklar için eğlenceli bir ortamda yapılan fiziksel aktivitelerin sonucunda, sosyal doğal etkileşimin arttığı, yalnızlık duygusunun azaldığını ve akranlarıyla arkadaşlıklarını pekiştirdiğini belirtmiştir (Chiang, 2003).

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin akademik başarı düzeylerinde aktif yaşam değişkeni açısından anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p>0.05$). Bu sonuca göre üniversite öğrencilerinin akademik başarı değişkeninin aktif yaşam tarzları üzerinde etkili faktör olmadığı söylenebilir.

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin sosyal uyum düzeylerinde aktif yaşam değişkeni açısından anlamlı fark bulunmuştur ($p<0.05$). Bu farklılıkların Tukey HSD sonuçlarına göre (Tablo 20); 1. grupta yer alan hareketsiz (sedanter) ve durağan kişilerin 3. grupta yer alan hareketli ve aktif kişilerin ve 4. grupta yer alan sportmen (atletik) kişilerin arasındaki aktif yaşam tarzı farklılığından ve 2. grupta yer alan yarı aktif kişilerin, 3. grupta yer alan hareketli ve aktif kişilerin ve 4. grupta yer alan sportmen (atletik) kişilerin arasındaki aktif yaşam tarzı farklılığından; 2. grupta yer alan yarı aktif kişilerin 3. grupta yer alan hareketli ve aktif kişilerin ve 4. grupta yer alan sportmen (atletik) kişilerin arasındaki aktif yaşam tarzı farklılığından kaynaklandığı anlaşılmaktadır.

Bu sonuçlara göre, hareketli ve aktif kişiler ile sportmen (atletik) kişilerin, hareketsiz (sedanter) ve durağan kişilere göre sosyal uyum düzeylerinin daha yüksek olduğu; hareketli ve aktif kişiler ile sportmen (atletik) kişilerin yarı aktif kişilere göre sosyal uyum düzeylerinin daha yüksek olduğu; hareketli ve aktif kişiler ile sportmen (atletik) kişilerin yarı aktif kişilere göre sosyal uyum düzeylerinin daha yüksek olduğu söylenebilir.

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin rekreatif faaliyetlere katılım düzeylerinde aktif yaşam değişkeni açısından anlamlı fark bulunmuştur ($p<0.05$). Bu farklılığın kaynağını belirlemek amacıyla yapılan Tukey HSD sonuçlarına göre (Tablo 20) 1. grupta yer alan hareketsiz (sedanter) durağan kişilerin 4. Grupta yer alan sportmen (atletik) kişilerin arasındaki aktif yaşam tarzı farklılığından kaynaklandığı anlaşılmaktadır. Tablo 20 'ye göre sportmen (atletik) kişilerin, hareketsiz (sedanter) durağan kişilere göre rekreatif katılım düzeylerinin daha yüksek olduğu

anlaşılmaktadır.

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin rekreatif faaliyetlere katılım düzeylerinde aktif yaşam değişkeni açısından anlamlı fark bulunmuştur ($p < 0.05$). Bu farklılığın kaynağını belirlemek amacıyla yapılan Tukey HSD sonuçlarına göre (Tablo 20) 2. grupta yer alan yarı aktif kişilerin, 3. grupta yer alan hareketli ve aktif kişilerin ve 4. grupta yer alan sportmen (atletik) kişilerin arasındaki aktif yaşam tarzı farklılığından kaynaklandığı anlaşılmaktadır. Tablo 20 'ye göre hareketli ve aktif kişiler ile sportmen (atletik) kişilerin yarı aktif kişilere göre rekreatif katılım düzeylerinin daha yüksek olduğu anlaşılmaktadır.

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin akademik başarı ve rekreatif faaliyetlere katılım düzeylerinde aile tutum değişkeni açısından anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p > 0.05$). Bu sonuca göre üniversite öğrencilerinin akademik başarı değişkeni ve rekreatif faaliyetlere katılım değişkeninin aile tutum tarzları üzerinde etkili faktör olmadığı anlaşılmaktadır. Ancak yapılan bilimsel araştırma sonuçlarına göre, olumsuz anne baba tutumlarının, okul başarısı (Duchesne ve Ratelle, 2010), kendini gerçekleştirme düzeyi (Kuzgun, 1973) gibi değişkenlerle ilişkisinin olduğu anlaşılmaktadır. Bu çalışmalar arasındaki farklılıkların araştırmalardaki örneklem seçimi ve örneklem gruplarının niteliklerine ilişkin farklılıklardan kaynaklandığı düşünülmektedir.

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin sosyal uyum düzeylerinde aile tutum değişkeni açısından anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p > 0.05$). Bu sonuca göre üniversite öğrencilerinin sosyal uyum değişkeninin aile tutum tarzları üzerinde etkili faktör olmadığı anlaşılmaktadır. Ancak bazı araştırmalarda, aileleri ilgisiz tutum gösteren öğrencilerin, aileleri sıkı disiplin-otoriter, aşırı koruyucu, demokratik tutum gösterenlere kıyasla sosyal konularda daha fazla uyum sorunu yaşadıkları tespit edilmiştir (Jersild, 1971; Kızıltan, 1984; Bee, 1996; Erdoğan, 2005, Akt; Aydın, 2012). Bu çalışmalar arasındaki farklılıkların araştırmalardaki örneklem seçimi ve örneklem gruplarının niteliklerine ilişkin farklılıklardan kaynaklandığı düşünülmektedir.

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin akademik başarı ve rekreatif faaliyetlere katılım düzeylerinde ikamet değişkeni açısından anlamlı farklılık

bulunmamıştır ($p>0.05$). Bu sonuca göre üniversite öğrencilerinin akademik başarı ve rekreatif faaliyetlere katılım değişkeninin ikamet tarzları üzerinde etkili faktör olmadığı anlaşılmaktadır.

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin sosyal uyum düzeylerinde ikamet değişkeni açısından anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p>0.05$). Bu sonuca göre üniversite öğrencilerinin sosyal uyum değişkeninin ikamet tarzı üzerinde etkili faktör olmadığı anlaşılmaktadır. Nitekim yapılan bazı bilimsel çalışmalarda öğrencilerin yurttan, evde ya da ailesiyle birlikte kalmaları ile uyum düzeyleri arasında bir fark elde edilememiştir (Öztemel, 2010; Özçetin, 2013). Ayrıca yapılan diğer bilimsel çalışmalarda ise yurtlarda öğrencilerin barınma beslenme gibi sorunlar yaşadıklarını, bu nedenle evleri daha çok tercih ettiklerini bununla birlikte yurtlarda kalmanın da arkadaşlarıyla beraber olmaları ve arkadaşlık ilişkileri bakımından avantaj olarak görüldüğü sonucunu ortaya çıkartmıştır (Aydın, 1995). Sevinç (2010) üniversitenin ilk yılında aile desteğini hissedenden öğrencilerin uyum düzeylerinin daha yüksek olduğunu tespit etmiştir. Bu çalışmalar arasındaki farklılıkların araştırmalardaki örneklem seçimi ve örneklem gruplarının niteliklerine ilişkin farklılıklardan kaynaklandığı düşünülmektedir.

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin akademik başarı ve rekreatif faaliyetlere katılım düzeylerinde mezun olunan okul değişkeni açısından anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p> 0.05$). Bu sonuca göre üniversite öğrencilerinin mezun oldukları okul değişkeninin akademik başarıda ve rekreatif faaliyetlere katılımında etkili faktör olmadığı anlaşılmaktadır.

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin sosyal uyum düzeylerinde mezun olunan okul değişkeni açısından anlamlı fark bulunmuştur ($p<0.05$). Bu sonuca göre üniversite öğrencilerinin mezun oldukları okullar sosyal uyum düzeylerini belirlemektedir. Bu farklılığın kaynağını belirlemek amacıyla yapılan Tukey HSD sonuçlarına göre (Tablo 23) 4. grupta yer alan imam hatip lisesi öğrencileri ile 6. grupta yer alan diğer okul mezunu öğrencileri arasındaki sosyal uyum farklılığından kaynaklandığı anlaşılmaktadır. Tablo 23' e göre diğer okul mezunu öğrencilerinin sosyal uyum düzeylerinin imam hatip lisesi öğrencilerine göre daha yüksek olduğu anlaşılmaktadır.

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin akademik başarı düzeylerinde fakülte değişkeni açısından anlamlı fark bulunmuştur ($p < 0.05$). Bu farklılığın kaynağını belirlemek amacıyla yapılan Tukey HSD sonuçlarına göre (Tablo 24) 4. grupta yer alan spor bilimleri fakültesi öğrencileri ile 5. grupta yer alan turizm fakültesi öğrencileri arasındaki akademik başarı farklılığından kaynaklandığı anlaşılmaktadır. Tablo 24' e göre spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin akademik başarı düzeylerinin turizm fakültesi öğrencilerine göre daha yüksek olduğu anlaşılmaktadır.

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin sosyal uyum düzeylerinde fakülte değişkeni açısından anlamlı fark bulunmuştur ($p < 0.05$). Bu farklılığın kaynağını belirlemek amacıyla yapılan Tukey HSD sonuçlarına göre (Tablo 24) 4. grupta yer alan spor bilimleri fakültesi öğrencileri ile 1. grupta yer alan edebiyat fakültesi öğrencileri arasındaki sosyal uyum farklılığından kaynaklandığı anlaşılmaktadır. Tablo 24' e göre spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin sosyal uyum düzeylerinin edebiyat fakültesi öğrencilerine göre daha yüksek olduğu anlaşılmaktadır. Nitekim sosyal uyum ile fakülte-yüksekokul değişkeni ile ilgili yapılan bilimsel çalışmalarda Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu (Spor Bilimleri Fakültesi) bölümü öğrencilerinin diğer fakülte-yüksekokul bölümü öğrencilerinden sosyal uyum düzeylerinin daha yüksek olduğu anlaşılmaktadır (Fişne, 2009; Aydın, 2012).

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin rekreatif faaliyetlere katılım düzeylerinde fakülte değişkeni açısından anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p > 0.05$). Bu sonuca göre üniversite öğrencilerinin fakülte değişkeninin rekreatif faaliyetlere katılımında etkili faktör olmadığı anlaşılmaktadır. Ancak yapılan bilimsel çalışmalarda Beden eğitimi ve Spor Yüksekokulu öğrencilerinin rekreatif faaliyetlere katılma düzeylerinin diğer fakültelerde okuyan üniversite öğrencilerine oranla daha yüksek olduğu anlaşılmaktadır (Memiş, 2007; Fişne, 2009; Aydın, 2012). Bu çalışmalar arasındaki farklılıkların araştırmalardaki örneklem seçimi ve örneklem gruplarının niteliklerine ilişkin farklılıklardan kaynaklandığı düşünülmektedir.

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin akademik başarı ve rekreatif faaliyetlere katılım düzeylerinde anne eğitim değişkeni açısından anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p > 0.05$). Bu sonuca göre üniversite öğrencilerinin anne eğitim

değişkeninin akademik başarıda ve rekreatif faaliyetlere katılımında etkili faktör olmadığı anlaşılmaktadır. Ancak yapılan bilimsel çalışmalarda öğrencinin okul başarısı üzerine etki eden bu faktörler değerlendirildiğinde aile okul ilişkilerinin önemli bir etkiye sahip olduğu görülmektedir (Çelenk, 2003; Cheng, 2009). Çakır ve arkadaşlarının (2007) yaptıkları çalışmada öğrencilerin anne ve baba eğitim durumunun Fen Bilgisi dersine yönelik tutum puanlarında anne ve babanın eğitim durumlarının arttıkça tutum puanlarının da yükseldiği sonucuna ulaşmışlardır.

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin sosyal uyum düzeylerinde anne eğitim değişkeni açısından anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p>0.05$). Bu sonuca göre üniversite öğrencilerinin anne eğitim değişkeninin sosyal uyumda etkili faktör olmadığı anlaşılmaktadır. Nitekim Türkel'in (2010) yapmış olduğu çalışmada sosyal uyum düzeylerinde anne eğitim değişkeni açısından anlamlı farklılık tespit edilememiştir. Ancak sosyal uyum ile anne eğitim düzeyi ilişkisini inceleyen bazı çalışmalarda anne eğitim düzeyi sosyal uyum düzeyi puanları arasında anlamlı bir fark bulunmuştur (Koç, 2000; Aydın, 2012). Özkan ve Yılmaz (2010)' a göre anne babasının eğitim düzeyi düşük olan öğrencilerin uyum sorunu yaşamaları; anne-babanın eğitim düzeyinin yükselmesine bağlı olarak çocukların yetiştirilmesi, kişiliklerinin oluşması ve en önemlisi sosyalleşmeleri sonucunda kendilerine güvenlerinin artması nedeniyle gittikleri üniversite ortamına çok daha kolay adapte olmaları ile açıklanabilir (Mangır, 1992; Uslu ve Hasırcı, 1999). Bu çalışmalar arasındaki farklılıkların araştırmalardaki örneklem seçimi ve örneklem gruplarının niteliklerine ilişkin farklılıklardan kaynaklandığı düşünülmektedir.

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin akademik başarı ve rekreatif faaliyetlere katılım düzeylerinde baba eğitim değişkeni açısından anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p>0.05$). Bu sonuca göre üniversite öğrencilerinin baba eğitim değişkeninin akademik başarıda ve rekreatif faaliyetlere katılımında etkili faktör olmadığı anlaşılmaktadır. Ancak yapılan bilimsel çalışmalar sonucunda öğrencilerin fen başarısıyla baba eğitim düzeyinin en yüksek ilişkiyi verdiğini saptanmıştır (Anıl, 2009). Don A Klinger (2000), 6. sınıf öğrencileriyle yaptığı çalışmada öğrencilerin fen, matematik ve okuma yazma başarılarını etkileyen değişkenleri anne babanın eğitim düzeyi olarak belirlemişlerdir. Bu çalışmalar arasındaki farklılıkların araştırmalardaki örneklem seçimi ve örneklem gruplarının niteliklerine ilişkin

farklılıklardan kaynaklandığı düşünülmektedir.

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin sosyal uyum düzeylerinde baba eğitim değişkeni açısından anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p>0.05$). Bu sonuca göre üniversite öğrencilerinin baba eğitim değişkeninin sosyal uyumda etkili faktör olmadığı anlaşılmaktadır. Nitekim yapılan bazı bilimsel çalışmalar baba eğitim düzeyi ile sosyal uyum düzeyleri arasında ilişki bulunmadığını bildirmiştir (Mangır, 1992; Uslu ve Hasırcı, 1999; Koç, 2000; Türkel, 2010). Ancak sosyal uyum ile baba eğitim düzeyi ilişkisini inceleyen bazı bilimsel çalışmalarda baba eğitim düzeyi ile sosyal uyum düzeyi puanları arasında anlamlı bir fark bulunmuştur (Aydın, 2012). Ayrıca baba eğitim düzeyi yüksek olan bireylerin sosyal uyum düzeylerinin de yüksek olduğu tespit edilmiştir (Yavuzer, 1996; Özkan ve Yılmaz, 2010). Bu çalışmalar arasındaki farklılıkların araştırmalardaki örneklem seçimi ve örneklem gruplarının niteliklerine ilişkin farklılıklardan kaynaklandığı düşünülmektedir.

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin akademik başarı, sosyal uyum ve rekreatif faaliyetlere katılım düzeylerinde aile tutum değişkeni açısından anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p> 0.05$). Bu sonuca göre üniversite öğrencilerinin aile tutum değişkeninin akademik başarıda, sosyal uyumda ve rekreatif faaliyetlere katılımı etkili faktör olmadığı anlaşılmaktadır.

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin sosyal uyum düzeyleri ile rekreatif faaliyetlere katılım düzeyleri arasında 0.001 anlamlılık düzeyinde pozitif yönlü ilişki bulunmuştur ($r=0.430^{**}$; $p=0.000$). Rekreatif etkinliklere katılan bireylerin sosyal uyum düzeylerinin yüksek olduğu düşünülmektedir. Nitekim yapılan bilimsel çalışmalar sporcuların kişisel, sosyal ve genel anlamda uyumlu kişilik özellikleri sergiledikleri sonucuna ulaşmıştır (Kızmaz, 2004). Ayrıca yapılan diğer bilimsel çalışmalarda spor yapan ve yapmayan gençlerin uyum düzeylerinin karşılaştırılması sonucunda spor ile uğraşan gençlerin daha uyumlu olduklarını saptamışlardır (Uslu, 1999; Uslu ve Hasırcı, 1999; Çakmakçı, 2002; Çelik, 2002; Korkmaz ve ark., 2003; Bulgu ve Akçan, 2003; Kat, 2009; Yıldırım ve Özcan, 2011).

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin akademik başarı düzeyleri ile sosyal uyum düzeyleri arasında anlamlı farklılık tespit edilememiştir ($p>0.01$).

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin akademik başarı düzeyleri ile rekreatif faaliyetlere katılım düzeyleri arasında anlamlı bir ilişki bulunmamıştır ($r=0.81;p=0.56$). Bu sonuca göre rekreatif faaliyetlerin akademik başarıda etkili bir faktör olmadığı anlaşılmaktadır. Nitekim yapılan bilimsel çalışmalarda spor etkinliklerine katılan öğrenciler ile katılmayan öğrencilerin akademik başarıları arasında anlamlı fark bulunmadığını belirtmiştir (Özcanoğlu, 1993; Sahebi, 2014). Ayrıca yapılan bilimsel çalışmalarda spor etkinliklerine katılan öğrencilerin genel akademik ortalamaları ile spor etkinliklerine katılmayan öğrencilerin genel akademik ortalamaları karşılaştırılmış ve spor etkinliklerine katılan öğrencilerin akademik ortalamaları daha yüksek bulunurken, farkın istatistiksel olarak da anlamlı olduğu belirtilmiştir (Soltz, 1986; Silikler ve ark., 1997; Whitley, 1999). Bu çalışmalar arasındaki farklılıkların araştırmalardaki örneklem seçimi ve örneklem gruplarının niteliklerine ilişkin farklılıklardan kaynaklandığı düşünülmektedir.

Sonuç olarak, mesleki olgunlaşma ve sosyal hayata hazırlanma dönemi olarak anılan üniversite hayatı, yalnızca akademik başarıya odaklı bir yaşam süreci olarak görülmemelidir. Nitekim bu araştırma, üniversite öğrencilerinin akademik başarı düzeyleri ile rekreatif faaliyetlere katılım düzeyleri arasında herhangi bir ilişkinin olmadığını gösterdiği halde, rekreatif faaliyetlere katılımın öğrencilerin sosyal uyum becerilerinin gelişmesinde pozitif bir etkisinin olduğunu göstermektedir. Bu çerçevede, üniversite hayatının düzenlenmesinde öğrencilerin sosyal uyum becerilerinin geliştirilmesine yönelik imkânların sağlanması ve üniversite hayatının çok boyutlu rekreatif faaliyetlerle zenginleştirilmesi uyumlu ve barışçıl bir toplum yaratılmasında özel bir önem arz etmektedir.

Öneriler

- Farklı örneklem gruplarında farklı parametreler kullanılarak sosyal uyum çalışmaları yapılabilir.
- Farklı örneklem gruplarında akademik başarı çalışmaları yapılarak varsa spor branşları arasındaki etki araştırabilir.
- Farklı örneklem gruplarında rekreatif faaliyetlere katılım düzeyleri ile sosyal uyum becerileri ve akademik başarıları arasındaki etki incelenebilir.
- Spor yapan ve spor yapmayan bireylerin sosyal uyum düzeyleri ile akademik başarıları arasındaki ilişki incelenebilir.
- Üniversitelerde akademik başarı ile rekreatif faaliyetlere katılımı uygulamaya yönelik çalışmalar yapılabilir.

KAYNAKLAR

- Adem, M. (1989). Eğitim Planlaması, Sevinç Matbaası, S:67 Ankara.
- Akça, H. (2002). Başarının Sekiz Temel Direği, (Birinci Baskı), Tuğra Yayıncılık, Ankara.
- Akıncı, G. (2007). Engelli Çocuğa Sahip Olan ve Olmayan Babaların Aile İşlevlerini Algılamaları İle Sosyal Uyum Düzeylerinin İncelenmesi, Yüksek Lisans Tezi, Ankara Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Aktaş, Y. (1997). Üniversite Öğrencilerinin Uyum Düzeylerinin İncelenmesi: Uzunlamasına Bir Çalışma. *Hacettepe Üniversitesi, Eğitim Fakültesi Dergisi*, 13, 107-110.
- Allaberdiyev, P. (2007). *Türk Cumhuriyetlerinden Türkiye` ye Yüksek Öğrenim Görmeye Gelen Öğrencilerin Uyum Düzeylerinin İncelenmesi*, Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi, Ankara.
- Altergoot, K., McCreedy, C.C. (1993). Gender and Family Status Across the Life: Constraints of Five Types of Leisure, *Loisiret Societe/Society and Leisure*, 16(1), s. 151-180.
- Altinkurt, Y. (2008). Öğrenci Devamsızlıklarının Nedenleri ve Devamsızlığın Akademik Başarıya Olan Etkisi, *Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 20:129-142.
- Anhalt, L. (1994). Work Site Health Promotion Programs, Before And After President Clinton's Proposed Health Care Reform, *Research, Theory And Practice Wellness Perspectives*; 10(4): 26-38.
- Anıl, D. (2009). Uluslararası Öğrenci Başarılarını Değerlendirme Programı (Pısa)'Nda Türkiye'deki Öğrencilerin Fen Bilimleri Başarılarını Etkileyen Faktörler. *Eğitim Ve Bilim Dergisi*, 152 (34), 87-100.
- Annaberdiyev, D. (2006). Türkiye'de Öğrenim Gören Türk Cumhuriyetleri ve Türk Üniversite Öğrencilerinin Psikolojik Yardım Arama Tutumları, Psikolojik Uyumlarının Bazı Değişkenler Açısından İncelenmesi. Yüksek Lisans Tezi, Ege Üniversitesi, İzmir.

- Arıcı, İ. (2007). İlköğretim Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi Dersinde Öğrenci Başarısını Etkileyen Faktörler (Ankara Örneği), Yayınlanmamış Doktora Tezi, Ankara üniversitesi, Ankara.
- Atmaca, A. (2007). Gençler Başarı Uzak Değil, Nesil Yayınları, İstanbul.
- Avcı, M. (2003). *Lise Öğrencilerinin Toplumsal Uyum Düzeylerine Etki Eden Toplumsal Nedenler*, Yüksek Lisans Tezi, Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Erzurum.
- Aydın, B. (1995). Azerbaycan'dan Türkiye'ye Eğitim Amacıyla Gelen Öğrencilerin Dil-Kültür-Sosyal Problemleri ve Çözüm Teklifleri. Yüksek lisans tezi, Gazi Üniversitesi, Ankara.
- Aydın, E. (2012). Üniversite Öğrencilerinin Boş Zamanlarını Değerlendirmeleri İle Sosyal Uyum Ve İletişim Becerileri Arasındaki İlişkilerin İncelenmesi Karadeniz Teknik Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Beden Eğitimi Ve Spor Anabilim Dalı Yüksek Lisans Tezi. Trabzon.
- Aypay, A., Aypay, A., Demirhan, G. (2009). Öğrencilerin Üniversiteye Sosyal Uyumu Bir Üniversite Örneği. *Uşak Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 2 (1), 46-64, Uşak.
- Azmaç, S. (1995). Orta Asya Cumhuriyetleri'nden Gelen Uludağ Üniversitesi'nde Öğrenim Gören Öğrencilerin Uyum Düzeylerini Etkileyen Bazı Etmenler, Yüksek Lisans Tezi, Uludağ Üniversitesi, Bursa.
- Axelsen, M. (2009). ThePower Of Leisure, I was an Anoexic; I'm Now a HealthHytriathlet. *LesiureSciences*. 31, 330–346.
- Bahçetepe, Ü. (2012). İlköğretim Sekizinci Sınıf Öğrencilerinin Akademik Başarıları İle Algıladıkları Okul İklimi Arasındaki İlişki, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Baker, R., Siryk, B. (1984). Measuring Adjustment To College, *Journal Of Counseling Psychology*. 33, 31-38.

- Başar, M. (2001). Ailelerdeki Yanlış Başarı Algılamasının Öğrenci Üzerindeki Etkileri, *Afyon Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, s:2, s.115-124.
- Başaran, İ. E. (1991). *Eğitim Psikolojisi Modern Eğitimin Psikolojik Temelleri*, Kadioğlu Matbaası, Ankara.
- Baud-Bovy, M., Lawson, F. (2002). *Tourism&Recreation, Handbook of Planning and Design*. Oxford: Architectural Pres.
- Bayrak, A.Ö., Bülbül, T. (2013). Meslek Yüksekokulu Öğrencilerinin Yükseköğretim Yaşamına Uyum Düzeylerinin Çeşitli Değişkenlere Göre İncelenmesi, *Sakarya Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Dergisi*, 3 (2), 6-20. Sakarya.
- Bee, H. (1996). *The Growing Child*, New Jerse: Simon & Schuster A. Viacom Company, s. 248.
- Biçer, T. (2008). *Sporda Toplam Kalite Yönetimi ve Futbol Uygulamaları*, Beyaz Yayınları, İstanbul.
- Bilgen, S. (1989). *Üniversite Öğrencilerinin Yalnızlık Düzeyleri ve Bazı Değişkenlerin Uyum Düzeylerine Etkisi*, Yüksek Lisans Tezi, Hacettepe Üniversitesi, Ankara.
- Bozatay, H. (1998). Devlet Memurlarının Rekreatif Faaliyetleri Üzerine Bir Araştırma (Çanakkale İli Uygulaması), Sosyal Bilimler Enstitüsü, Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı. Yüksek Lisans Tezi, Sakarya: Sakarya Üniversitesi.
- Broadhurst, R. (2001). *Managing Environments for Leisure and Recreation*, London, Routledge.
- Bulgu, N., Akçan, F. (2003). "Spor Ve Toplumsallaşma," Beden Eğitimi Ve Sporda Sosyal Alanlar Kongresi, 2003:S.565. Ankara.
- Can, G. (1992). Akademik Başarısızlık Ve Önlenmesi, Anadolu Üniversitesi Öğrencileri Üzerinde Bir Araştırma, Anadolu Üniversitesi Eğitim Fakültesi Yayınları, No:23, Eskişehir.
- Carter, V., Good, E. (1973). *Dictionary of Education*, 4. Bakı. New York, Mc Graw Hill Book Company.

- Chase, A. (1996). *Recreation And Leisure Programming* Dubuque, Iowa: Eddiebowers Publishing.
- Cheng, L. (2009). *Creating An Optimal Language Learning Environment: A Focus On Family And Culture*.
- Chiang, T. (2003). *Effects Of A Therapeutic Recreation Intervention Within A Technology-Based Physical Activity Context On The Social İnteraction Of Male Youth With Autism Spectrum Disorders*, Indiana University.
- Crawford, D., Godbey, G. (1987). *Reconceptualizing Barriers to Family Leisure*. *Leisure Sciences* 1987; 9: 119-127.
- Currel, S. (2005). *The March of Spare Time: The Problem and Promise of Leisure in The Great Depression*, Pennsylvania: University of Philadelphia Press.
- Cushman, G., Veal, A.J., Zuzanek, J. (1996). *World Leisureparticipation: Free Time İn The Global Village*. Oxon: Cab International.
- Çakır, N., Şenler, B., Taşkın, B. (2007). İlköğretim II. Kademe Öğrencilerinin Fen Bilgisine Yönelik Tutumlarının Belirlenmesi, *Türk Eğitim Bilimleri Dergisi*, 4, 637-655.
- Çakmakçı, S. (2002). *Okullarda Beden Eğitimi Dersi Faaliyetlerinin Öğrencilerin Sosyalleşmesine Etkileri*, Dumlupınar Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Beden Eğitimi Ve Spor Anabilim Dalı, Yüksek Lisans Tezi, S.85 87, Kütahya.
- Çelenk, S. (2003). *Okul Başarısının Ön Koşulu: Okul Aile Dayanışması*.
- Çelik, M. (2002). *Spor Ve Sosyalleşme Sürecindeki Rolü*, Marmara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, S:94, Niğde.
- Çöllü, E.F., Öztürk, Y. E. (2010). *Türk Cumhuriyetleri, Türk ve Akraba Topluluklarından Türkiye'ye Yüksek Öğrenim Görmek Amacıyla Gelen Öğrencilerin Uyum ve İletişim Sorunları (Konya Selçuk Üniversitesi Örneği)*.

- Demir, C. (2003). Demografik Özellikler İle Sağlanan İmkânların Sportif Faaliyet Tercihleri Üzerine Etkileri, Üniversite Gençliğine Yönelik Bir Uygulama, 1. Gençlik, Boş Zaman ve Doğa Sporları Sempozyumu, Türk Hava Kurumu Basım Evi İşletmeciliği, Ankara.
- Demirtaş, H., Çınar, İ. (2004). Yönetici, Öğretmen, Veli ve Öğrencilerin Başarı Algısı ve Eğitime İlişkin Görüşleri (Malatya İli Örneği), XIII. Ulusal Eğitim Bilimleri Kurultayı, İnönü Üniversitesi, Malatya.
- Dirim, A. (2003). Çocuk Ruh Sağlığı, 1. Baskı, Esin Yayınevi, 1-128, İstanbul.
- Dobson, C.B., Hardy, M., Heyes, S. (1995). “ **Understanding Psychology**”. Oxford University Pres, N.Y.
- Don, A., Klinger, X. M. (2000). Hierarchical Linear Modelling Of Students And School Effects On Academic Achievement. Canadian Journal Of Education, 25 (1), 41-55.
- Dönmezer, S. (1990). *Sosyoloji.(10.bs.)*, Beta Basım Yayım Dağıtım A.Ş. İstanbul.
- Duchesne, S., Ratelle, C. (2010). Parental behaviors and adolescents' achievement goals at the beginning of middle school: Emotional problems as potential mediators. Journal of Educational Psychology, 102 (2), 497–507.
- Dündar, S. (2009). Üniversite Öğrencilerinin Kişilik Özellikleri İle Problem Çözme Becerileri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi, *Dokuz Eylül Üniversitesi İktisadive İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 24 (2), 139-150, İzmir.
- Elmacıoğlu, T. (1998). *Başarıda Aile Faktörü*, Hayat Yayıncılık, İletişim Eğitim Hizmetleri, İstanbul.
- Enhoş, A. (1994). *Orta Asya Türk Cumhuriyetleri ile Diğer Türk Topluluklarından Gelen ve Yurtkur Yurtlarında Barınan Öğrencilerin Genel Özellikleri İçinde Buldukları Durum ve Beklentileri*, Yüksek Öğrenim Kredi ve Yurtlar Kurumu Genel Müdürlüğü Yayını. Ankara.

- Er, F. (2010). Düzenli Spor Yapan ve Yapmayan Üniversite Öğrencilerinin Fiziksel Uygunluk Düzeyleriyle Akademik Başarıları Arasındaki İlişkinin Karşılaştırılması, (Yüksek Lisans Tezi), Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Erdoğan, Y. (2006). Yaratıcılık ile öğretmen davranışları ve akademik başarıları arasındaki ilişki, *Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi*, c.5, s.17 (95-106).
- Eripek, S. (1996). *Zihinsel Engelliler*, Anadolu Üniversitesi Yayınları, Açık Öğretim Fakültesi, Ünite 4, Eskişehir.
- Eroğlu, G. (1999). Malatya Lisesi Öğrencilerinin Başarı ya da Başarısızlıklarında Etkili Olan Faktörlerin Sosyolojik Bakımdan İncelenmesi, Fırat Üniversitesi Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Elazığ.
- Ersanlı, K. (2005). *Davranışlarımız: Gelişim ve Öğrenme*, Eser Ofset Matbaacılık. Samsun.
- Fişne, M. (2009). Fiziksel Aktivitelere Katılım Düzeyinin, Üniversite Öğrencilerinin Akademik Başarıları, İletişim Becerileri Ve Yaşam Tatminleri Üzerine Etkilerinin İncelenmesi Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yüksek Lisans Tezi. Kayseri.
- Garber, S.B. (1996). Extracurricular activities and academic achievement. *Journal of Research and Development in Education*, 30(1). (s. 42-50).
- Gençöz, F. (1998). Uyum Psikolojisi, *Kriz Dergisi*. 6(2), 1-7 Ankara Üniversitesi, Ankara.
- Godbey, G.C., Caldwell, L.L., Floyd, M., Payne, L.L. (2005). Contributions Leisure Studies And Recreation And Park Management Research Tothe Activeli Vingagenda, *American Journal Of Preventive Medicine*, 28 (2), S.150–158.
- Guiry, M., Magi, A.W., Lutz, R.J.(2006). Defining and Measuring Recreational Shopper Identity, *Journal of the Academy of Marketing Science*, 34 (1), s.74-83.

- Gürbüz, B. (2006). Kentsel Yaşam Sürecinde Rekreasyonel Katılım Sorunları. Yayınlanmamış Doktora Tezi. Gazi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Beden Eğitimi Ve Spor Anabilim Dalı, Ankara.
- Gratton, C. (1996). Great Britain In G. Cushman., A.J. Veal, and J. Zuzanek (Ed.), *World Leisure Participation: Free Time in The Global Village*. Oxon: CAB International, 113 – 130.
- Haase, A., Steptoe, A., Sallis, J.F., Wardle, J. (2004). Leisure-Time Physical Activity in University Students From 23 Countries: Associations with Health Beliefs, Risk Awareness, and National Economic Development. *Preventive Medicine*. 39: 182-190.
- Hacıoğlu, N., Gökdeniz, A., Dinç, Y. (2009). *Boş Zamanlar ve Rekreasyon Yönetimi: Örnek Animasyon Uygulamaları* (2.Baskı), Detay Yayıncılık, Ankara.
- Hall, C.M., Page, S. J. (2006). *The Geography Of Tourism And Recreation*, New York, Routledge.
- Hart, C., Farrell, A.M., Stachow, G., Reed, G., Cadogan, J.W. (2007). Enjoyment of the Shopping Experience, Impact on Customers' Repeatron Age Intentions and Gender Influence, *The Service Industrial Journal*, 27(5), s.583-604.
- Hazar, A. (2003). *Rekreasyon Ve Animasyon*, Detay Yayıncılık, S.5, Ankara.
- Hazar, A. (2009). Rekreasyon Ve Animasyon, Detay yayıncılık, s.6-7, 29-35, Ankara.
- Henderson, K. A., Bialeschki, M.D. (1991). A Sense of Entitlement to Leisure as Constraint and Empowerment for Women, *Leisure Sciences*, 13, s. 51-65.
- Henderson, K.A., Bialeschki, M. D., Shaw, S.M., Freysinger, V.J. (1996). Both Gains and Gaps, Feminist Perspectives on Women's Leisure, State College, PA: Venture Publishing, Inc.
- Hudson, S. (2000). "The Segmentation of Potential Tourists: Constraint Differences between Men and Women" .*Journal of Travel Research*, 38(4), s. 363- 368.

- Hurlock, E.B. (1980). *Development el Psychology A Life-Span Approach*, 5. Edition, New Delhi, McGraw-HillCompany, 1-477.
- Işık, M. (2007). Anasınıfına Devam Eden Beş-Altı Yaş Çocuklarına Sosyal Uyum ve Beceri Ölçeğinin Uyarlanması ve Uygulanması, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Jersıld, A.T. (1971). *Çocuk Psikolojisi*, Çev. Gülseren Günce, Ankara Üniversitesi Eğitim Fakültesi Yayınları 18, Ankara. 13, s.53.
- Joseph, P.A.S., Philliber, S., Herrlingand, G.P., Kuperminc, (1997). Preventing Teen Pregnancy and Academic Failure, Experimental Evalution of a Development ally Based Approach, Child Development, Vol. 64, No. 4, August,pp. 729-742.
- Kalyencioğlu, H.D. (2007). *Uyum Düzeyi Düşük Olan ve Olmayan Lise Öğrencilerinin Aile İşlevi Algıları*, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü.
- Karaçam, A., Gökpınar, B., Gülşen, R., Kasa, R. (2006). Başarılı Öğrencinin Portresi, Bilge Matbaacılık, İstanbul.
- Karadağ, İ. (2007). İlköğretim Beşinci Sınıf Öğrencilerinin Akademik Başarılarının Sosyal Destek Kaynakları Açısından İncelenmesi, Çukurova Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, Adana.
- Karahan, T.F., Sardoğan, M.E., Özkamalı, E., Dicle, A.N. (2005). Üniversite 1. Sınıf Öğrencilerinin Üniversiteye Uyum Düzeylerinin Sosyo Kültürel Etkinlikler Açısından İncelenmesi, *Çukurova Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 2 (30), 63-72, Adana.
- Karaküçük, S. (1995). Rekreasyon Boş Zamanları Değerlendirme Kavram, Kapsam ve Bir Araştırma, Gazi Üniversitesi, Beden Eğitimi Spor Yüksek Okulu, s.12-103, 177-190,273-303. Ankara.
- Karaküçük, S., (1997) Rekreasyon (Boş Zamanları Değerlendirme) Kavram, Kapsam ve Bir Araştırma (İkinci Baskı), Seren Ofset, Ankara.

- Karaküçük, S. (1999). *Rekreasyon; Boş Zamanları Değerlendirme*. 3. Baskı, Gazi Kitabevi, Sayfa: 56-305, Ankara.
- Karaküçük, S. (2001). *Rekreasyon, Boş Zamanları Değerlendirme*. 4. Baskı, Gazi Kitabevi. Ankara.
- Karaküçük, S. (2005). *Rekreasyon – Boş Zaman Değerlendirme*, 5.Basım. Ankara, Gazi Kitabevi; 3-59-89.
- Karaküçük, S. (2008). *Rekreasyon ve Boş Zamanları Değerlendirme*, Gazi Kitabevi. 61,69, Ankara.
- Karaoğlu, F. (2007). *Yabancı Uyruklu Öğrencilerde Uyuma Davranışı: TÖMER Örneği*. Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi, Ankara.
- Karasar, N. (2005). *Bilimsel Araştırma Yöntemi*, (15. Basım) Nobel Yayın Dağıtım, Ankara.
- Kat, H. (2009). Bireysel Sporcularla Takım Sporcularının Stres Düzeyleri Ve Problem Çözme Becerilerinin Karşılaştırılması. Erciyes Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Kayseri, Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, 35-36.
- Kaygusuz, C. (2002). Üniversite Öğrencilerinin Problem Alanları Ve Bunların Bazı Değişkenlerle İlişkileri, *Eğitim Araştırmaları Dergisi*.6. S: 76-86.
- Keskin, H.K., Yapıcı, Ş. (2008). Başarılı ve Başarısız Öğrencilerin Kişilik Özellikleri ile İlgili Öğretmen ve Veli Görüşleri, *Kocatepe Üniversitesi Kuramsal Eğitimbilim Dergisi*. Cilt:1, Sayı: 1, s. 20-32. Ankara.
- Keskin, G., Sezgin, G. (2009). Bir Grup Ergende Akademik Başarı Durumuna Etki Eden Etmenlerin Belirlenmesi, *Fırat Sağlık Hizmetleri Dergisi*, 4(10): 3-18.
- Kılbaş, Ş. (2001). *Rekreasyon Boş Zaman Değerlendirme*, Anaca Yayınları, s.14-20. Adana.
- Kılbaş, Ş. (2004). *Rekreasyon*, 3. Baskı. Nobel Yayınları, Ankara.
- Kılbaş, Ş. (2010). *Rekreasyon -Boş Zamanı Değerlendirme*, Genişletilmiş 5. Bs, Ankara: Gazi Kitabevi.
- Kılıçgil, E. (1998). *Sosyal Çevre- Spor İlişkileri*, Bağırhan Yayınevi, S:41. Ankara.

- Kılıç, E., Karadeniz, S. (2004). Cinsiyet ve öğrenme stiline göre öğrenme stratejisi ve başarıya etkisi, *Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 24(3): 129-146.
- Kılıç, M., Öztürk, E. (2011). Yükseköğretim Çerçevesinde Öğrenci Konseylerinin Fonksiyonalist-Çatışmacı Yaklaşımlar Açısından Değerlendirilmesi, *Uluslararası Yükseköğretim Kongresi, Yeniyönelişler Ve Sorunlar (UYK-2011)*, 3(14), 2097-2103.
- Kılıççı, Y. (2006). *Okulda Ruh Sağlığı*, 5. Baskı, İstanbul, Anı Yayıncılık, 1-3.
- Kır, İ. (2007). Yüksek Öğretim Gençliğinin Boş Zaman Etkinlikleri, Ksü Örneği, *Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 17(2), 307–328.
- Kızılcılık, S., Erjem, Y. (1996). *Açıklamalı Sosyoloji Sözlüğü*, Saray Kitabevi; 493, İzmir.
- Kızılırmak, İ. (2006). Türkiye’de Düzenlenen Yerel Etkinliklerin Turistik Çekicilik Olarak Kullanımına Yönelik Bir İnceleme, *Sosyal Bilimler Dergisi*, 15, S.181-196.
- Kızıltan, G. (1994). Üniversite Öğrencilerinin Kişisel Ve Sosyal Uyum Düzeylerini Etkileyen Etmenler. Yayımlanmamış Doktora Tezi, Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Kızmaz, M. (2004). Bireysel ve Takım Sporunu Yapan Sporcuların Kişilik Özelliklerinin Karşılaştırılması. Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, İstanbul, Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, 5-35.
- Kim, H., Kim, Y. (2008). Shopping Enjoyment and Store Shopping Modes, Tje Moderating Influence of Chronic Time Pressure, *Journal of Retailing and Customer Services*, 15, s. 410-419.
- Koç, N. (1981). Liselerde Öğrencilerin Akademik Başarılarının Değerlendirilmesi Uygulamalarının Etkililiğine İlişkin Bir Araştırma Ankara, (36-55).
- Koç, A. (2000). “Ergenlerin Sosyal Uyumunu Etkileyen Bazı Değişkenlerin İncelenmesi”, Atatürk Üniversitesi, Yüksek Lisans Tezi, Erzurum.

- Koç, D. (2001). *İşitme Engelli Çocukların Duygusal Ve Sosyal Uyumları İle Benlik İmajlarının İncelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi (Basılmamış). Ankara Üniversitesi, Koç, N., (1981) Liselerde Öğrencilerin Akademik Başarılarının Değerlendirilmesi Uygulamalarının Etkililiğine İlişkin Bir Araştırma (36-55). 97s., Ankara.
- Koç, M., Avşaroğlu, S., Sezer, A. (2004). Üniversite Öğrencilerinin Akademik Başarıları İle Problem Alanları Arasındaki İlişki. *Selçuk Üniversitesi SosyalBilimler Enstitüsü Dergisi*, 11:483-498.
- Koçan, N. (2007). Geleneksel Sporlarımızdan Cirit'in Rekreasyon Amacı ile Günümüze Uyarlanması, *Spor Yönetimi ve Bilgi Teknolojileri Dergisi* 2(1).
- Koral, D. (1993). Avrupa Topluluğu Ülkelerinde Spor ve Rekreasyonun Organizasyonu ve Bunun Türkiye'de Uygulaması Üzerine Bir Araştırma, Ankara Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Peyzaj Mimarlığı Anabilim Dalı, s:105, Ankara.
- Korkmaz, N.H., Özduran, K., İlhan, A. (2003). Bursa ve Çevresinde 18-24 Yaşları Arasında Spor yapan Gençlerin Sosyal Uyum Düzeylerinin İncelenmesi. *Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*. 5(3):17-25.
- Kozaklı, H. (2006). Üniversite Öğrencilerinde Yalnızlık ve Sosyal Destek Düzeyleri Arasındaki İlişkilerin Karşılaştırılması. Mersin Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, Erzurum.
- Köksal, A. (2000). Müzik Eğitimi Alma, Cinsiyet Ve Sınıf Düzeyi Değişkenlerine Göre Ergenlerin Empatik Becerilerinin Ve Uyum Düzeylerinin İncelenmesi, *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, S:18 – 99 - 107, Ankara.
- Kurç, G. (1990). Kişisel, Sosyo-Ekonomik Ve Kültürel Bazı Değişkenlerin Gençlerin Uyum Alanları Ve Uyum Yöntemlerine Etkisi, *Eğitim Ve Bilim Dergisi*, 14(76);3-9.
- Kuter, Ö. (1998). *Toplumsal Boyutlarıyla Spor*, Bağırhan Yayınevi, Ankara.
- Kuzgun, Y. (1973). Ana - Baba Tutumlarının Bireyin Kendini Gerçekleştirme Düzeyine Etkisi, *Hacettepe Sosyal Ve Beşeri Bilimler Dergisi*, 5 (1), 57–70.

- Leither, M.J., Leitner, SF. (2004). *Leisure Enhancement*, London, The Haworth Press.
- Luetkens, S.A. (2004). The Integration of Physical Activity and Social Youth Work- Common Goals and Synergy Effects of Two Discrete Social System, International Conference on Leisure, Tourism&Sport-Education, Integration, Innovation, Cologne, 18-21 March, Germany.
- Mangır, M. (1992). Ankara Kabala Çocuk İslahevi' nde Bulunan Suça Yönelmiş Çocukların İşledikleri Suç Türleri İle Uyum Düzeylerinin Bazı Değişkenlere Göre Düzenlenmesi, Ankara Üniversitesi, Ziraat Fakültesi Yayınları. Yayın No:1264, 48-82. Ankara.
- Mansuroğlu, S. (2002). Akdeniz Üniversitesi Öğrencilerinin Serbest Zaman Özellikleri Ve Dış Mekân Rekreasyon Eğilimlerinin Belirlenmesi, *Akdeniz Üniversitesi Ziraat Fakültesi Dergisi*, 15 (2), S:53-62).
- McMahon, D.J. (1998). Social Acceptance Of Children With Developmental Handicaps In Integrated Daycamps , University Of Toronto (Canada).
- Memiş, U. A. (2007). Çocukluk ve Ergenlikteki Fiziksel Aktivite Deneyimleri İle Yetişkinlikteki Fiziksel Aktivite Düzeyi Arasındaki İlişki. Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Anabilim Dalı.
- Mercan, S.Ç., Yıldız, A. S. (2011). Eğitim Fakültesi Birinci Sınıf Öğrencilerinin Üniversiteye Uyum Düzeylerinin Farklı Değişkenler Açısından İncelenmesi, *Hasan Ali Yücel Eğitim Fakültesi Dergisi Sayı, 16 (2)*, 135-154.
- Mieczkowski, Z. (1990). World Trends In Tourism and Recreation, *Peter Lang Publishing*, New York.
- McLean, D.D., Hurd, A.R., Rogers, N.B. (2005). *Recreation and Leisure in Modern Society*, USA, Johns and Bartlett Publishers.
- Mirzeoğlu, N. (2006). *Spor Bilimlerine Giriş*, Ankara: Spor Yayınevi.
- Moccia, F.D. (2000). *Planning Time: An Emergent European Practice* ,European Planning Studies, 8(3), s. 367-376.

- Müftüler, M. (2008). Muğla Üniversitesinde Okuyan Öğrencilerin Çoklu Zeka Alanlarına Göre Rekreasyon Tercihlerinin Belirlenmesi, Yüksek Lisans Tezi, Muğla.
- Napoli, V., Kilbride, J.M. (1995). Tebs DE Adjustment and growth in a changing world, 5. Edition, West, 4, New York.
- Oğuzkan, A.F. (2003). *Eğitim Terimleri Sözlüğü*, 3. Baskı, Emel Matbaacılık, Ankara.
- Oswald, D. L., Clark, E. M. (2003). Best Friends Forever High School Best Friend Ship And The Transition To College. *Personal Relation Ships*, 10, 187-196.
- Öğüt, F. (2001). Sosyal Uyum ile Sürekli Kaygı Arasındaki İlişki. Kocaeli Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 14. Kocaeli.
- Önal, A. (2007). Ev Hanımlarının Rekreasyon Faaliyetlerine Katılımlarının Ve Beklentilerinin Tespiti. Sosyal Bilimler Enstitüsü, Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı. Yüksek Lisans Tezi, Sakarya: Sakarya Üniversitesi.
- Öz, F. (1998). Son Sınıf Hemşirelik Öğrencilerinin Empatik Eğilimleri, Empatik Becerileri İle Akademik Başarıları Arasındaki İlişkisi, Cumhuriyet Üniversitesi, *Hemşirelik Yüksekokulu Dergisi*, 2 (2):32-38.
- Özcanoğlu, A.B. (1993). Ortaöğretimde Okul Spor Faaliyetlerine Katılımın Öğrencilerin Akademik Başarıları Üzerine Etkileri (Yüksek Lisans Tezi), Gazi Üniversitesi, Ankara.
- Özçetin, S. (2013). Yükseköğrenim Gören Yabancı Uyruklu Öğrencilerin Sosyal Uyumlarını Etkileyen Etmenler, Hacettepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Sosyal Hizmet Anabilim Dalı, Yüksek Lisans Tezi, Ankara.
- Özdel, L., Bostancı, M., Özdel, O., Oğuzhanoglu, N.K. (2002). Üniversite Öğrencilerinde Depresif Belirtiler Ve Sosyo Demografik Özelliklerle İlişkisi, *Anadolu Psikiyatri Dergisi*, (3), 3.
- Özden, E.S. (2006). İşbirlikçi Öğrenme Yönteminin İlköğretim 3. Sınıf Öğrencilerinin Sosyal ve Duygusal Uyumlarına Etkisi, Yüksek Lisans Tezi, Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.

- Özer, H., Sarı, A. (2009). Ko-varyans Analizi Modelleriyle Üniversite Öğrencilerinin Başarılarını Etkileyen Faktörlerin Belirlenmesi, Atatürk Üniversitesi İİBF Öğrencileri için Bir Uygulama, *Dokuz Eylül Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, Cilt:24,Sayı:2, ss.105-126.
- Özgüven, İ.E. (1992). *Hacettepe Kişilik Envanteri El Kitabı*, Odak Ofset Matbaacılık, 17-20, Ankara.
- Özkan, S., Yılmaz, E. (2010). “Üniversite Öğrencilerinin Üniversite Yaşamına Uyum Durumları (Bandırma Örneği)” *Fırat Sağlık Hizmetleri Dergisi*, Cilt:5, Sayı:13 S.153-171.
- Öztemel, K. (2010). Teknik Eğitim Fakültesi Öğrencilerinin Uyum Düzeylerinin İncelenmesi, *Politeknik Dergisi*, 13 (4), 319-325.
- Pancer, S.M., Pratt, M., Hunsberger, B., Alişat, S. (2004). Bridging troubled waters: Helping students make the transition from high school to university. *Guidance And Counseling*, 19 (4), 184-190.
- Paxton, T.S. (1998). Self-Efficacy and Outdoor Adventure Programs, A Quantitative And Qualitative Analyses, Unpublished Doctoral Dissertation, University Of Minnesota.
- Pritchard, M. E. (2008). International Students' Awareness and Use of Counseling.
- Ragheb, M.G., Tate, R.L. (1993). A Behavioral Model Of Leisure Participation Based On Leisure Attitude, *Motivation And Satisfaction. Leisure Studies*, 12, 61-70.
- Raglin, J.S. (1990). Exercise And Mental Health, Beneficial And Detrimental Effects: *Sports-Medicine-(Auckland)* 9(6), June, 323-329, Refs:42.
- Rossmann, R.J., Schlatter, E. B. (2000). *Recreation Programming Design Leisure Experiences*, Third Edition, Sagamore Publishing, United States.
- Sahebi, A. (2014). Üniversite Öğrencilerinin Fiziksel Aktivite Düzeyleri İle Akademik Başarıları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Beden Eğitimi Ve Spor Öğretmenliği Anabilim Dalı Yüksek Lisans Tezi Ankara.

- Samuel, N. (1996). France. In G. Cushman, A.J. Veal, and J. Zuzanek (Ed.), *World Leisure Participation, Free Time in The Global Village*. Oxon: CAB International, 77 – 106.
- Sevinç, S. (2010). Mersin Üniversitesi Birinci Sınıf Öğrencilerinin Kişisel ve Kurumsal Uyumlarını Olumsuz Etkileyen Faktörlerin İncelenmesi, *Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi*. Mersin Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Mersin.
- Sevil, T., Şimşek, K.Y., Katırcı, H., Çelik, O., Çeliksoy, M.A., Kocaekşi, S. (2012). *Boş Zaman Ve Rekreasyon Yönetimi*. Anadolu Üniversitesi, Eskişehir.
- Senechal, D. (2012). The cult of Success, *American Educator Article*.
- Shaw, S.M. (1994). Gender, Leisure, and Constraint: Towards a Framework for the Analysis of Women's Leisure, *Journal of Leisure Research*, 26 (1), s. 8-22.
- Silah, M. (2003). Üniversite Öğrencilerinin Akademik Başarılarını Etkileyen Çeşitli Nedenler Arasından Süreksiz Durumluk Kaygısının Yeri ve Önemi, *Eğitim Araştırmaları Dergisi*, 10: 102-115.
- Silliker, S.A., Quirk, J.T. (1997). The Effect Of Extra Curricular Activity Participation On The Academic Performance Of Male And Female High School Students *School Counslor*, Vol. 44, Issue.
- Soltz, D.F. (1986). Athletics and Academic Achievement: What İs The Relationship? *NASSP Bulletin* 70 (492). (S. 20-24).
- Soyer, F., Can, Y. (2003). Üniversite Öğrencilerinin Boş Zaman Alışkanlıkları Ve Sportif Eğilimlerinin Mesleki Yönelişlerine Göre Karşılaştırılması, *I. Gençlik Boş Zaman Ve Doğa Sporları Sempozyumu*, S:102-120.
- Stebbins, R.A. (2005). ChoiceandExperientialDefinitions of Leisure, *LeisureSciences*; 27(4): 349-352.
- Sun Selışık, Z.E. (2009). College Adjustment: A Study On English Prep School Students Studying İn Northern Cyprus, *Yayımlanmamış Doktora Tezi*, Orta Doğu Teknik Üniversitesi Sosyal Enstitüsü, Ankara.

- Sümer, S. (2009). *International Students Psychological And Sociocultural Adaptation In The US*. Unpublished Doctoral Dissertation, Washington: Georgia State University.
- Şahin, C. (2001). Yurtdışı Göçün Bireyin Psikolojik Sağlığı Üzerindeki Etkisine İlişkin Kuramsal Bir İnceleme. *Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 21 (2), 57-67.
- Şahin, G., Tunçel, M. (2008). Sınıf Öğretmenliği Ve Beden Eğitimi Öğretmenliğinde Öğrenim Gören Öğrencilerin Psikososyal Uyum Düzeylerinin İncelenmesi, *Ahi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi*, 9 (2), 45-50. Kırşehir.
- Şenduran, F. (2006). *Askeri Liselerde Sporcu Öğrenciler İle Sporcu Olmayan Öğrencilerin Problem Çözme, Strese Karşı Koyabilme, Uyum Becerileri ve Başarı Düzeyleri*, Doktora Tezi, Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü.
- Tamer, K. (1998). Sportif Rekreasyon Etkinliklerine Liderlik Eden Antrenörlerin Lider Davranış Boyutları, Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Beden Eğitimi ve Spor Ana Bilim Dalı, s.1, 9, 10, Ankara.
- Tapmaz, Ç. (2012). Halk Oyunları Çalışmalarının İlköğretim Beşinci Sınıf (10-11 Yaş Gurubu) Öğrencilerinin Sosyal Uyum Düzeylerine Etkisi, Yüksek Lisans Tezi, Balıkesir Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı, Balıkesir.
- Tarhan, N. (2009). Genç Arkadaşım, Timaş Yayınları, İstanbul.
- Taşdemir, A., Tayi, B. (2007). Fen bilgisi öğretiminde öğrencilerin öğrenme stratejilerini kullanmalarının akademik başarıya etkileri. *Eğitim Fakültesi Dergisi*, Sayı (1), 173-187.

- Taşmektepligil, M.Y., Albay, F., Kılınç, F., Ağaoğlu, Y.S., Beşikçi, H. (2009). Karadeniz Bölgesi Turizminin Hareketlendirilmesinde Spor ve Rekreasyon Tesis ve Organizasyonlarının Değerlendirilmesi, *Selçuk Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilim Dergisi*, 11(2), s.17– 25.
- Tekin, M., Yıldız, M., Akyüz, M., Uğur, A.O. (2007). Karaman Yükseköğrenim Kredi Ve Yurtlar Kurumunda Kalan Üniversite Öğrencilerinin Rekreatif Etkinliklere Katılım Ve Beklentilerinin İncelenmesi, *Erzincan Eğitim Fakültesi Dergisi* 9 (1), 121-135.
- Tekin, A. (2009). Rekreasyon, Ata Ofset Matbaacılık, Ankara.
- Tinto, V. (1975). Drop Out From Higher Education, The Oretical Synthes İs Of Recent Research, *Review Of Educational Research*, 45, 89-125.
- Tinto, V.(1988). Stages Of Student Departure, Reflections On The Long İtudinal Character Of Student Leaving, *Journal Of Higher Education*, 59, 438-455.
- Tinto, V. (1993). *Leaving College*, Rethin King The Causes And Cures Of Student Attrition(2nd ed.), The university Of Chicago Press, Chicago.
- Toffler, A, (1981). Gelecek Korkusu, (Çeviri: Sorgut, S.) Altın Yayınevi, İstanbul.
- Tolan, B., İsen, G., Batmaz, V. (1991). *Sosyal Psikoloji*, Adım Yayıncılık, Ankara.
- Tomanbay, İ. (1999). *Sosyal Çalışma Sözlüğü - Toplumbilim, Ruhbilim, Eğitim, Yöntembilim, Nüfusbilim, Hukuk ve Ekonomi Boyutlarıyla*. Selvi Yayınevi. Ankara.
- Torkildsen, G. (2005). *Leisure and Recreation Management*, 5th Ed. Londonand New York: Routledge, Taylor and Francis Group.
- Toy, B. (2006). Sanat Eğitimi Alan ve Almayan 15-17 Yaş Grubundaki Ergenlerin Sosyal Uyumlarının ve Benlik Tasarım Düzeylerinin İncelenmesi, Yüksek Lisans Tezi, Ankara Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Tuna, M.E. (2003). Cross-Cultural Differences in Coping Strategies As a Predictor of University Adjustment of Turkish and U.S Students. *Yayımlanmamış Doktora Tezi*. Ankara: Orta Doğu Teknik Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

- Tunçel, E. F. (1999). Orta Öğretim Kurumlarında Görev Yapan Öğretmenlerin Boş Zamanlarını Değerlendirme Alışkanlıklarında Sporun Yeri, Yüksek Lisans Tezi.Ege Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, İzmir.
- Tutkun, Ö.F. (2006). Kırgızistan-Türkiye Manas Üniversitesindeki Türkiyeli Öğrencilerin Uyum Sorunları, *Kırgız-Türk Manas Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 15.
- Türkel, Ç. (2010). İlköğretim Öğrencilerinin Sportif Faaliyete Katılım Düzeyi İle Sosyal Uyum ve İletişim Beceri Düzeyleri Arasındaki İlişkilerin İncelenmesi, Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, 42-43. Kayseri.
- Tütüncü, Ö., Aydın, İ., Küçükusta, D., Avcı, N., Taş, İ. (2011). Üniversite Öğrencilerinin Rekreasyon Faaliyetlerine Katılımını Etkileyen Unsurların Analizi, *Spor Bilimleri Dergisi*, 22 (2): 69–83.
- Uslu, A. (1999). Lise Ve Dengi Okullarda Eğitim Gören Gençlerin Sosyal Uyum Düzeylerinin İncelenmesi. Celal Bayar Üniversitesi, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Manisa.
- Uslu, A., Hasırcı, S. (1999). Lise ve Dengi Okullarda Öğrenim Gören Öğrencilerin Beden Eğitimi Derslerinin Sosyal Uyum Düzeyine Etkilerinin Araştırılması, *Balıkesir Sağlık Bilimleri Dergisi*.; (3):4, Balıkesir.
- Uzman, E. (2001). Üniversite Öğrencilerinde Sosyal Destek ve Akademik Başarı İlişkisi, X. Ulusal Eğitim Bilimleri Kongresi, Abant İzzet Baysal Üniversitesi (Bildiriler), 1. Cilt, Bolu.
- Vaizoglu, S.A., Akça, O., Akdağ, A., Akpınar, A., Omar, H.A., Coşkun, D., Güler, Ç. (2004). Genç Erişkinlerde Fiziksel Aktivite Düzeyinin Belirlenmesi. *Kor. Hek.* 3(4): 63- 71.
- Yavuzer, H. (1980). 6-12 Yaş Çocuklarının Psiko-Sosyal Gelişimi, *İstanbul Üniversitesi Pedagoji Dergisi*, (1):37-49, İstanbul.
- Yavuzer, H. (1995). *Çocuk Psikolojisi*, Remzi Kitabevi, S:344, İstanbul.

- Yavuzer, H. (1996). *Çocuk Psikolojisi*, Remzi Kitabevi, 16. Basım, İstanbul, 1998.
Çocuk ve Suç, Remzi Kitabevi, 8. Basım, s. 150, 155. İstanbul.
- Yavuzer, H. (1997). *Çocuk Psikolojisi*, Remzi Kitabevi, İstanbul.
- Yazıcı, M. (1998). Üniversite Öğrencilerinin Boş Zamanlarını Değerlendirme Anlayış ve Alışkanlıkları Üzerine Kapsamlı Bir Araştırma (Atatürk Üniversitesi Örneği), Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, Marmara Üniversitesi, İstanbul.
- Yetim, A. (2000). *Sosyoloji ve Spor*, Topkar Matbaacılık. Ankara.
- Yıldırım, İ. (2000). Akademik Başarının Yordayıcısı Olarak Yalnızlık, Sınav Kaygısı ve Sosyal Destek, *Hacette Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, Sayı:18, s. 167-176.
- Yıldırım, S., Özcan, G. (2011). Lisanslı Olarak Takım Sporü ve Bireysel Spor Yapan İle Spor Yapmayan Ortaöğretim Öğrencilerinin Sosyal Beceri Düzeylerinin Karşılaştırılması. *Abant İzzet Baysal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 2(23):111-135, Bolu.
- Yörükoğlu, A. (1985). *Gençlik Çağı Ruh Sağlığı Eğitimi ve Ruhsal Sorunları*, İş Bankası Kültür Yayınları, Ankara.
- Zorba, E., Kömür, Ş., Miçoğulları, O. (2003). Comparison And Analysis Of Sportive Récréation / Animation Programmes Between Holiday Villages And 4-5 Stars Hotels", International Conference On Higher Education Innovation, Kiev, P.207 May.
- Zorba, E., Bakır, M. (2004). Serbest Zaman Kavramı. F. Ramazanođlu içinde, *Sporda Sosyal Alanlar Seçme Konular 1* (s. 106) Bıçaklar Kitabevi, Ankara.
- Zorba, E. (2007). Türkiye’de Rekreasyona Bakış Açısı Ve Gelişimi, *Gazi Haber Dergisi*, Eylül 2008, S. 52-55.
- Watts, W.J. (1979). Deaf Children and Some Emotional Aspects of Learning, The Volta Review, December, 491-500.

Whitley, R.L. (1999). Those Dumb Jacks Are It Again: A Comparison Of The Educational Performances Of Athletes and Nonathletes In North Carolina High Schools From 1993 Through 1996, *High School Journal*, Vol.82, Issue 4, April/May.

EKLER**Ek 1.****KİŞİSEL BİLGİ FORMU**

Yaşınız	Transkript genel not ortalamanız?	Anne mesleği
Cinsiyet () Erkek () Kadın	Anne eğitim durumu () İlkokul () Ortaokul () Lise () Üniversite () Yüksek Lisans () Doktora	Baba mesleği
Fakülte/ Yüksekokul	Baba eğitim durumu () İlkokul () Ortaokul () Lise () Üniversite () Yüksek Lisans () Doktora	Sizin barınma şekliniz? () Devlet yurdu () Ev () Özel yurt () Ailemle
Bölümünüz	Ailenizin ikamet ettiği yer () Köy () Kasaba () İlçe () İl () Büyük şehir	İlgi alanlarınız? () kitap-dergi () müzik () bilgisayar () spor () sinema () tiyatro () diğer
Sınıfınız () 1 () 2 () 3 () 4	Mezun olunan orta öğretim kurumu? () Öğretmen lisesi () Genel lise () Fen lisesi () İmam Hatip Lisesi () Meslek lisesi () Diğer	Ailenizin size karşı tutumu () Aşırı serbest () Normal () Aşırı koruyucu () Otoriter () İlgisiz

- 1) Kişilik olarak kendinizi nasıl tanımlarsınız?
 - a) İçer dönük
 - b) Dışa dönük
- 2) Aktif yaşam biçiminiz açısından kendinizi aşağıdakilerden hangisi ile tanımlarsınız?
 - a) Hareketsiz (sedanter) ve durağan birisiyim
 - b) Yarı aktif birisiyim
 - c) Hareketli ve aktif birisiyim
 - d) Sportmen (atletik) birisiyim
- 3) Sosyal ilişkileriniz açısından kendinizi aşağıdakilerden hangisi ile tanımlarsınız?
 - a) aktif ve girişken birisiyim
 - b) sıkılgan ve mahcup birisiyim
 - c) stresli ve gergin birisiyim
 - d) bazen girişken bazen sıkılgan birisiyim
 - e) hiperaktif ve çok tanınan (popüler) birisiyim

Sevgili öğrenciler, Aşağıda, günlük yaşamınızda rekreasyon faaliyetlerine aktif olarak hangi düzeyde katıldığınızı belirlemek amacıyla hazırlanmış olan sorular yer almaktadır. Soruları dikkatlice okuyarak, aşağıda belirtilen rekreatif etkinlik türlerine ve spor faaliyetlerine hangi sıklıkta katıldığınızı belirtiniz. Sabri Can Metin		Hiçbir Zaman	Nadiren	Zaman zaman	Çoğu zaman	Her zaman
		1 	2 	3 	4 	5
1	Serbest zamanlarımda rekreatif amaçlı sosyal etkinliklere aktif olarak katılıyorum.					
2	Serbest zamanlarımda rekreatif amaçlı kültürel etkinliklere aktif olarak katılıyorum.					
3	Serbest zamanlarımda rekreatif amaçlı sanatsal etkinliklere aktif olarak katılıyorum.					
4	Serbest zamanlarımda rekreatif amaçlı sportif etkinliklerine aktif olarak katılıyorum.					
5	Serbest zamanlarımda rekreatif amaçlı eğlence etkinliklerine aktif olarak katılıyorum.					
6	Serbest zamanlarımda rekreatif amaçlı hobi faaliyetlerine aktif olarak katılıyorum.					
7	Serbest zamanlarımda rekreatif amaçlı turizm faaliyetlerine aktif olarak katılıyorum.					

Bu sorular çeşitli durumlarda sizin genellikle ne düşündüğünüz, nasıl uyguladığınız ve ne şekilde davranışta bulunduğunuz ile ilgilidir. Cevaplandırırken bir kişi olarak sadece kendi gerçek durumunuzu ifade ediniz.		Hiçbir Zaman	Nadiren	Zaman zaman	Çoğu zaman	Her zaman
		1 	2 	3 	4 	5
1	İnsanları birbirleri ile tanıştırmak size kolay gelir					
2	Olabildiğince kalabalıktan uzak kalmak eğiliminiz vardır					
3	Arkadaşlarınız sosyal ilişkilerinizi istenilen düzeyde bulurlar					
4	Birbiri ile şakalaşan kimseler arasında olmak istersiniz					
5	Diğer insanlarla ilişki kurmada sizi yetenekli bulurlar					
6	Genellikle karşı cinsten birisi ile çalışmaktan hoşlanırsınız					
7	Mutlu olacağınız sayıda ve nitelikte arkadaşlarınız vardır					
8	Gürültülü eğlencelere katılmaktan hoşlanırsınız					
9	Sosyal etkinlikler sırasında başkalarını eğlendirmek size zor gelir					
10	Koşulsuz olarak her insana yardım edersiniz					
11	Sönük geçmekte olan bir toplantıya öncülük edip canlandırmak size kolay gelir					
12	Çabuk arkadaş edinen bir kişisiniz					
13	Yeni tanıştığınız bir kimse ile konuşmaktan çekinirsiniz					
14	Çevrenizdeki insanlar çoğu zaman sizi hayal kırıklığına uğratırlar					
15	Kız ve erkeklerin birlikte bulunduğu durumlarda kendinizi rahat hissedersiniz					
16	İnsan ilişkilerinde utangaç bir kişilik sergilersiniz					
17	Bulduğunuz çevrede halk tarafından seilmeyen çok kişi vardır					
18	Topluluk içinde tanıştığınız insanlarla çabucak kaynaşabilirsiniz					
19	Taşıdığınız sorumlulukların ağırlığı sizi fazlaca hareketsiz hale getiriyor					
20	Neşeli arkadaşlar arasına katılınca üzüntülerinizi unutabilirsiniz					

T.C.
MUĞLA SİTKİ KOÇMAN ÜNİVERSİTESİ REKTÖRLÜĞÜ
Eğitim Fakültesi Dekanlığı

Sayı: 89241861-302.14.00.00-1559/555

15/06/2015

Konu: Tez İşleri

MUĞLA SİTKİ KOÇMAN ÜNİVERSİTESİ REKTÖRLÜĞÜNE

İlgi: Öğrenci İşleri Daire Başkanlığının 26.05.2015 tarihli ve 28677689-302.14.00.00-1755/8825 sayılı yazısı

Üniversitemiz Sosyal Bilimler Enstitüsü Rekreasyon Anabilim Dalı tezli yüksek lisans öğrencisi Sabri Can METİN'in "Üniversite Öğrencilerinin Rekreatif Faaliyetlere Katılım Düzeyleri ile Sosyal Uyum Becerileri ve Akademik Başarıları Arasındaki İlişkilerin İncelenmesi" konulu tez çalışması için hazırlanmış olduğu anket çalışmasının bilimselliği incelenmiş olup, Bölüm görüşü doğrultusunda Dekanlığımızca uygun bulunmuştur.

Bilgilerinizi ve gereğini rica ederim.

Doç.Dr. Süleyman CAN
Dekan V.

ÖZGEÇMİŞ

KİŞİSEL BİLGİLER

Adı Soyadı : Sabri Can METİN

Doğum Yeri : Ortaca

Doğum Yılı : 22/07/1991

Medeni Hali : Bekâr

EĞİTİM VE AKADEMİK BİLGİLER

Lise : 2005-2009 : Ortaca Lisesi

Lisans : 2009-2013 : Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi

Yabancı Dil : İngilizce